

MSME Outlook Q1/2023

รายงานสถานการณ์ MSME
ไตรมาสที่ 1 ปี 2566



สารบัญ



| | | |
|--|----|---|
| บทที่ 1 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและ เศรษฐกิจไทย ปี 2565-2566 | 02 | |
| บทที่ 2 ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และทั้งปี 2565 | 08 | |
| บทที่ 3 ประมาณการเศรษฐกิจของ MSME ไทย ปี 2566 (รอบ 28 กุมภาพันธ์ 2566) | 10 | |
| บทที่ 4 สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ ของ MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 | 18 | บทที่ 6 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 และแนวโน้มไตรมาสที่ 2 ปี 2566 |
| บทที่ 5 การวิเคราะห์ดัชนีชี้วัดภาวะธุรกิจ ของ MSME ปี 2565 | 23 | บทที่ 7 การจ้างงานของ MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 |
| | | บทที่ 8 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และประจำปี 2565 |
| | | บทที่ 9 ผลสำรวจ ความคิดเห็น MSME |
| | | 26 |
| | | 30 |
| | | 37 |
| | | 42 |



1 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย ปี 2565-2566

| | Estimate | | Projections | | Difference from October 2022 WEO Projections ¹ | | Estimate | Projections | |
|---|----------|------|-------------|------|---|------|----------|-------------|------|
| | | | 2023 | 2024 | 2023 | 2024 | | 2023 | 2024 |
| World Output | 6.2 | 3.4 | 2.9 | 3.1 | 0.2 | -0.1 | 1.9 | 3.2 | 3.0 |
| Advanced Economies | 5.4 | 2.7 | 1.2 | 1.4 | 0.1 | -0.2 | 1.3 | 1.1 | 1.6 |
| United States | 5.9 | 2.0 | 1.4 | 1.0 | 0.4 | -0.2 | 0.7 | 1.0 | 1.3 |
| Euro Area | 5.3 | 3.5 | 0.7 | 1.6 | 0.2 | -0.2 | 1.9 | 0.5 | 2.1 |
| Germany | 2.6 | 1.9 | 0.1 | 1.4 | 0.4 | -0.1 | 1.4 | 0.0 | 2.3 |
| France | 6.8 | 2.6 | 0.7 | 1.6 | 0.0 | 0.0 | 0.5 | 0.9 | 1.8 |
| Italy | 6.7 | 3.9 | 0.6 | 0.9 | 0.8 | -0.4 | 2.1 | 0.1 | 1.0 |
| Spain | 5.5 | 5.2 | 1.1 | 2.4 | -0.1 | -0.2 | 2.1 | 1.3 | 2.8 |
| Japan | 2.1 | 1.4 | 1.8 | 0.9 | 0.2 | -0.4 | 1.7 | 1.0 | 1.0 |
| United Kingdom | 7.6 | 4.1 | -0.6 | 0.9 | -0.9 | 0.3 | 0.4 | -0.5 | 1.8 |
| Canada | 5.0 | 3.5 | 1.5 | 1.5 | 0.0 | -0.1 | 2.3 | 1.2 | 1.9 |
| Other Advanced Economies | 5.3 | 2.8 | 2.0 | 2.4 | -0.3 | -0.2 | 1.4 | 2.1 | 2.2 |
| Emerging Market and Developing Economies | 6.7 | 3.9 | 4.0 | 4.2 | 0.3 | -0.1 | 2.5 | 5.0 | 4.1 |
| Emerging and Developing Asia | 7.4 | 4.3 | 5.3 | 5.2 | 0.4 | 0.0 | 3.4 | 6.2 | 4.9 |
| China | 8.4 | 3.0 | 5.2 | 4.5 | 0.8 | 0.0 | 2.9 | 5.9 | 4.1 |
| India | 8.7 | 6.8 | 6.1 | 6.8 | 0.0 | 0.0 | 4.3 | 7.0 | 7.1 |
| ASEAN-5 | 6.9 | 0.7 | 1.5 | 2.6 | 0.9 | 0.1 | -2.0 | 3.5 | 2.8 |
| Emerging and Developing Europe | 4.7 | -2.2 | 0.3 | 2.1 | 2.6 | 0.6 | -4.1 | 1.0 | 2.0 |
| Russia | 7.0 | 3.9 | 1.8 | 2.1 | 0.1 | -0.3 | 2.6 | 1.9 | 1.9 |
| Latin America and the Caribbean | 5.0 | 3.1 | 1.2 | 1.5 | 0.2 | -0.4 | 2.8 | 0.8 | 2.2 |
| Brazil | 4.7 | 3.1 | 1.7 | 1.6 | 0.5 | -0.2 | 3.7 | 1.1 | 1.9 |
| Mexico | 4.5 | 5.3 | 3.2 | 3.7 | -0.4 | 0.2 | ... | ... | ... |
| Middle East and Central Asia | 3.2 | 8.7 | 2.6 | 3.4 | -1.1 | 0.5 | 4.6 | 2.7 | 3.5 |
| Sub-Saharan Africa | 4.7 | 3.8 | 3.8 | 4.1 | 0.1 | 0.0 | ... | ... | ... |
| Nigeria | 3.6 | 3.0 | 3.2 | 2.9 | 0.2 | 0.0 | 2.6 | 3.1 | 2.9 |
| South Africa | 4.9 | 2.6 | 1.2 | 1.3 | 0.1 | 0.0 | 3.0 | 0.5 | 1.8 |

ภาพที่ 1.1 ประมาณการ GDP ของโลกและประเทศสำคัญ

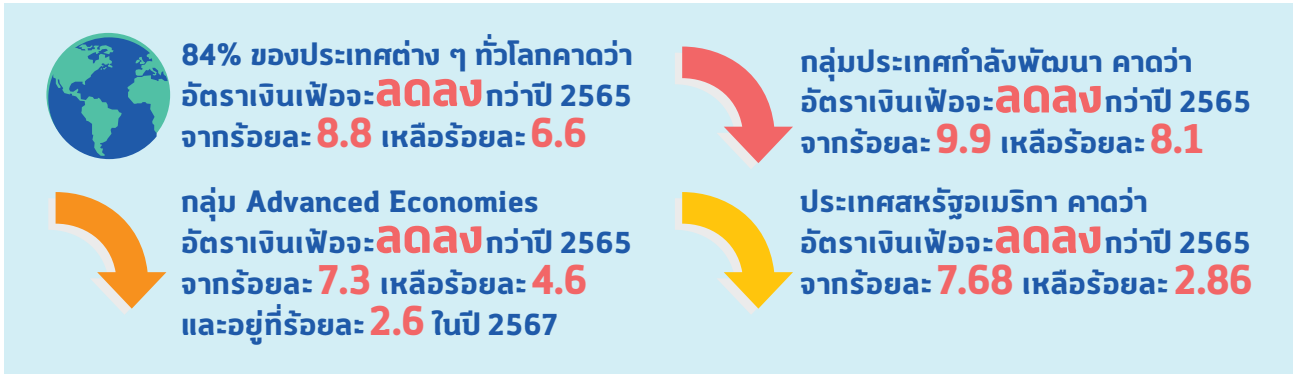
จากการวิเคราะห์ของ IMF คาดว่า

- เศรษฐกิจโลก 2565 จะเติบโตได้ ร้อยละ 3.4
- เศรษฐกิจโลกปี 2566 คาดว่าจะเติบโตได้ร้อยละ 2.9 โดยเป็นการเติบโตจากกลุ่มประเทศ Advanced Economies ร้อยละ 1.2 จากประเทศสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 1.4 และประเทศญี่ปุ่นร้อยละ 1.8 ส่วนในกลุ่มประเทศ Emerging Market and Developing Economies คาดว่าจะเติบโตได้ร้อยละ 4.0 โดยประเทศจีนและอินเดียเติบโตได้ร้อยละ 5.2 และ 6.1 ตามลำดับ

ปัจจัยหลักที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกปี 2566 ประกอบด้วย

- การเติบโตของการบริโภคในช่วงปลายปี 2565 ส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อ
- การออมเงินจากการจ้างงานที่สูงมากในช่วงหลังโควิด-19 ส่งผลต่อความสามารถในการใช้จ่ายและการท่องเที่ยว
- ภาวะเศรษฐกิจถดถอยอย่างรวดเร็วจะทำให้เกิดแรงกดดันต่อการว่างงานและการลดลงของการบริโภคในระยะต่อไป

อัตราเงินเฟ้อโลก ปี 2566

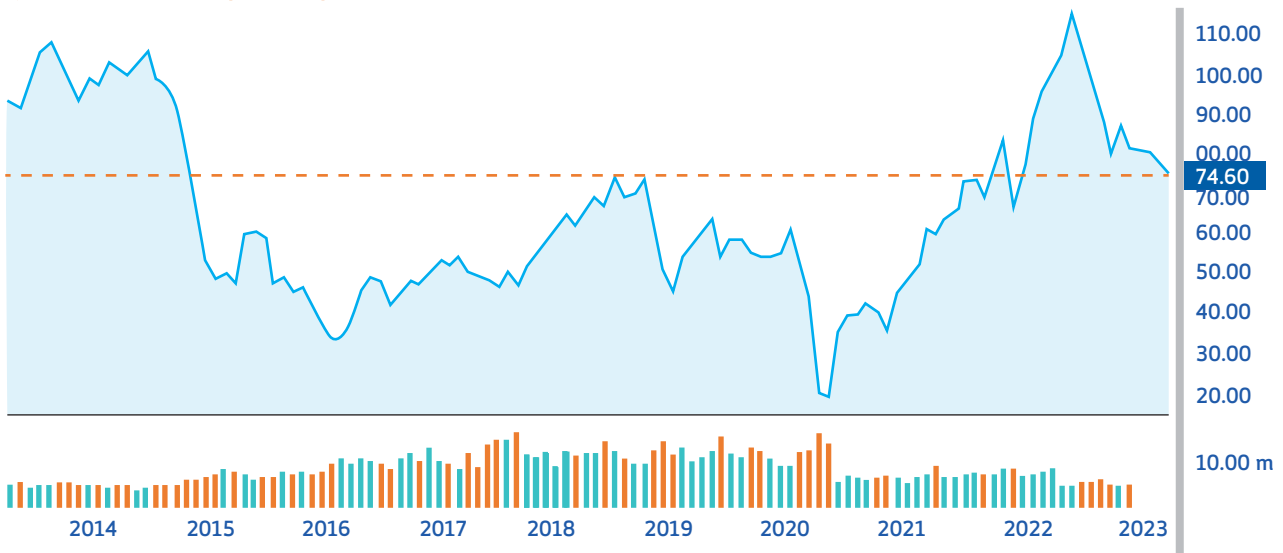


ปี 2566 84% ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดลงกว่าปี 2565 จากร้อยละ 8.8 เหลือร้อยละ 6.6 (เฉลี่ยทั้งปี) โดยคาดการณ์ว่าปี 2566 จากผลของภาวะเศรษฐกิจถดถอยจะส่งผลต่อภาวะเงินเฟ้อเนื่องจากอุปสงค์ทั่วโลกที่อ่อนแอลง การลดลงของราคาเชื้อเพลิงและสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่ใช่เชื้อเพลิง รวมทั้งมาตรการคุมเข้มนโยบายการเงินในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยต่อปีในกลุ่ม Advanced Economies คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดลงจากร้อยละ 7.3 ในปี 2565 เป็นร้อยละ 4.6 ในปี 2566 และอยู่ที่ร้อยละ 2.6 ในปี 2567 ส่วนในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา คาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อรายปีจะลดลงจากร้อยละ 9.9 ในปี 2565 เป็นร้อยละ 8.1 ในปี 2566

ที่มา : International Monetary Fund January 2023, <https://www.statista.com/statistics/244983/projected-inflation-rate-in-the-united-states/>

ราคาน้ำมันดิบ WTI

↓ 74.60 -20.20 (-0.27%)



ภาพที่ 1.2 สัญญาซื้อขายล่วงหน้าน้ำมันดิบ WTI

ราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ย 1 เดือน อยู่ที่ 74.60 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล (ณ วันที่ 14 มีนาคม 2566) มีแนวโน้มลดลงจากช่วงก่อนอย่างต่อเนื่อง ราคายังคงผันผวนจากภาวะตลาดที่กำลังรอข้อมูลการค้าของจีนที่จะสะท้อนความแข็งแกร่งของอุปสงค์น้ำมันดิบในประเทศซึ่งหลายกิจกรรมทางธุรกิจจีนแสดงการฟื้นตัวขึ้นที่แข็งแกร่งเกินคาดในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมาจากการคาดการณ์ของ Goldman Sachs คาดว่าราคาน้ำมันยังมีแนวโน้มที่จะขยับไปถึง 100 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในปี 2566 ท่ามกลางอุปทานที่ตึงตัวของสหรัฐฯ และอุปสงค์ของจีนที่ฟื้นตัว แต่อัตราดอกเบี้ยที่พุ่งสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อตลาดน้ำมันดิบในปี 2565 และทำให้ราคาขายน้ำมันยังคงขยับอยู่ในกรอบแคบ ๆ ต่อไป

ที่มา : <https://th.investing.com/>

อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทย

ตารางที่ 1.1 อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทยในปี 2565 และไตรมาสที่ 1 ปี 2566

| ดัชนีราคาผู้บริโภค CPI | 2565 | | | | | | | | | | | | 2566 | | |
|--|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|--------|-------|------|--------|
| | Feb | Mar | Apr | May | Jun | Jul | Aug | Sep | Oct | Nov | Dec | เฉลี่ย | Jan | Feb | เฉลี่ย |
| เงินเพื่อทั่วไป (Headline CPI) | 5.28 | 5.73 | 4.65 | 7.10 | 7.66 | 7.61 | 7.86 | 6.41 | 5.98 | 5.55 | 5.89 | 6.08 | 5.02 | 3.79 | 4.40 |
| -หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ | 4.51 | 4.56 | 4.83 | 6.18 | 6.42 | 8.02 | 9.35 | 9.82 | 9.58 | 8.40 | 8.87 | 6.92 | 7.70 | 5.74 | 6.71 |
| อาหารสด | 3.67 | 3.20 | 3.47 | 5.82 | 5.87 | 7.76 | 10.32 | 10.97 | 10.48 | 8.08 | 8.91 | 6.81 | 7.32 | 7.14 | 7.23 |
| -หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม | 5.79 | 6.56 | 4.54 | 7.74 | 8.49 | 7.35 | 6.83 | 4.10 | 3.56 | 3.59 | 3.87 | 5.51 | 3.18 | 2.47 | 2.82 |
| พลังงาน | 29.22 | 32.43 | 21.07 | 37.24 | 39.97 | 33.82 | 30.50 | 16.10 | 13.07 | 13.09 | 14.62 | 24.49 | 11.08 | 7.75 | 9.40 |
| เงินเพื่อพื้นฐาน (Core CPI) | 1.80 | 2.00 | 2.00 | 2.28 | 2.51 | 2.99 | 3.15 | 3.12 | 3.17 | 3.22 | 3.23 | 2.51 | 3.04 | 1.93 | 2.48 |

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนกุมภาพันธ์ 2566 เท่ากับ 108.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเท่ากับ 104.10 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไป สูงขึ้นร้อยละ 3.79 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 2 และอยู่ระดับต่ำสุดในรอบ 13 เดือน ซึ่งเริ่มเข้าใกล้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ โดยสาเหตุสำคัญของการชะลอตัวของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง อาหารบางประเภท โดยเฉพาะอาหารสำเร็จรูปและอาหารสด ประกอบกับฐานราคาที่ใช้คำนวณเงินเฟ้อในปี 2565 อยู่ในระดับสูง แต่อย่างไรก็ตามความเสี่ยงที่ต้องคำนึงถึงในอนาคต ได้แก่ ความขัดแย้งทางภูมิศาสตร์และภัยแล้งในประเทศและต่างประเทศที่อาจส่งผลต่อราคาอาหารและพลังงาน

แนวโน้มเงินเฟ้อในเดือนมีนาคม 2566 คาดว่าจะชะลอตัวลง ตามราคาสินค้าในกลุ่มอาหารสดหลายรายการที่คาดว่าจะลดลงต่อเนื่องจากช่วงที่ผ่านมา และราคาปศุสัตว์ไม่มีแอลกอฮอล์ในประเทศที่มีแนวโน้มชะลอตัวตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่อยู่ระดับต่ำกว่าปีที่ผ่านมา ราคาก๊าซหุงต้มที่ปรับตัวขึ้นในเดือนมีนาคม การท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ราคาสินค้าเกษตรสำคัญหลายรายการยังคงขยายตัวได้ดี ส่งผลให้เงินเฟ้อชะลอตัวไม่มากนัก โดยกระทรวงพาณิชย์ยังคงคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2566 อยู่ระหว่างร้อยละ 2.0-3.0 ซึ่งเป็นอัตราที่สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจของไทยในปัจจุบัน

ที่มา : <https://www.price.moc.go.th/>

ตารางที่ 1.2 อัตราการว่างงานตามกลุ่มประเทศ

| Country group | Sex | Unemployment rate (percentages) | | | | | | Unemployment (millions) | | | | | |
|-------------------------------|-------|---------------------------------|------|------|------|------|------|-------------------------|-------|-------|-------|-------|-------|
| | | 2019 | 2020 | 2021 | 2022 | 2023 | 2024 | 2019 | 2020 | 2021 | 2022 | 2023 | 2024 |
| World | Total | 5.5 | 6.9 | 6.2 | 5.8 | 5.8 | 5.8 | 191.9 | 235.2 | 216.4 | 205.2 | 208.2 | 210.9 |
| | Women | 5.6 | 6.7 | 6.2 | 5.8 | 5.8 | 5.9 | 77.3 | 90.3 | 86.5 | 81.9 | 83.5 | 84.7 |
| | Men | 5.5 | 7.0 | 6.1 | 5.7 | 5.7 | 5.7 | 114.7 | 144.9 | 129.9 | 123.3 | 124.7 | 126.3 |
| Low-income countries | Total | 5.2 | 5.9 | 5.8 | 5.8 | 5.7 | 5.7 | 13.1 | 15.4 | 15.7 | 16.1 | 16.5 | 16.9 |
| | Women | 5.4 | 6.1 | 6.1 | 6.0 | 6.0 | 6.0 | 6.0 | 6.9 | 7.2 | 7.3 | 7.5 | 7.7 |
| | Men | 5.0 | 5.7 | 5.6 | 5.5 | 5.5 | 5.4 | 7.2 | 8.4 | 8.6 | 8.8 | 9.0 | 9.2 |
| Lower-middle-income countries | Total | 5.5 | 7.4 | 6.4 | 6.2 | 6.1 | 6.2 | 70.1 | 93.8 | 82.8 | 82.0 | 83.3 | 85.3 |
| | Women | 5.6 | 6.8 | 6.3 | 6.2 | 6.2 | 6.2 | 22.9 | 27.7 | 26.2 | 26.7 | 27.3 | 28.0 |
| | Men | 5.5 | 7.7 | 6.4 | 6.2 | 6.1 | 6.1 | 47.2 | 66.1 | 56.5 | 55.4 | 56.1 | 57.3 |
| Upper-middle-income countries | Total | 6.0 | 6.8 | 6.3 | 6.0 | 5.8 | 5.8 | 78.6 | 85.3 | 82.6 | 78.4 | 76.9 | 77.0 |
| | Women | 6.0 | 6.6 | 6.4 | 5.9 | 5.8 | 5.8 | 34.3 | 36.5 | 36.7 | 34.3 | 33.8 | 33.9 |
| | Men | 6.1 | 6.9 | 6.3 | 6.0 | 5.9 | 5.8 | 44.3 | 48.8 | 46.0 | 44.1 | 43.1 | 43.1 |
| High-income countries | Total | 4.8 | 6.5 | 5.6 | 4.5 | 4.9 | 5.0 | 30.1 | 40.7 | 35.2 | 28.7 | 31.5 | 31.8 |
| | Women | 5.0 | 6.9 | 5.9 | 4.8 | 5.2 | 5.3 | 14.1 | 19.2 | 16.5 | 13.7 | 14.9 | 15.1 |
| | Men | 4.5 | 6.2 | 5.4 | 4.3 | 4.7 | 4.7 | 15.9 | 21.5 | 18.8 | 15.1 | 16.6 | 16.7 |

ที่มา : <https://www.ilo.org/>

การว่างงานทั่วโลกลดลงอย่างมาก โดยลดลงจาก 235.2 ล้านคน ในปี 2563 เหลือ 205.2 ล้านคน ในปี 2565 แต่ยังคงสูงกว่าปี 2562 ถึง 13 ล้านคน อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 5.8 ในปี 2565 ยังคงสูงกว่าอัตราการว่างงานในปี 2562 ประเทศที่มีรายได้สูงมีอัตราการว่างงานลดลงเหลือร้อยละ 4.5 ในปี 2565 ต่ำกว่าร้อยละ 4.8 ของปี 2562 เนื่องจากประเทศรายได้สูงสามารถฟื้นตัวได้ดี ส่วนประเทศที่มีรายได้ต่ำยังคงเผชิญกับอัตราการว่างงานในอัตราสูงกว่าระดับก่อนวิกฤต

ตารางที่ 1.3 สถานการณ์เศรษฐกิจไทยปี 2565 และคาดการณ์ปี 2566 (ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2566)

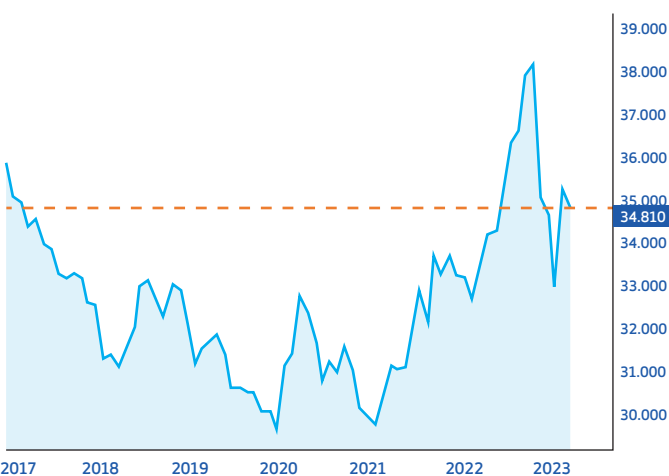
| ประมาณการเศรษฐกิจปี 2566 | | | | | |
|-------------------------------------|--------|--------|------|-------|-----------|
| (%YoY) | 2564 | | 2565 | | 2566 (f) |
| | ทั้งปี | ทั้งปี | Q3 | Q4 | ทั้งปี |
| GDP (CVM) | 1.5 | 2.6 | 4.6 | 1.4 | 2.7-3.7 |
| การลงทุนรวม ^{1/} | 3.1 | 2.3 | 5.5 | 3.9 | 2.2 |
| ภาคเอกชน | 3.0 | 5.1 | 11.2 | 4.5 | 2.1 |
| ภาครัฐ | 3.4 | -4.9 | -6.8 | 1.5 | 2.7 |
| การบริโภคภาคเอกชน | 0.6 | 6.3 | 9.1 | 5.7 | 3.2 |
| การอุปโภคบริโภค | 3.7 | 0.0 | -1.5 | -8.0 | -1.5 |
| มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/} | 19.2 | 5.5 | 6.7 | -7.5 | -1.6 |
| ปริมาณ ^{2/} | 15.5 | 1.3 | 2.1 | -10.3 | -0.6 |
| มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/} | 27.7 | 15.3 | 23.2 | -0.3 | -2.1 |
| ปริมาณ ^{2/} | 17.9 | 2.0 | 8.0 | -9.2 | 0.4 |
| ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%) | -2.1 | -3.4 | -6.4 | 1.0 | 1.5 |
| เงินเฟ้อ | 1.2 | 6.1 | 7.3 | 5.8 | 2.5 - 3.5 |

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
^{2/} ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา : <https://th.investing.com/analysis/article-200442884>

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.7–3.7 โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว การขยายตัวของการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ การขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ และการขยายตัวในภาคการเกษตร คาดว่าการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวได้ร้อยละ 3.2 ส่วนการลงทุนภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐขยายตัวได้ร้อยละ 2.1 และ 2.7 ตามลำดับ ด้านการส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 1.6 อัตราเงินเฟ้ออยู่ในช่วงร้อยละ 2.5-3.5

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ปี 2565 ขยายตัวร้อยละ 1.4% ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.6 ในไตรมาสที่ 3 ปี 2565 โดยด้านการใช้จ่าย การส่งออก บริการขยายตัวเร่งขึ้น การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาครัฐกลับมาขยายตัว ขณะที่การส่งออกสินค้าและการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลปรับตัวลดลง ด้านการผลิต สาขาเกษตรกรรม และสาขาก่อสร้างกลับมาขยายตัว สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งขายปลีกและการซ่อมฯ และสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวในเกณฑ์ดีตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมปรับตัวลดลง โดยทั้งปีขยายตัวร้อยละ 2.6 ดีขึ้นจากปี 2564 ที่ขยายตัวร้อยละ 1.5 ตามการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวและการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ 6.1

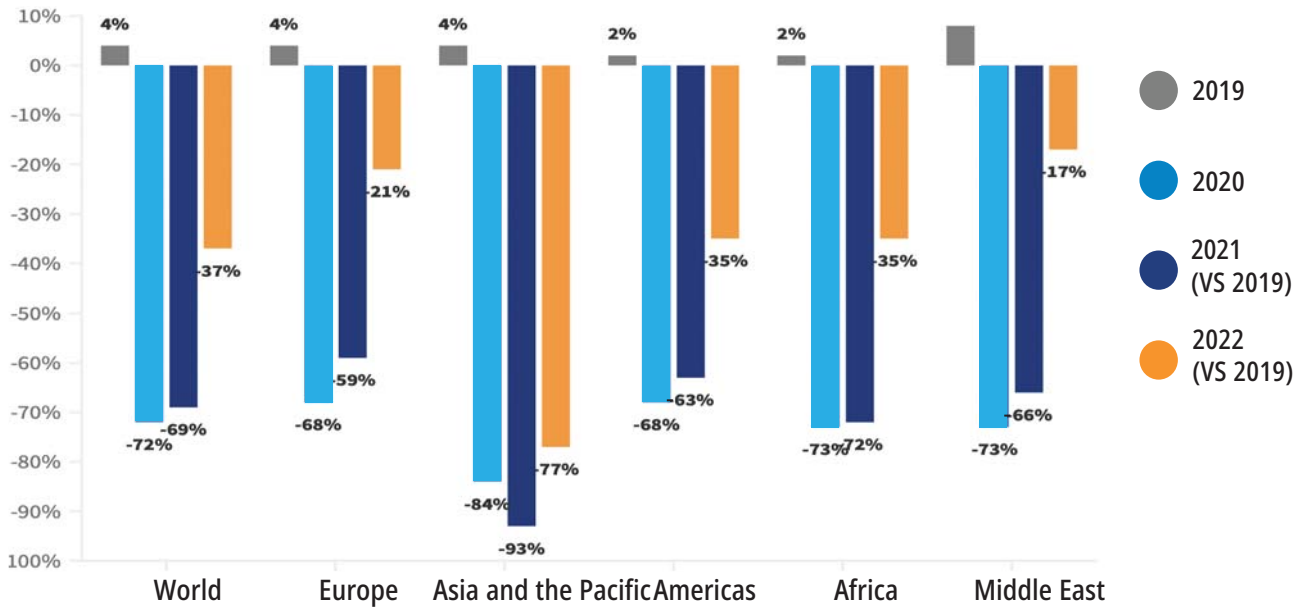


อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงวันที่ 11 มีนาคม 2566 ค่าเงินบาทอยู่ที่ 34.81 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ปัจจัยกระทบหลักต่อค่าเงินบาทได้แก่ การเปิดเผยตัวเลขผู้ยื่นขอวีซ่าการว่างงานของสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นจาก 21,000 ราย สู่ระดับ 211,000 ราย ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ซึ่งเพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 10 สัปดาห์ สูงกว่าที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ที่ระดับ 195,000 ราย ทำให้บางส่วนทยอยขายเพื่อทำกำไร และระมัดระวังการลงทุน รวมทั้งตัวเลขการจ้างงานนอกภาคการเกษตรของสหรัฐฯ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ใช้พิจารณาเรื่องดอกเบี้ยต่อไป

ภาพที่ 1.3 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ 2017-2023

ที่มา : <https://www.ilo.org/>

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก



ภาพที่ 1.4 การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก

ในปี 2566 การท่องเที่ยวกลับสู่ระดับก่อนเกิดโรคระบาดในบางภูมิภาค หลังจากการฟื้นตัวที่แข็งแกร่งเกินคาดในปี 2565 ปี 2566 นี้ นักท่องเที่ยวต่างชาติจากกลับเข้าสู่ระดับก่อนเกิดโรคระบาดในยุโรปและตะวันออกกลาง อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวคาดว่าจะเดินทางท่องเที่ยวในระยะใกล้บ้านมากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน จากการคาดการณ์ล่วงหน้าของ UNWTO ในปี 2566 จำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศอาจสูงถึง 80%-95% ของระดับก่อนเกิดโรคระบาด ขึ้นอยู่กับขอบเขตการชะลอตัวของเศรษฐกิจ การฟื้นตัวต่อเนื่องของการเดินทางในเอเชียและแปซิฟิก อีกทั้งในปี 2566 จะเผชิญความท้าทายทางเศรษฐกิจ สุขภาพ และภูมิรัฐศาสตร์ การยกเลิกข้อจำกัดในการเดินทางที่เกี่ยวข้องกับโควิด-19 ของประเทศจีนสำหรับการฟื้นตัวภาคการท่องเที่ยวในเอเชีย แปซิฟิก และทั่วโลก ระยะสั้น การกลับมาเดินทางของนักท่องเที่ยวจีนอีกครั้งหลังเปิดประเทศและลดขั้นตอนการตรวจสอบโควิด-19 น่าจะส่งผลดีต่อจุดหมายปลายทางในเอเชียโดยเฉพาะ ในขณะที่เดียวกันอุปสงค์ที่แข็งแกร่งของสหรัฐอเมริกาซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเงินดอลลาร์สหรัฐที่แข็งค่าขึ้นและส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวในยุโรป

ที่มา : <https://www.unwto.org/>

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย ปี 2565 และแนวโน้มปี 2566



ปี 2565 จำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ 11,153,026 คน
ขยายตัวร้อยละ **2,506.6**

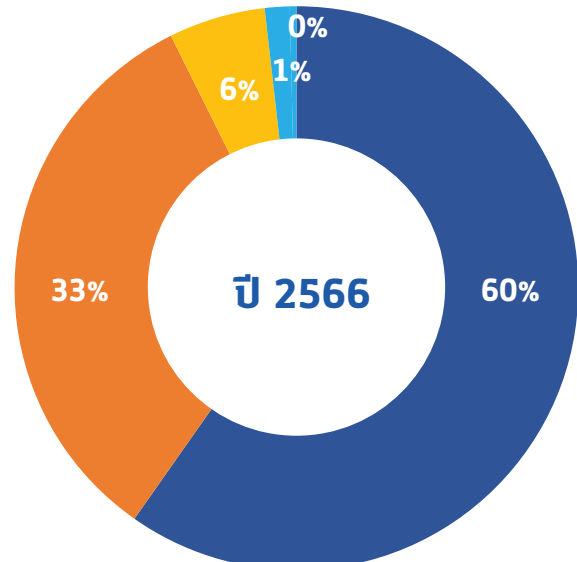
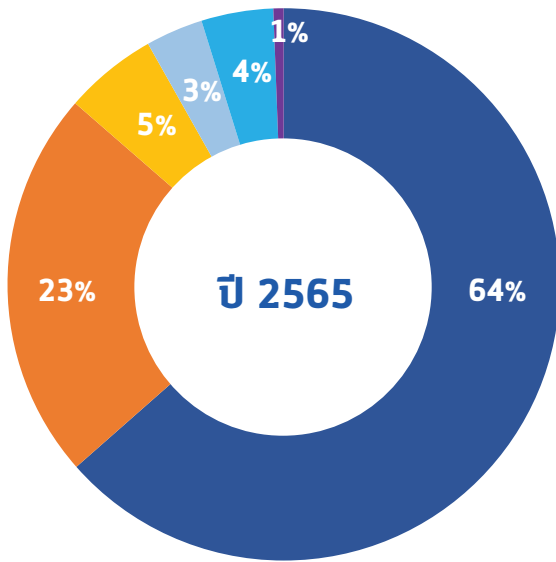
ประเทศที่ขยายตัวสูงสุด 3 อันดับ



ปี 2565 กลุ่มประเทศที่ขยายตัวได้ดีที่สุดคือ South Asia โดยอินเดียมีนักท่องเที่ยวถึง 997,913 คน ขยายตัวร้อยละ **15,149.28**

สถานการณ์การท่องเที่ยวปี 2565 ทั้งปี มีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศรวม 11,153,026 คน ขยายตัวจากปี 2564 คิดเป็นร้อยละ 2,506.6 โดยเป็นนักท่องเที่ยวจาก East Asia จำนวน 5,901,0461 คน ขยายตัวได้ร้อยละ 7,935.71 โดยประเทศที่ขยายตัวสูงสุด 3 อันดับได้แก่ ประเทศลาว มาเลเซีย เวียดนาม ส่วนกลุ่มประเทศที่ขยายตัวได้ดีที่สุดในปี 2565 ได้แก่ กลุ่มประเทศ South Asia โดยประเทศอินเดียมีจำนวนนักท่องเที่ยวถึง 997,913 คน ขยายตัวร้อยละ 15,149.28

ที่มา : <https://www.ilo.org/>



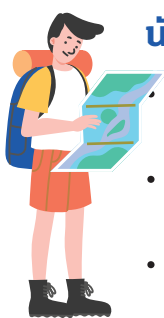
| Region | Number of Tourists |
|----------------------|--------------------|
| Middle East | 469,682 |
| Europe | 2,551,651 |
| Oceania | 374,929 |
| The Americas | 606,816 |
| Africa | 66,661 |
| Asia and the Pacific | 7,083,287 |

| Region | Number of Tourists |
|----------------------|--------------------|
| Middle East | 30,556 |
| Europe | 705,869 |
| The Americas | 118,891 |
| Africa | 8,100 |
| Asia and the Pacific | 1,281,532 |

ภาพที่ 1.5 จำนวนและสัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามทวีป ปี 2565 (ม.ค. - ธ.ค.) - 2566 (ม.ค.)

นักท่องเที่ยวต่างชาติเดือนมกราคม 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,144,948 คน ขยายตัวร้อยละ 1,502.76 โดยนักท่องเที่ยวจาก Asia and the Pacific มีจำนวน 1,281,532 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด และขยายตัวได้ร้อยละ 5,037.84 โดยนักท่องเที่ยวจากประเทศลาวขยายตัวสูงสุดถึงร้อยละ 78,930.56 แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวจากมาเลเซียยังคงมีสัดส่วนมากที่สุดมีจำนวน 288,745 คน ในส่วนนักท่องเที่ยวจากยุโรปเป็นกลุ่มรองลงมา โดยนักท่องเที่ยวจากอังกฤษสูงสุด จำนวน 76,815 คน และเยอรมันนี 73,045 คน มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 626.28 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลเดือนมกราคม 2566 พบว่า อัตราการเข้าพัก อยู่ที่ร้อยละ 62.24 จาก 43.49 ในเดือนเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวร้อยละ 18.75 รายได้จากผู้เยี่ยมเยือน 6,151.46 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 56.29

ประมาณการการท่องเที่ยวปี 2566 จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ มกราคม 2566 คาดว่าจะเติบโตได้ถึง 1 ล้านล้านบาท และมีจำนวนนักท่องเที่ยวถึง 28.9 ล้านคน สร้างมูลค่าการท่องเที่ยว 2.25 ล้านล้านบาท ปัจจัยหลักจากการสิ้นสุดของวิกฤตโควิด-19 ที่กระทบต่อภาคการท่องเที่ยว โดยสะท้อนจากการท่องเที่ยวของคนไทยฟื้นตัวถึงระดับร้อยละ 89 เทียบกับปี 2562 สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติฟื้นตัวชัดเจนแต่ยังอยู่ที่ระดับร้อยละ 28 สิ่งที่เป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในปี 2566 คือพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวรวมทั้งพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติ ได้แก่



นักท่องเที่ยวไทย

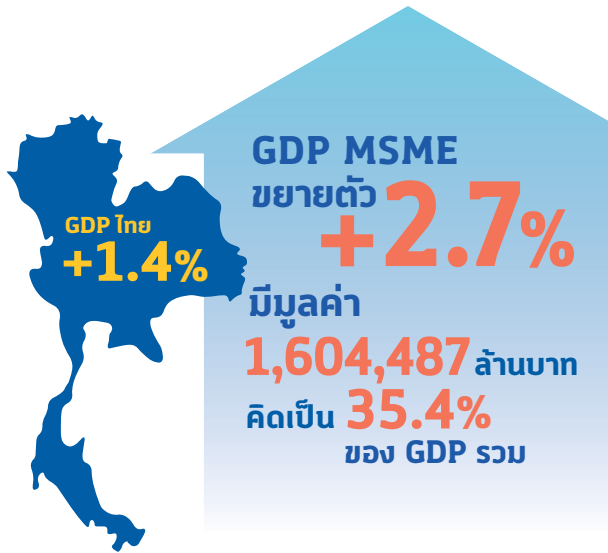
- มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวไปเช้าเย็นกลับ ไม่มีการพักแรมเพิ่มมากขึ้น
- มีแนวโน้มท่องเที่ยวเมืองรองที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า
- มีการปรับลดจำนวนคืนค้างแรม ส่งผลต่อการใช้จ่ายต่อทริปลดลง



นักท่องเที่ยวต่างชาติ

- มีค่าใช้จ่ายต่อทริปเฉลี่ยสูงขึ้นเนื่องจากยังเป็นกลุ่มที่มีอำนาจในการซื้อ
- กลุ่มตะวันออกกลางมีความต้องการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์สูงขึ้น
- กลุ่มยุโรปและอเมริกามีค่าใช้จ่ายต่อทริปสูงขึ้นจากการพักแรมในไทยแบบระยะยาว

2 ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และทั้งปี 2565



GDP MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP MSME) ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 ขยายตัว 2.7% ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัว 7.3% โดยมีมูลค่า 1,604,487 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP รวมเท่ากับ 35.4% ขณะที่ GDP ไทยไตรมาสที่ 4 ปี 2565 ขยายตัว 1.4%

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 17 ก.พ. 66
ประมวลผล GDP MSME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

เมื่อพิจารณาตามขนาดธุรกิจ พบว่า GDP ของทุกขนาดวิสาหกิจ โดยวิสาหกิจรายย่อยหรือ Micro ยังคงขยายตัวได้มากที่สุดเท่ากับ 13.0% GDP วิสาหกิจขนาดกลางขยายตัว 2.3% ขณะที่ GDP วิสาหกิจขนาดย่อมขยายตัว 0.4%



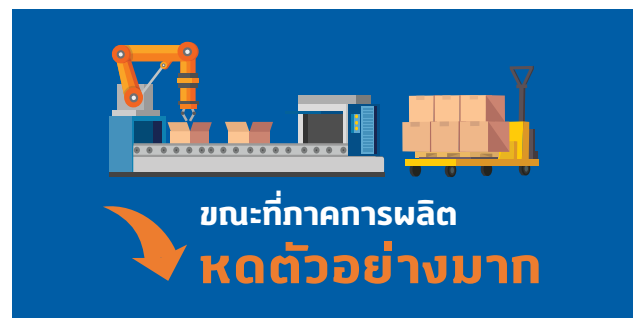
จากการบริโภคภาคเอกชน และการใช้จ่ายของครัวเรือน การจ้างงานที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง รวมทั้งรายได้จากการท่องเที่ยวของคนไทย รวมไปถึงนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงปลายปี



ได้รับผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้อทำให้ต้องแบกรับภาระต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นและมีความต้องการเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น ขณะที่ต้นทุนการกู้ยืมหรืออัตราดอกเบี้ยเริ่มปรับตัวสูงขึ้นเช่นกัน



การส่งออกที่หดตัวต่อเนื่อง ส่งผลต่อธุรกิจภาคการผลิต ขณะที่ธุรกิจภาคการค้าและภาคการบริการยังคงขยายตัวได้ต่อเนื่อง



ธุรกิจของ MSME ภาคการค้า และภาคการบริการฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะสาขาที่พักแรมและร้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ขณะที่สาขาธุรกิจค้าปลีกค้าส่งยังขยายตัวได้ดี จากการใช้จ่ายใช้สอยในช่วงปลายปี และการซื้อสินค้าทางออนไลน์ที่ยังเติบโต ขณะที่ภาคการผลิตหดตัวอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ผลิตในกลุ่มสินค้าส่งออก สำหรับภาคการก่อสร้างยังคงหดตัวเล็กน้อย แต่เริ่มมีแนวโน้มที่ดีขึ้นจากราคาวัสดุก่อสร้างที่เริ่มปรับตัวลดลง

ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ทั้งปี 2565



ภาพรวมการเติบโตของ MSME ยังคงฟื้นตัวต่อเนื่องโดยมีมูลค่า GDP MSME ทะลุเกิน 6 ล้านล้านบาท ปัจจัยสนับสนุนมาจากการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งจากคนไทยและชาวต่างชาติเป็นหลัก ทำให้ธุรกิจ MSME ในภาคการค้าและภาคการบริการได้แก่ธุรกิจที่พัก โรงแรม ร้านอาหาร การขนส่งสินค้าและขนส่งผู้โดยสาร และธุรกิจจัดทำสื่อต่าง ๆ กลับมามีรายได้ใกล้เคียงกับ ในช่วงก่อนสถานการณ์โควิด-19 ทำให้การจ้างงานและการบริโภคขยายตัว แม้ว่าในปี 2565 จะมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของ MSME จากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

ทั้งนี้ GDP MSME ในปี 2565 ขยายตัว 4.5% โดยขยายตัวได้ต่ำกว่าที่ สสว. ประมาณการ ณ พฤศจิกายน 2565 ไว้ที่ 4.9% ส่วนหนึ่งมาจากมูลค่าการส่งออกของ MSME ที่หดตัวถึง 6% ส่งผลต่อการชะลอตัวของวิสาหกิจขนาดย่อมและวิสาหกิจขนาดกลาง รวมทั้งภาวะเงินเฟ้อที่ส่งผลกระทบต่อ MSME ซึ่งยังคงต้องแบกรับภาระต้นทุนสูง ทำให้มูลค่าเพิ่มหรือกำไรของ MSME ลดลงไปมาก แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อจะเริ่มชะลอตัวลงในช่วงปลายปีก็ตาม

ตารางที่ 2.1 อัตราการขยายตัวของ GDP MSME รายไตรมาส จำแนกตามสาขาธุรกิจ ปี 2562-2565

หน่วย : ร้อยละ (YOY)

| กิจกรรมทางเศรษฐกิจ | 2562 | | | | 2562 | 2563 | | | | 2563 | 2564 | | | | 2564 | 2565 | | | | 2565 |
|--|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|-------|
| | Q1/62 | Q2/62 | Q3/62 | Q4/62 | | Q1/63 | Q2/63 | Q3/63 | Q4/63 | | Q1/64 | Q2/64 | Q3/64 | Q4/64 | | Q1/65 | Q2/65 | Q3/65 | Q4/65 | |
| เกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง | 0.0 | -4.5 | 0.2 | -3.9 | -2.7 | -2.2 | 3.3 | 5.5 | 5.6 | 2.9 | 5.8 | 9.8 | 12.0 | 8.7 | 8.9 | 5.5 | 6.1 | -0.2 | 5.8 | 4.6 |
| การค้าในเมืองและนอกเมือง | -33.1 | -30.0 | -31.3 | -32.4 | -31.7 | 6.3 | -10.1 | -3.3 | -5.7 | -3.2 | 0.7 | 11.9 | -3.6 | -5.6 | 0.7 | -46.0 | -48.6 | -43.4 | -39.3 | -44.5 |
| การผลิต | 0.6 | 0.7 | -0.1 | -1.8 | -0.2 | -6.3 | -17.7 | -8.6 | -4.1 | -9.1 | -2.1 | 12.7 | -4.6 | -0.4 | 1.0 | 2.9 | 0.0 | 6.9 | -4.1 | 1.2 |
| ไฟฟ้า ก๊าซ ไนโตรเจน ปุ๋ยเคมี การจัดการน้ำ การจัดการและบำบัดน้ำเสีย การก่อสร้าง | 21.6 | 24.1 | 17.4 | 12.5 | 19.1 | -7.7 | -20.3 | -17.3 | -21.0 | -16.5 | -2.3 | 7.1 | 2.6 | 8.2 | 3.6 | 16.1 | 15.3 | 19.0 | 14.1 | 16.1 |
| การขนส่งและชายฝั่ง การขุดเจาะปิโตรเลียม การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า | 0.0 | -2.4 | -2.6 | -4.3 | -2.4 | 17.5 | 15.7 | 15.6 | 19.7 | 17.2 | 6.0 | 12.7 | 11.3 | 10.0 | 10.1 | -3.1 | -4.4 | -4.3 | -3.4 | -3.8 |
| การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์ | 0.1 | 0.5 | -0.3 | -5.7 | -1.2 | -10.8 | 6.4 | 8.9 | -1.3 | 0.9 | 12.2 | 1.9 | -5.0 | -1.1 | 1.8 | -7.7 | -7.0 | -5.3 | -0.2 | -5.4 |
| การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า | 10.4 | 8.6 | 8.2 | 8.7 | 9.0 | 5.4 | -9.3 | -4.6 | -2.3 | -2.3 | 3.3 | 9.6 | 7.5 | 8.5 | 6.9 | 6.9 | 7.4 | 7.7 | 7.3 | 7.3 |
| ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร | 11.3 | 10.1 | 9.9 | 9.9 | 10.3 | -37.4 | -57.8 | -47.4 | -45.6 | -46.7 | -18.9 | 9.6 | -2.3 | 3.7 | -3.7 | 15.3 | 17.0 | 22.7 | 22.3 | 19.4 |
| ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร | 7.2 | 5.8 | 9.5 | 10.5 | 8.2 | -22.5 | -52.2 | -38.2 | -32.2 | -35.9 | -37.5 | 17.7 | -18.9 | -4.7 | -14.3 | 32.9 | 45.5 | 54.1 | 31.3 | 40.1 |
| กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย | 25.9 | 28.2 | 27.0 | 28.5 | 27.4 | -8.8 | -9.8 | -9.7 | -8.9 | -9.3 | -5.5 | -4.6 | -3.6 | -5.0 | -4.7 | 21.0 | 21.6 | 19.8 | 19.2 | 20.3 |
| กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ | -26.1 | -26.4 | -25.4 | -26.4 | -26.1 | 41.4 | 37.1 | 37.6 | 42.1 | 39.4 | 40.8 | 40.5 | 40.2 | 36.4 | 39.5 | -21.0 | -20.6 | -21.0 | -21.6 | -21.0 |
| กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค | 3.6 | 1.9 | 1.0 | 1.6 | 2.0 | 2.6 | 1.8 | 2.4 | 2.0 | 2.2 | 14.4 | 14.9 | 12.8 | 13.8 | 14.0 | -0.1 | 1.0 | 1.7 | 0.5 | 0.8 |
| กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน | 3.3 | 4.8 | 4.1 | 4.4 | 4.2 | 5.0 | -5.8 | -4.8 | -4.2 | -2.6 | -11.5 | -8.5 | -12.8 | -12.3 | -11.3 | 2.8 | 3.8 | 4.2 | 4.1 | 3.7 |
| การศึกษา | 12.4 | 13.4 | 14.3 | 13.2 | 13.4 | 2.7 | -17.8 | -13.8 | -10.3 | -9.8 | -3.6 | 12.2 | 8.2 | 6.2 | 5.2 | 6.1 | 6.8 | 11.1 | 12.2 | 9.1 |
| กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ | 0.4 | 1.0 | -1.3 | -2.1 | -0.5 | 15.4 | 14.2 | 16.1 | 16.3 | 15.5 | 12.7 | 12.0 | 12.3 | 12.9 | 12.5 | -0.7 | 0.3 | 1.5 | -2.1 | -0.2 |
| ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ | -38.7 | -38.9 | -37.2 | -36.5 | -37.8 | 40.6 | 40.1 | 41.9 | 46.7 | 42.4 | 32.3 | 34.5 | 36.5 | 40.2 | 36.0 | -33.5 | -32.5 | -34.8 | -35.4 | -34.1 |
| กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ | 15.7 | 14.0 | 15.5 | 16.2 | 15.4 | 21.3 | -40.2 | 4.8 | 3.2 | -1.9 | -5.0 | 100.6 | -5.0 | -0.7 | 10.9 | -2.3 | -0.3 | 2.6 | 1.6 | 0.3 |
| กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล | 7.3 | 6.3 | 5.8 | 6.8 | 6.6 | 6.1 | -9.2 | -0.6 | -1.2 | -1.1 | -7.4 | -3.3 | -9.8 | -4.1 | -6.2 | 2.6 | 3.2 | 8.0 | 2.5 | 4.0 |
| | -1.6 | -1.7 | 0.6 | 0.4 | -0.6 | 4.4 | -2.6 | 4.3 | 4.9 | 2.7 | -0.9 | 4.5 | -1.8 | -1.8 | -0.1 | 1.2 | -5.8 | 2.9 | 1.2 | -0.1 |
| รวม | 3.6 | 3.0 | 2.8 | 2.4 | 3.0 | -4.1 | -17.7 | -9.4 | -7.2 | -9.5 | -2.7 | 12.1 | -0.1 | 3.5 | 2.8 | 3.8 | 4.3 | 7.3 | 2.7 | 4.5 |

สำหรับภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ไตรมาสแรกของปี 2566 สสว. คาดว่า GDP MSME จะขยายตัวต่อเนื่อง อยู่ระหว่าง 3% - 4% โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และอัตราเงินเฟ้อที่ชะลอตัวต่อเนื่อง แต่ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงจากมูลค่าการส่งออกในภาพรวมที่เริ่มปรับตัวลดลง ค่าเงินบาทที่ยังผันผวน และแนวโน้มในการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย

3 ประเมินการเศรษฐกิจของ MSME ไทย ปี 2566 (รอบ 28 กุมภาพันธ์ 2566)

อุปสรรคที่สำคัญต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2565 มาจาก 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่



1. สงครามรัสเซีย-ยูเครน

ส่งผลให้ปัญหาอุปทานคอขวดกลับมา แย่ลงและยืดเยื้อกว่าที่คาด อีกทั้งราคา พลังงานและอาหาร ยังมีแนวโน้มอยู่ใน ระดับสูงต่อเนื่อง

2. มาตรการล็อกดาวน์และนโยบาย Zero Covid ของจีน

ส่งผลต่ออุปสงค์จากประเทศจีนและ ข้ำเติมปัญหาห่วงโซ่อุปทานโลกเนื่องจาก จีนเป็นผู้ผลิตสินค้าและผู้บริโภค รายใหญ่ และศูนย์กลางขนส่งของโลก

3. การดำเนินนโยบายการเงินถึงตัว ของธนาคารกลางสหรัฐ (FED)

กีดตันการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและ เพิ่มความผันผวนในภาคการเงิน โดย อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯไปแตะ ระดับร้อยละ 4.25 ในสิ้นปี 2565

ปัจจัยสำคัญเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มเศรษฐกิจสำคัญ ทั้งสหรัฐฯ ยุโรป จีน และหลายกลุ่ม เศรษฐกิจมีความเสี่ยงต่อการเข้าสู่ภาวะถดถอย(recession)เพิ่มขึ้นอย่างไรก็ดีผลของสงครามรัสเซีย-ยูเครนและการชะลอ ตัวทางเศรษฐกิจของจีน รวมทั้งภาวะการเงินโลกที่เริ่มตึงตัว ส่งผลให้ไทยเกิดภาวะเงินเฟ้อ ต้นทุนทางธุรกิจสูงขึ้น สินค้า อุปโภคบริโภคการส่งออกสินค้าเริ่มชะลอตัวลงราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นตัวแปรสำคัญต่อต้นทุนของผู้ประกอบการและระดับ ราคาที่ยังผันผวนสูงอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าจะยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจโลกต่อไปยังปี 2566

เศรษฐกิจ MSME ไทย ปี 2565

ขยายตัว ร้อยละ 2.6

เร่งตัวขึ้น ร้อยละ 1.5



มีนักท่องเที่ยว เข้าไทย 11.8 ล้านคน



ครึ่งหลังของปี 2566 คาดว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ จะเข้ามาท่องเที่ยวในไทย สูงถึง 27-28 ล้านคน

สำหรับเศรษฐกิจไทยในปี 2566 คาดว่าเศรษฐกิจไทยสามารถกลับมาอยู่ในระดับใกล้เคียงหรือสูงกว่าช่วงก่อนการแพร่ ระบาดของโควิด-19 โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากภาคการท่องเที่ยวที่มีทิศทางฟื้นตัวอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยเฉพาะ นักท่องเที่ยวจีนที่กลับเข้ามาท่องเที่ยวในไทยมากขึ้นโดยในเดือนมีนาคม 2566 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการคลายกฎของทางกรจีน ทำให้นักท่องเที่ยวจีนจะกลับมาเที่ยวในไทยเกือบเท่าเดิม(ประมาณ 17.69 ล้านคน)ทำให้การใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่เติบโต จากการจ้างงานปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในภาคการลงทุนมีสัญญาณเชิงบวกจากการ ฟื้นตัวของภาคบริการ รวมทั้งความต่อเนื่องของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และการขยายตัวของการลงทุนใน เขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อย่างไรก็ตาม การลงทุนและการส่งออกในภาพรวมอาจเผชิญความเสี่ยง จาก ปัจจัยภายนอก ทั้งการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้น การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน สงคราม รัสเซีย-ยูเครนที่ยังคงมีความยืดเยื้ออย่างต่อเนื่องและความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์อาจจำกัดการเติบโตของเศรษฐกิจไทยโดยเฉพาะ การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งอาจเกิดความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2566 จากผลของ การเลือกตั้งในเดือนพฤษภาคม 2566 และจัดตั้งรัฐบาลที่อาจเกิดเหตุยึดเยื้อ นับเป็นปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยสนับสนุนที่ สำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาพรวมและ MSME ไทย แม้ในปี 2566 เศรษฐกิจโลกจะมีแนวโน้ม ชะลอตัว แต่ ปัจจัยสนับสนุนจากการเปิดประเทศ และการผ่อนคลายมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ สนับสนุน ให้กลุ่มนัก ท่องเที่ยวเดินทางระยะใกล้ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องขณะที่ตลาดนักท่องเที่ยวหลักจากจีนอาจฟื้นตัวชัดเจนในช่วง ครึ่งหลังของปี 2566 นี้โดยคาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยสูงถึงประมาณ 27-28 ล้านคน แม้เพิ่มขึ้นจากปีก่อนกว่าเท่าตัวแต่ยังคงต่ำกว่าช่วงก่อนเกิดการระบาดของโควิด-19 อยู่มาก ส่วนการส่งออกมี แนวโน้มเติบโตชะลอลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและเศรษฐกิจโลก



IMF ประเมินเศรษฐกิจโลกปี 2566
จะเติบโตต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2544
ที่ร้อยละ **2.7**



WTO คาดปริมาณการค้าโลกปี 2566
จะขยายตัวเพียง
ร้อยละ **1.0**



ADB คาดเศรษฐกิจอาเซียนปี 2566
ยังขยายตัวได้
ที่ร้อยละ **4.7**

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ประเมินเศรษฐกิจโลกปี 2566 ว่า จะเติบโตต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2544 ที่ร้อยละ 2.7 ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 ในปี 2565 รวมถึงเชื่อว่าประมาณ 1 ใน 3 ของเศรษฐกิจโลก และประมาณครึ่งหนึ่งของสหภาพยุโรป (EU) จะเข้าสู่ภาวะถดถอยในปี 2566 สอดคล้องกับองค์การการค้าโลก (WTO) คาดปริมาณการค้าโลกในปี 2566 จะขยายตัวเพียงร้อยละ 1.0 จากการเติบโตร้อยละ 3.5 ในปี 2565 อีกทั้ง IMF และ WTO เตือนแนวโน้มการทวนกระแสโลกาภิวัตน์อาจทวีความรุนแรงท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างประเทศมหาอำนาจ อย่างไรก็ตาม การส่งออกไทยยังพอได้ ปัจจัยหนุนจากการขยายตัวของเศรษฐกิจในอาเซียน ซึ่งถือเป็นตลาดส่งออกที่มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 24 ของมูลค่าส่งออกของไทย และร้อยละ 28 ของมูลค่าการส่งออกของ MSME ไทย โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) คาดเศรษฐกิจของอาเซียนในปี 2566 ยังคงขยายตัวได้ที่ร้อยละ 4.7 แม้จะชะลอลงจากร้อยละ 5.5 ในปี 2565

ตารางที่ 3.1 สมมติฐานเพื่อใช้ประมาณการตัวเลขเศรษฐกิจ ปี 2566 (รอบ 28 ก.พ. 2566)

| สมมติฐาน | ปี 2565 | | ปี 2566 | |
|-----------------------------|---------------|------------------|--------------|-----------------|
| | สถานการณ์ปกติ | สมมติฐานดีที่สุด | สมมติฐานปกติ | สมมติฐานเลวร้าย |
| อัตราการขยายตัวของ GDP MSME | 4.5% | 5.1% | 4.5% | 4.0% |
| อัตราการขยายตัวของ GDP ไทย* | 2.6% | 4.3% | 3.8% | 3.3% |
| การลงทุนภาคเอกชน* | 5.1% | 4.1% | 3.6% | 3.1% |
| การลงทุนภาครัฐบาล* | -4.9% | 2.3% | 1.8% | 1.3% |
| การบริโภคภาคเอกชน* | 6.3% | 4.0% | 3.5% | 3.0% |
| การอุปโภคภาครัฐบาล* | 0.0% | -0.7% | -1.2% | -1.7% |
| การส่งออกสินค้า* | 5.5% | 0.9% | 0.4% | -0.1% |
| การนำเข้าสินค้า* | 15.3% | 0.4% | -0.1% | -0.6% |

หมายเหตุ : ข้อมูลประมาณการเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากปัจจัยข้างต้น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) โดยฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ ได้ปรับประมาณการ GDP MSME ปี 2566 ตามทิศทางสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปจากปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของ MSME ด้วยเช่นกัน ซึ่งประเมินว่าปี 2566 GDP MSME มีแนวโน้มเดียวกับปี 2565 จากปัจจัยบวกด้านการท่องเที่ยวที่ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญเกี่ยวกับการฟอร์มจัดตั้งรัฐบาลที่อาจยืดเยื้อจนส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า ซึ่งจะกระทบโดยตรงต่อการลงทุนของรัฐ จากการประมาณการ GDP MSME ของ สสว. โดยใช้ MSME IO Table และ Macro Model คาดว่า

GDP MSME ปี 2566 จะเติบโตอยู่ระหว่าง 4.0 – 5.1 โดยเป็นการขยายตัวของ



การเกษตร
ร้อยละ 3.9



การผลิต
ร้อยละ 3.1



การก่อสร้าง
ร้อยละ 3.9



การค้าส่งค้าปลีก
ร้อยละ 3.22



การบริการ
ร้อยละ 7.7

รายละเอียดของการประมาณการเศรษฐกิจในปี 2566 ในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. ภาคการท่องเที่ยว

สถานการณ์ปกติ ในกรณีมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 25 ล้านคน ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และไม่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19 ระลอกใหม่ที่รุนแรงจนกระทั่งประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยต้องสั่งปิดประเทศ จะทำให้ไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้จ่ายใช้สอยในประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการบริโภคภาคครัวเรือนมากขึ้นเนื่องมาจากมีรายได้เพิ่มขึ้นในกรณีนี้ GDP MSME จะอยู่ที่ร้อยละ 4.5 ด้วยมูลค่าประมาณ 3.99 ล้านล้านบาท แต่หากเกิด**สถานการณ์เลวร้ายขึ้น** โดยอาจเกิดโควิด-19 กลายพันธุ์รุนแรงจนกระทั่งประเทศต่าง ๆ ต้องสั่งปิดประเทศดังเช่นสถานการณ์ก่อนหน้านี้หรือมีโรคระบาดใหม่ที่มีความรุนแรงและแพร่กระจายไปทั่วโลก ซึ่งทำให้มีการจำกัดการเดินทางของประเทศต่าง ๆ นักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเข้าไทยก็จะลดลงเป็นอย่างมาก

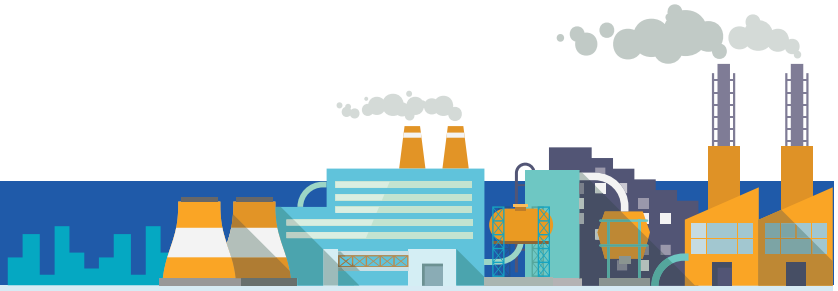
อาจเหลือเพียง 10 ล้านคน หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้จะทำให้ภาคการส่งออกบริการของไทยชะลอตัวลง ในกรณีนี้ GDP MSME จะอยู่ที่ร้อยละ 4.0 ด้วยมูลค่าประมาณ 3.97 ล้านล้านบาท ในทางกลับกัน **หากสถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น** เป็นอย่างมากจากการที่รัฐบาลออกนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มาท่องเที่ยวในไทยได้ จะทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในไทยอย่างล้นหลามโดยคาดว่าจะมีถึง 35 ล้านคน หากเกิดสถานการณ์ที่ดีเช่นนี้ จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมากไม่เพียงแต่ภาคการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังส่งผลดีต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างมาก ส่งผลให้การส่งออกภาคบริการขยายตัวเพิ่มขึ้น ในกรณีนี้ GDP MSME จะอยู่ที่ร้อยละ 5.1 ด้วยมูลค่าประมาณ 4.01 ล้านล้านบาท

2. กำลังซื้อของภาคครัวเรือน

สถานการณ์ปกติ ประชาชนเริ่มใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้นเนื่องจากเศรษฐกิจที่เริ่มฟื้นตัวจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งการยกเลิกมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้คนในประเทศเริ่มออกเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น แต่ประชาชนยังคงระมัดระวังการใช้จ่าย เลือกใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น เนื่องจากยังมีความกังวลต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และการระบาดของโรค มีการวางแผนทางการเงินเพื่อเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 รุนแรงขึ้นอีกครั้ง แต่ภาวะเงินเฟ้อและหนี้สินครัวเรือนยังอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่งผลให้ด้านกำลังซื้อของภาคครัวเรือนเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 3.5 แต่หากเกิดกรณี**สถานการณ์เลวร้ายขึ้น** ราคาสินค้าปรับเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ อาจทำให้กำลังซื้อของครัวเรือนชะงักลง ประชาชนไม่กล้าใช้จ่ายใช้สอย หรือ

เกิดการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีแนวโน้มจะรุนแรงอีกครั้ง ทำให้ประชาชนต้องระมัดระวังการใช้จ่ายใช้สอยเนื่องจากสถานการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน ซึ่งจะส่งผลไปยังภาคเอกชนทำให้เอกชนไม่สามารถฟื้นตัวได้เท่าที่ควรในสถานการณ์นี้จึงคาดว่าจะมีการเติบโตเพียงร้อยละ 3 ในทางกลับกัน หาก**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น** เป็นอย่างมาก มีปัจจัยสนับสนุนกำลังซื้อภาคครัวเรือน สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ไม่มีความรุนแรง ทำให้การจ้างแรงงานปรับตัวดีขึ้นผู้บริโภคกล้าใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ภาวะเงินเฟ้อน้อยลงราคาสินค้าและบริการไม่ปรับเพิ่มสูงขึ้นโดยการที่ประชาชนกล้าที่จะใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ส่งผลดีไปยังภาคเอกชนที่จะสามารถฟื้นตัวได้ อย่งดี โดยคาดว่าจะมีการเติบโตถึงร้อยละ 4

3. การลงทุนภาคเอกชน



สถานการณ์ปกติ มีการลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นจากความเชื่อมั่นของเศรษฐกิจภายในประเทศที่เริ่มกลับมาเริ่มฟื้นตัวหลังจากผ่านช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยคาดการณ์ว่าจะมีการขยายตัวร้อยละ 3.6 แต่หาก**เกิดสถานการณ์ที่เลวร้ายขึ้น** เนื่องจากเศรษฐกิจยังไม่สามารถฟื้นตัวได้จากปัจจัยต่าง ๆ ทำให้ภาคเอกชนยังไม่มี的信心ในการลงทุนเพิ่มจนทำให้ภาคเอกชนไม่กล้าลงทุนหรือไม่มีเม็ดเงินมากพอที่จะใช้ในการลงทุน หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้คาดว่าจะมีการเติบโตเพียงแค

ร้อยละ 3.1 ในทางกลับกัน หากการลงทุนภาคเอกชนมี**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น** เนื่องจากความเชื่อมั่นของเศรษฐกิจภายในประเทศที่กลับมาดีขึ้น รวมทั้งได้รับการสนับสนุนการลงทุนจากหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายและช่วยภาคเอกชนในการขยายตลาดสินค้าและบริการไปยังเขตเศรษฐกิจใหม่ ๆ อันทำให้ความเชื่อมั่นการลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นเอกชนกล้าลงทุนหากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้คาดว่าจะมีการเติบโตถึงร้อยละ 4.1

4. การใช้จ่ายอุปโภคของภาครัฐ



สถานการณ์ปกติ ภาครัฐมีมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผน ทำให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคด้านต่าง ๆ ของรัฐเกิดความล่าช้าน้อยที่สุด และหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่เพื่อให้ภาครัฐเบิกจ่ายได้ทันตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ด้วยสถานการณ์ทางการเมืองที่กำลังจะมีการเลือกตั้งเปลี่ยนรัฐบาลอาจเกิดความล่าช้าในการดำเนินการด้านงบประมาณระหว่างการเปลี่ยนรัฐบาลได้ ซึ่งในสถานการณ์ปกติจะทำให้การใช้จ่ายอุปโภคภาครัฐลดลงร้อยละ 1.2 แต่ถ้าใน**สถานการณ์เลวร้าย** หากการใช้จ่ายด้านอุปโภคของรัฐเกิดความล่าช้าเป็นอย่างมาก ดำเนินงานไม่ได้ตามแผนที่วางเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายของโครงการขนาดใหญ่หรือวงเงินงบประมาณสูง รวมทั้งการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2566 นี้ หากการเลือกตั้ง

ยืดเยื้อ ทำให้จัดตั้งรัฐบาลได้ล่าช้า ส่งผลถึงการอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการอุปโภคของภาครัฐที่ล่าช้าออกไปโดยคาดว่าในสถานการณ์นี้การใช้จ่ายอุปโภคภาครัฐจะลดลงถึงร้อยละ 1.7 ในทางกลับกัน หากเกิด**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น** ภาครัฐมีมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้หรือดีกว่า ทำให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคด้านต่าง ๆ ของรัฐไม่มีความล่าช้าและการเลือกตั้งเป็นไปได้อย่างดี รัฐบาลที่เข้ามาสามารถอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณได้ตามกำหนดแผนงบประมาณ รวมทั้งการออกนโยบายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ อาทิ โครงการกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชน โครงการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในทุกกลุ่มอย่างตรงจุด หากเกิดในกรณีนี้การใช้จ่ายด้านอุปโภคภาครัฐจะลดลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.7



5. การลงทุนของภาครัฐ

สถานการณ์ปกติ ภาครัฐมีการลงทุนเพิ่มมากขึ้นตามเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังฟื้นตัว และการเมืองที่กำลังจะเลือกตั้งเปลี่ยนรัฐบาลสามารถดำเนินไปได้ตามแผนที่วางเอาไว้ จะทำให้การอนุมัติการลงทุนของภาครัฐเกิดขึ้นได้ตามเวลาที่กำหนด การลงทุนของภาครัฐจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 แต่หาก**สถานการณ์เลวร้าย**เกิดขึ้นไม่สามารถดำเนินการลงทุนได้ตามแผนที่วางเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ทำให้การลงทุนของภาครัฐหดตัวลงไปอย่างมาก รวมทั้งการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2566 นี้ หากจัดตั้งรัฐบาลล่าช้าจะส่งผลถึงการประกาศใช้งบประมาณตามแผน

และการลงทุนของภาครัฐจะยิ่งล่าช้าออกไป ซึ่งถ้าหากเกิดสถานการณ์เลวร้ายขึ้น จะทำให้การลงทุนของภาครัฐเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.3 ในทางกลับกัน หากเกิด**สถานการณ์ที่ดีขึ้น** การลงทุนของภาครัฐเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องตามแผนที่วางเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่การเลือกตั้งเป็นไปได้ด้วยดี รัฐบาลที่เข้ามาสามารถอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งการออกนโยบายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ อาทิ โครงการกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชน โครงการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในทุกกลุ่มอย่างตรงจุดหากเกิดในกรณีนี้การลงทุนของภาครัฐจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 2.3

6. การส่งออกสินค้าและบริการส่งออก



สถานการณ์ปกติ การขยายตัวการส่งออกสินค้าและบริการส่งออกของไทย โดยบริการส่งออกสินค้าคาดว่าจะขยายตัวได้เพียงร้อยละ 0.4 อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจโลกที่มีการถดถอยในหลายกลุ่มเศรษฐกิจ ซึ่งหลายประเทศเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทย รวมถึงวิกฤตสงครามรัสเซีย-ยูเครนส่งผลให้ความต้องการซื้อชะลอตัว อีกทั้งค่าเงินบาทมีความผันผวนเป็นช่วงกว้าง และมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น ซึ่งกระทบโดยตรงต่อภาคการส่งออกของไทย ผู้ส่งออกจะมีรายได้ลดลง แต่ทางด้านการบริการส่งออกของไทยมีแนวโน้มที่จะปรับตัวดีขึ้นเนื่องจากมาตรการเปิดประเทศที่ผ่อนคลายมากขึ้น คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวประเทศไทย 25 ล้านคน ในปี 2566 และหากเกิดเหตุการณ์ในกรณี**สถานการณ์ที่เลวร้ายเกิดขึ้น** เศรษฐกิจโลกมีการถดถอยในหลายกลุ่มเศรษฐกิจที่เป็นคู่ค้าหลักของไทยเกิดการถดถอยอย่างรุนแรง และวิกฤตสงครามรัสเซีย-ยูเครนทวีความรุนแรงขึ้น รวมทั้งเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นเป็นอย่างมาก ส่งผลให้รายได้ของผู้ส่งออกลดลง ซึ่งหากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ จะทำให้การส่งออกสินค้าของไทยหดตัวร้อยละ 0.1

ส่วนการบริการส่งออกของไทย กรณีที่เกิดการระบาดซ้ำของโควิด-19 ที่มีการกลายพันธุ์หรือโรคอุบัติใหม่จนกระทั่งประเทศต่าง ๆ ต้องสั่งปิดประเทศดังเช่นสถานการณ์ก่อนหน้านี้ ทำให้มีการจำกัดการเดินทางออกนอกประเทศของประเทศต่าง ๆ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในไทยนั้นลดลงเหลือเพียง 10 ล้านคน ในทางกลับกัน หากเกิด**สถานการณ์ที่ดีขึ้น** เศรษฐกิจทั่วโลกสามารถปรับตัวอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่เป็นคู่ค้าหลักของไทย และวิกฤตสงครามรัสเซีย-ยูเครนไม่มีความรุนแรงขึ้น ทำให้ไทยสามารถส่งออกสินค้าได้มากขึ้น รวมทั้งเงินบาทอ่อนค่าลงเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ส่งออกได้รับรายได้เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งคาดการณ์ว่าจะทำให้การส่งออกสินค้าของไทยในกรณีนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 และทางด้านการบริการส่งออก จากการที่รัฐบาลออกนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในไทยได้น่าสนใจเป็นอย่างมาก ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในไทยอย่างล้นหลามถึง 35 ล้านคน

จากผลกระทบดังกล่าวข้างต้น สสว. ประเมินว่าปี 2566 นั้น คาดว่า GDP MSME ในสถานการณ์ปกติจะเติบโตร้อยละ 4.5 โดย GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.9 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 3.1 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 3.9 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 3.2 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 7.7 ส่วนในสถานการณ์เลวร้าย คาดว่า GDP MSME จะเติบโตร้อยละ 4.0 โดย GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.4 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 2.6 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 3.4 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 2.6 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 7.1 แต่หากเกิดสถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น คาดว่า GDP MSME จะเติบโตร้อยละ 5.1 โดย GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 4.4 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 3.6 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 4.4 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 3.7 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 8.3

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยเสี่ยง ที่ส่งผลกระทบต่อการประมาณการทั้ง 3 สมมติฐาน คือ สถานการณ์ปกติ สถานการณ์เลวร้าย และสถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น โดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

ปัจจัยสนับสนุน

• การเปิดประเทศของจีนหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

การเปิดประเทศของจีนถือเป็นโอกาสของไทย ทั้งด้านการท่องเที่ยวและการค้า โดยด้านการท่องเที่ยว คาดว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่ไม่ได้ออกนอกประเทศมาเป็นระยะเวลาเกือบ 3 ปี เมื่อมีการเปิดประเทศจะมีความต้องการที่จะออกมาท่องเที่ยวมากขึ้น โดยประเทศไทยก็ยังคงเป็นประเทศที่คนจีนเลือกมาท่องเที่ยวเป็นลำดับแรก ๆ และในส่วนของการค้าเมื่อจีนเปิดประเทศจะเป็นโอกาสอันดีของประเทศคู่ค้าหรือประเทศที่เป็นห่วงโซ่การผลิตในภูมิภาคให้กับจีน ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือประเทศไทย ทั้งในกลุ่มสินค้าที่จีนมีความต้องการเพิ่มขึ้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ และกลุ่มสินค้าที่จีนมีข้อจำกัดในการผลิต เช่น ผัก ผลไม้ อาหารแปรรูป ซึ่งในกรณีนี้ประเทศไทยจะได้รับอานิสงส์จากการเปิดประเทศของจีนเป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศจีนเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยอันดับที่ 2 โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 12 ของการส่งออกทั้งหมด

• การท่องเที่ยวของไทยที่มีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง

จากการที่มีการผ่อนคลายการแพร่ระบาดของโควิด-19 จากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยทางศูนย์ TTB Analytics ของธนาคารไทยพาณิชย์ คาดการณ์รายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2566 จะเติบโตในอัตราเร่งอีก 1 ล้านล้านบาท พุ่งแตะ 2.25 ล้านล้านบาท จากอานิสงส์ที่จีนเปิดประเทศทำให้ตัวเลขนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มสูงขึ้นส่งผลทางอ้อมให้การท่องเที่ยวตามภูมิภาคของไทยมีสถานการณ์ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเมืองหลักทางด้านการท่องเที่ยว

• การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด 19 ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

ทำให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ เริ่มฟื้นตัวมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก

• เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น

การที่เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ มีปัจจัยมาจาก (1) ดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่าจากการลดการขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ (2) เศรษฐกิจโลกไม่ได้น่ากลัวและการเปิดประเทศของจีนหนุนความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั่วโลก และ (3) เศรษฐกิจไทยโตสวนกระแสโลกเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งหากเงินบาทไทยแข็งค่าขึ้นจะส่งผลดีต่อผู้ที่มีธุรกิจเกี่ยวกับการนำเข้าไม่ว่าจะเป็นทางด้านสินค้าหรือบริการ จะทำให้สามารถนำเข้าสินค้าได้ในราคาที่ถูกลง

• ต่างชาติเริ่มสนใจเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น

ปี 2566 มีแนวโน้มที่นักลงทุนต่างชาติสนใจลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศและภูมิรัฐศาสตร์ ทำให้ภาคธุรกิจมองหาประเทศทางเลือกเพื่อบริหารความเสี่ยงในการผลิตของตัวเอง จึงมองประเทศที่มีลักษณะเป็นกลางอย่างประเทศไทย ซึ่งมีการเตรียมปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ เพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างประเทศบางส่วนแล้ว อีกทั้งประเทศไทยยังมีความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะด้าน Logistics และการคมนาคมขนส่งที่รัฐบาลได้ลงทุนโครงสร้าง พื้นฐานนี้ไปถึง 2.4 ล้านล้านบาท รวมทั้งไทยยังมีแรงงานที่มีคุณภาพและมีทักษะที่มีค่าแรงสมเหตุสมผล

ปัจจัยเสี่ยง

• การเปิดประเทศของจีนหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

การที่จีนเปิดประเทศส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ที่จะส่งผลต่ออุปทานของสินค้าโภคภัณฑ์ในระยะสั้นที่จะทำให้ราคาสินค้าปรับสูงขึ้น และซ้ำเติมปัญหาเงินเฟ้อที่มีอยู่เดิมได้โดยเฉพาะการใช้พลังงานเนื่องจากจีนใช้พลังงานจากน้ำมันสูงถึง 1 ใน 5 ของโลก รวมถึงการใช้เหล็ก ทองแดง นิกเกิล และสังกะสี สูงกว่าครึ่งหนึ่งของโลก อีกทั้งยังอาจส่งผลให้ยุโรปขาดแคลนก๊าซธรรมชาติเนื่องจากไม่สามารถนำเข้าก๊าซส่วนเกินของจีนมาทดแทนการนำเข้าจากรัสเซียได้แล้ว

• รายได้จากผลผลิตทางการเกษตร 5 พืชเศรษฐกิจหลักของไทยลดลงเนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

เกษตรกรจะมีรายได้ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 5 พืชเศรษฐกิจหลักของไทยที่จะมีรายได้ลดลงอย่างมากเนื่องจากราคาผลผลิตทางการเกษตรที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมตกได้แก่ ปาล์มน้ำมัน และยางพาราปรับตัวลดลงร้อยละ 32.6 และร้อยละ 15.8 ตามลำดับจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวส่งผลให้สินค้าคงทนชะลอตัวลง และราคาพืชที่ใช้ในอุตสาหกรรมทั้ง 2 ชนิดนี้ก็ปรับตัวลดลงเช่นเดียวกันแต่ในขณะที่รายได้เกษตรกรจากพืชที่นำไปประกอบอาหาร ได้แก่ อ้อย ข้าว และมันสำปะหลัง คาดว่าจะยังปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง

• ความยืดเยื้อของสงครามรัสเซีย-ยูเครน

สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครนคาดว่าจะยังมีแนวโน้มยืดเยื้อต่อไป ซึ่งทำให้ราคาพลังงานหรือน้ำมันดิบสูงขึ้นเนื่องจากรัสเซียเป็นผู้ส่งออกพลังงานหรือน้ำมันดิบอันดับ 3 ของโลก จึงส่งผลต่อต้นทุนการผลิตสินค้าเกือบทุกประเภทรวมถึงต้นทุนการขนส่งที่ต้องปรับตัวสูงขึ้นตามกลไกราคาพลังงานในตลาดโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย และมีปัจจัยเสี่ยงด้านการขาดแคลนวัตถุดิบและวัตถุดิบมีราคาที่สูงขึ้น รวมถึงสินค้าขั้นต้นและวัตถุดิบในการผลิตหลักของห่วงโซ่อุปทานโลกส่งผลต่อการผลิตในห่วงโซ่อุปทานเป็นไปได้ยากลำบากมากขึ้น ส่งผลให้พลังงานไม่สามารถ supply ให้ทั่วโลกได้อีกทั้งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยมากที่สุดจะเป็นผลจากมาตรการตอบโต้โดยการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ (Economic Sanctions) จากนานาชาติประเทศเช่น ราคาน้ำมันสะท้อนต่อต้นทุนพลังงาน ต้นทุนธุรกิจราคาสินค้า และอัตราเงินเฟ้อ ขณะที่ตลาดเงินตลาดทุนของไทยมีความผันผวนสูงขึ้น ทำให้นักลงทุนอาจย้ายไปสู่สินทรัพย์ที่มีความปลอดภัยสูง

• ปัญหาหนี้สินของลูกหนี้รายย่อย

ทั้งหนี้สินในภาคครัวเรือนและกลุ่มธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSME) โดยเฉพาะในสาขาสำคัญที่ยังมีข้อจำกัดในการฟื้นตัวอยู่ปัญหาเรื่องการชำระหนี้ที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามกำหนดระยะเวลาปัญหาหนี้นอกระบบ ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและเศรษฐกิจในระยะยาว

• ความเปราะบางของประเทศคู่ค้า

การส่งออกของไทยต้องเผชิญความเสี่ยงเนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้ามีความเปราะบางมากขึ้นโดยปัจจัยด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์ชะลอตัว และตลาดส่งออกหลักของไทยเกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเศรษฐกิจสหภาพยุโรปที่มีแนวโน้มอ่อนไหวกว่าตลาดอื่น ๆ ด้วยวิกฤตพลังงานและอัตราเงินเฟ้อที่สูงเป็นประวัติการณ์ทำให้การใช้จ่ายใช้สอยของผู้บริโภคในกลุ่มสินค้าฟุ่มเฟือยซึ่งมีสัดส่วนเกือบร้อยละ 30 ของการส่งออกไทยที่ส่งไปยังสหภาพยุโรปลดลง

• เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น

การที่เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ มีปัจจัยมาจาก (1) ดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่าจากการลดการขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ (2) เศรษฐกิจโลกไม่น่ากลัวและการเปิดประเทศของจีนหนุนความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั่วโลก และ (3) เศรษฐกิจไทยโตสวนกระแสโลกเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งหากเงินบาทไทยแข็งค่าขึ้นจะส่งผลเสียต่อธุรกิจที่เกี่ยวกับการส่งออกไม่ว่าจะเป็นทางด้านสินค้าหรือบริการ เนื่องจากจะทำให้มีรายได้น้อยลง

• ความไม่แน่นอนของการเลือกตั้งและการจัดตั้งรัฐบาล

การจัดตั้งรัฐบาลหลังการเลือกตั้งที่กำลังจะมีขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2566 นี้ หากการจัดตั้งรัฐบาลล่าช้า อาจกระทบต่อการอนุมัติดำเนินงานตามงบประมาณปกติที่จะส่งผลให้เกิดการเบิกเงินล่าช้า ส่งผลต่อการบริโภคและการลงทุน อีกทั้งกระทบการอนุมัติร่าง พรบ. งบประมาณประจำปี 2567 ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความเชื่อมั่นและอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในระยะถัดไป เนื่องจากการใช้จ่ายของภาครัฐมีความสำคัญต่อการช่วยพยุงเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เผชิญสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 และไทยยังจำเป็นต้องพึ่งการใช้จ่ายของรัฐบาลในการฟื้นฟูเศรษฐกิจในขั้นต้น ดังนั้นหากการเบิกจ่ายล่าช้าเนื่องมาจากการเปลี่ยนรัฐบาลจะกระทบการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของไทยในระยะถัดไป

ตารางที่ 3.2 ประมาณการ GDP MSME ปี 2566 จำแนกตามสมมติฐาน และกลุ่มธุรกิจ

| | ปี 2565 | | ปี 2566 | |
|---------------------|------------|------------|--------------|-----------------|
| | สมมติฐาน | สมมติฐานดี | สมมติฐานปกติ | สมมติฐานเลวร้าย |
| | %YoY | %YoY | %YoY | %YoY |
| GDP MSME | 4.5 | 5.1 | 4.5 | 4.0 |
| ภาคการเกษตร | 4.6 | 4.4 | 3.9 | 3.4 |
| ภาคการผลิต | 1.2 | 3.6 | 3.1 | 2.6 |
| ภาคการก่อสร้าง | -5.4 | 4.4 | 3.9 | 3.4 |
| ภาคการค้าส่งค้าปลีก | 7.3 | 3.7 | 3.2 | 2.6 |
| ภาคการบริการ | 7.7 | 8.3 | 7.7 | 7.1 |

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

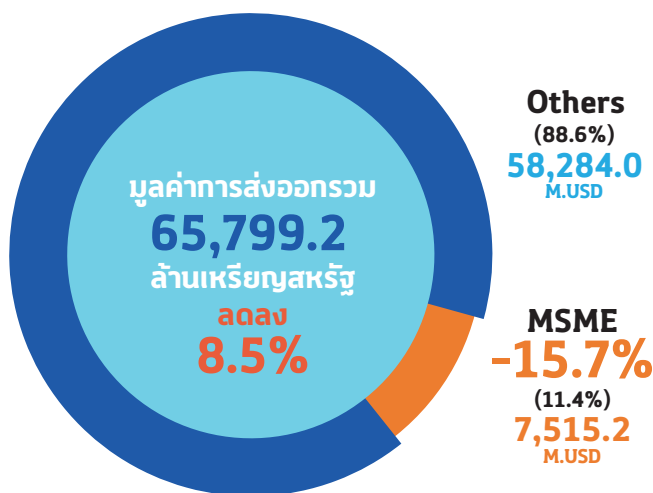


4 สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ ของ MSME ไตรมาที่ 4 ปี 2565

การส่งออกของ MSME



ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 การส่งออกของ MSME **ลดลง 15.7%** (YOY)
ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ส่งผลให้
มูลค่าการส่งออกของ MSME ทั้งปี 2565 **ลดลง 6.0%**



มูลค่าส่งออก ไตรมาที่ 4 ปี 2565

ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2565 MSME ส่งออกสินค้าคิดเป็นมูลค่า 276,784.0 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 7,515.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงเท่ากับ 15.7% เป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 โดย MSME มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกต่อการส่งออกรวมเท่ากับ 11.4% ขณะที่มูลค่าการส่งออกรวมของประเทศมีมูลค่า 65,799.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 8.5%

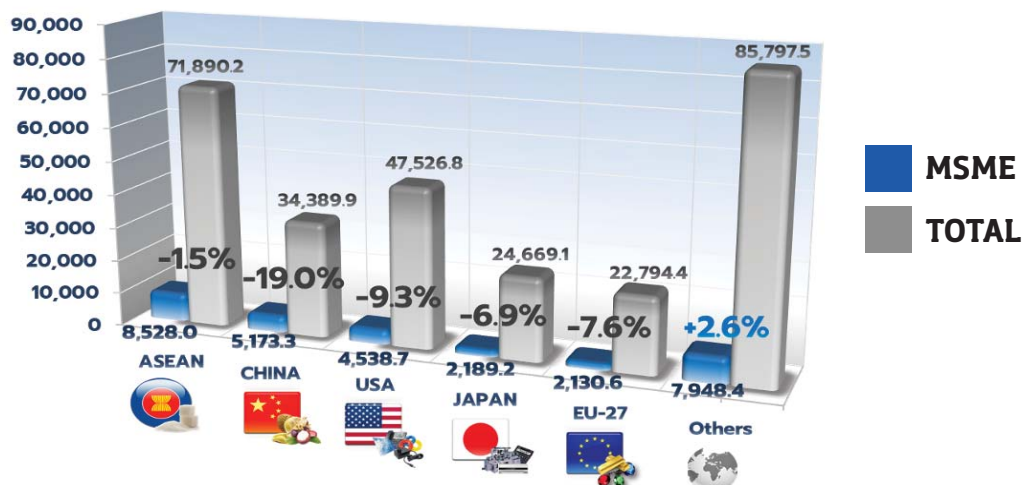
ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การส่งออกของ MSME ปี 2565

มูลค่าการส่งออกของ MSME ปี 2565 มีมูลค่า 1,060,207.9 ล้านบาท หรือคิดเป็น 30,508.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 6.0% และลดลงในทุกตลาดหลัก โดยสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกของ MSME ต่อมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 10.6%

มูลค่าส่งออกไปยังตลาดหลักของ MSME ลดลงในทุกตลาดหลักขณะที่มูลค่าส่งออกไปยังตลาดจีนลดลงมากที่สุด เท่ากับ 19.0% รองลงมาคือตลาดสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ตามลำดับ

ภาพที่ 4.1 มูลค่าส่งออกสินค้าตามตลาดส่งออกหลัก ปี 2565

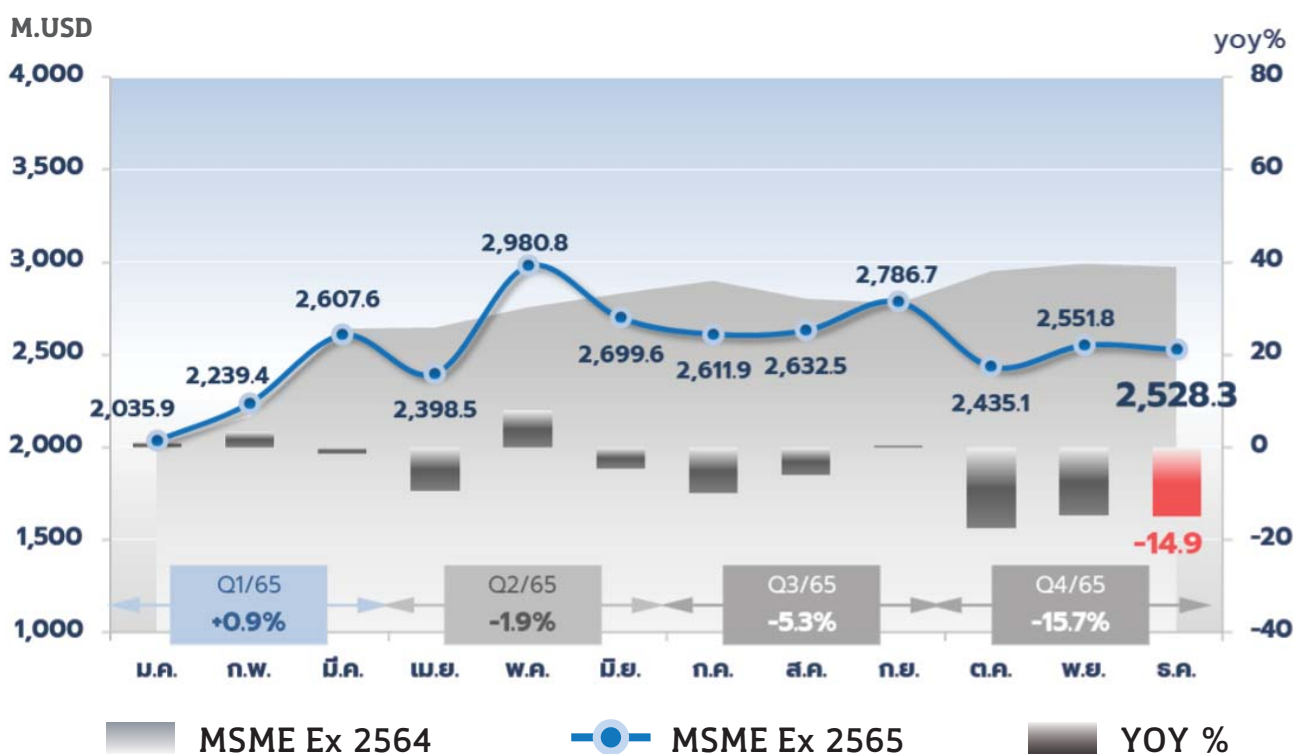


ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม



เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสินค้าส่งออกที่สำคัญ พบว่า สินค้าส่งออกของ MSME ยังขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยสินค้ากลุ่มอาหารและเกษตรแปรรูป ขยายตัว 22.9% และสินค้ากลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ ขยายตัว 14.9% ขณะที่สินค้ากลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร ปรับตัวลดลงค่อนข้างมาก โดยลดลง 12.6% และ 17.0% ตามลำดับ

ภาพที่ 4.2 มูลค่าการส่งออกของ MSME ปี 2564 - 2565



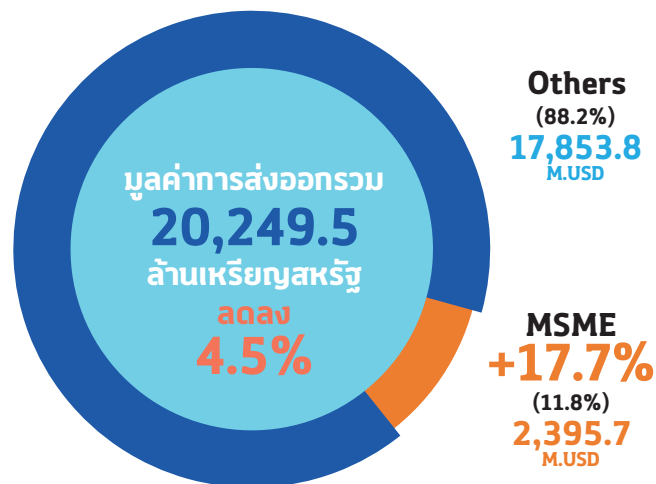
เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2564 พบว่า มูลค่าการส่งออกของ MSME ปี 2565 ลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 โดยเป็นผลกระทบจากสงครามรัสเซีย - ยูเครน ที่ทำให้ต้นทุนสินค้าวัตถุดิบต่าง ๆ สูงขึ้น และเกิดภาวะเงินเฟ้อทั่วโลกส่งผลต่อกำลังซื้อของประเทศคู่ค้า รวมถึงค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี จากการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐ และการปิดประเทศของจีนจากสถานการณ์โควิด

การส่งออกของ MSME มกราคม และแนวโน้มไตรมาสแรกของปี 2566

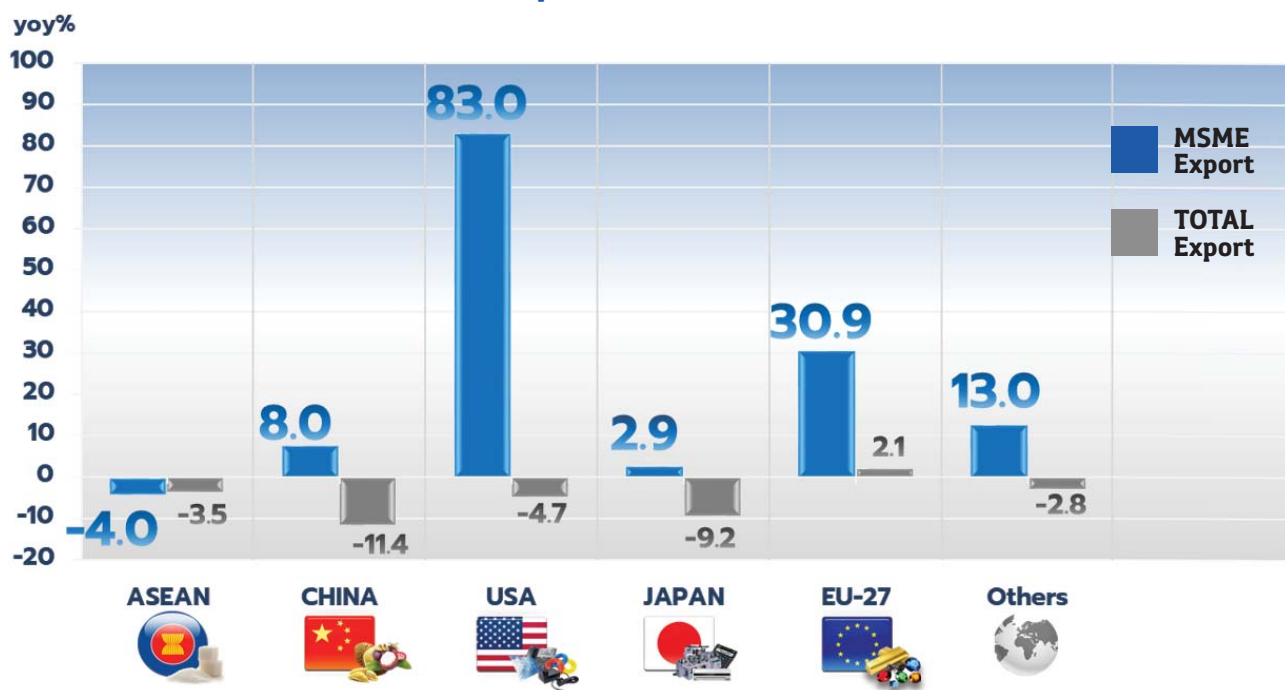
มูลค่าส่งออก มกราคม 2566

มูลค่าการส่งออกของ MSME มกราคม 2566 กลับมาขยายตัวอีกครั้งโดยมีมูลค่า 82,830.6 ล้านบาท หรือคิดเป็น 2,395.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเท่ากับ 17.7% โดยสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกของ MSME ต่อมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 11.8% ขณะที่มูลค่าการส่งออกในภาพรวมลดลง 4.5%

และเมื่อพิจารณาตามตลาดส่งออกหลัก พบว่า มูลค่าการส่งออกของ MSME กลับมาขยายตัวในเกือบทุกตลาดหลัก โดยตลาดสหรัฐฯ ขยายตัวถึง 83.0% รองลงมาได้แก่ สหภาพยุโรป จีน และญี่ปุ่น ที่ขยายตัวเท่ากับ 30.9% 8.0% และ 2.9% ตามลำดับ ขณะที่ตลาดอาเซียนมูลค่าส่งออกยังคงลดลง 4.0%



ภาพที่ 4.3 การขยายตัวของ MSME Export ไปยังตลาดหลัก (มกราคม 2566)



สินค้าส่งออกสำคัญของ MSME ที่ขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2565 ได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ และน้ำตาล



แนวโน้มการส่งออกของ MSME ในช่วงไตรมาสแรก และทั้งปี 2566

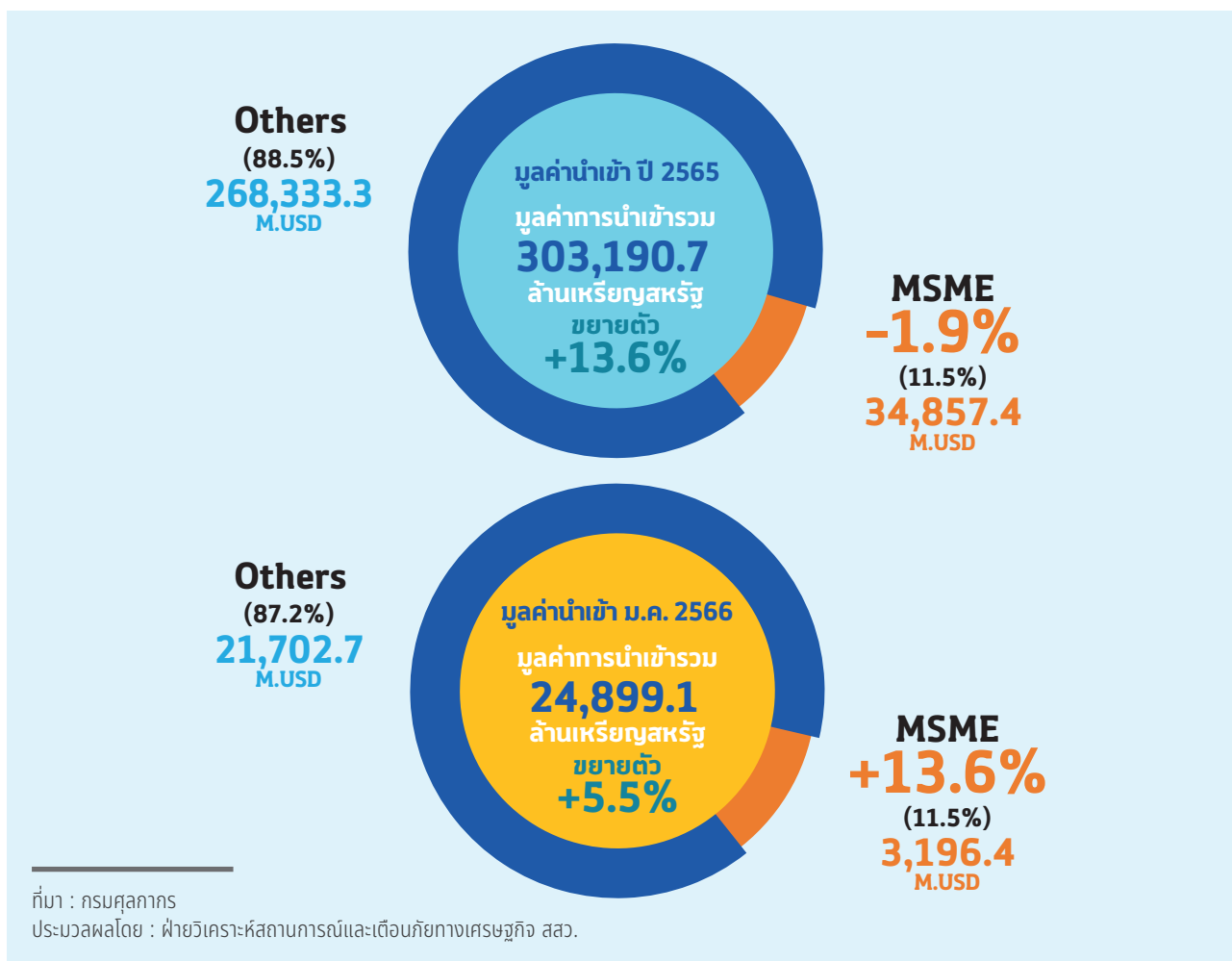
การส่งออกของ MSME ในไตรมาสแรก น่าจะกลับมาขยายตัวได้ระหว่าง 8% – 10% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากราคาสินค้าวัตถุดิบบางชนิดเริ่มมีแนวโน้มลดลง ค่าเงินบาทที่กลับมาอ่อนค่า การกลับมาเปิดประเทศของจีน และเศรษฐกิจโลกที่ยังคงขยายตัวได้ โดยมีประเด็นสำคัญที่ต้องติดตาม ได้แก่ ค่าเงินบาทที่ค่อนข้างผันผวน อาจส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกและนำเข้า MSME จึงควรทำประกันความเสี่ยงจากค่าเงิน ทั้งนี้ สสว. คาดว่ามูลค่าการส่งออกของ MSME ในปี 2566 จะขยายตัวได้ระหว่าง 3% - 5%

การนำเข้าของ MSME



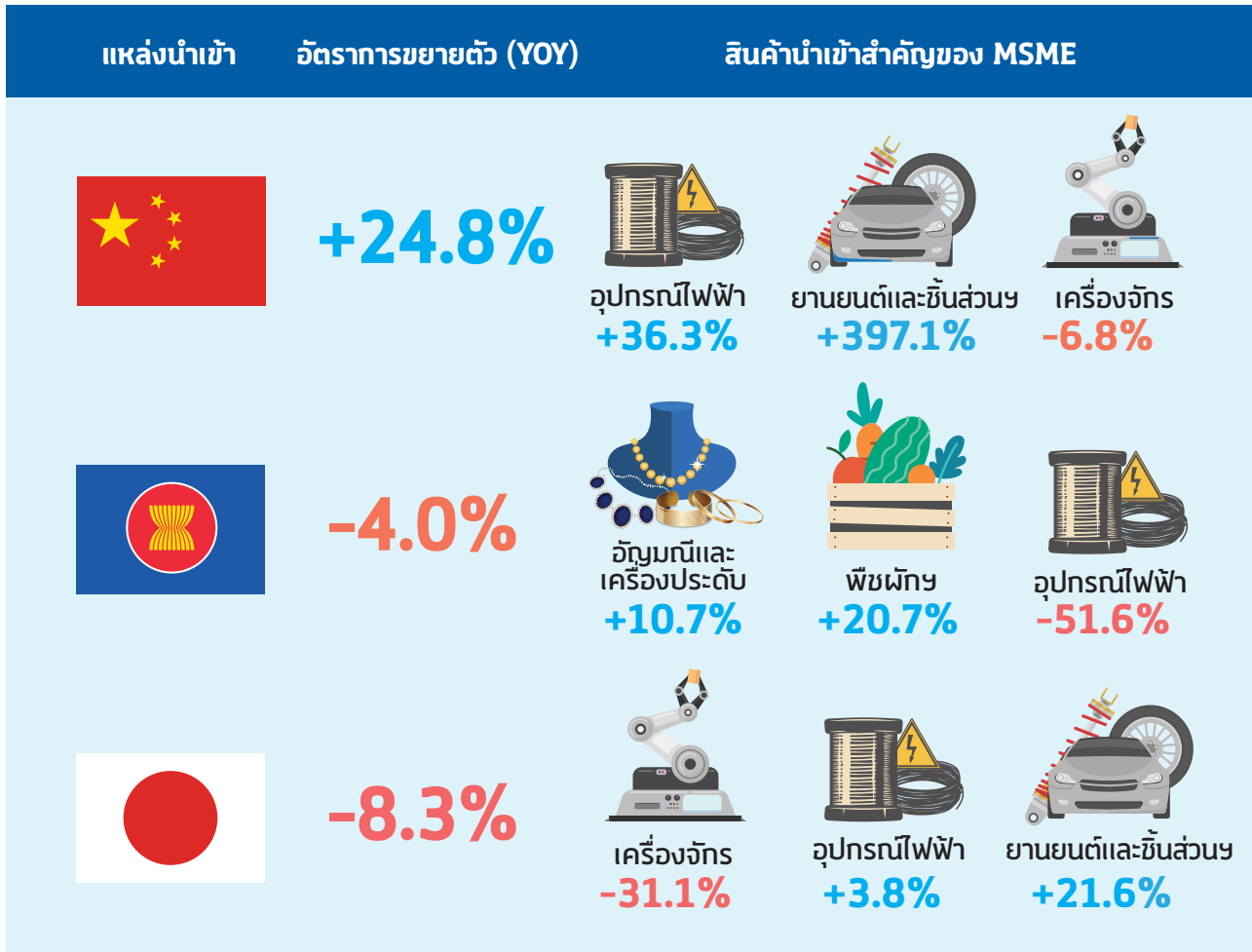
การนำเข้าของ MSME ปี 2565 และมกราคม ปี 2566

MSME มีมูลค่านำเข้าในปี 2565 เท่ากับ 1,227,666.9 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 34,857.4 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงเท่ากับ 1.9% โดย MSME มีสัดส่วนมูลค่าต่อการนำเข้ารวมเท่ากับ 11.5 ขณะที่มูลค่าการนำเข้ารวมทั้งประเทศขยายตัว 13.6%



สำหรับแหล่งนำเข้าที่สำคัญที่สุดของ MSME ม.ค. 66 ได้แก่ จีน กลุ่มอาเซียน และญี่ปุ่น พบว่าการนำเข้าสินค้าจากอาเซียนและญี่ปุ่นยังคงลดลงต่อเนื่องขณะที่การนำเข้าจากจีนกลับมาขยายตัวได้ถึง 24.8 โดยเฉพาะการนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์จากจีนที่ขยายตัวถึง 397.1%

ภาพที่ 4.4 อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้านำเข้าของ MSME ตามแหล่งนำเข้าสำคัญในเดือนมกราคม ปี 2566



ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

แนวโน้มการนำเข้าของ MSME ในช่วงไตรมาสแรก และทั้งปี 2566

สำหรับแนวโน้มการนำเข้าของ MSME ในช่วงไตรมาสแรก คาดว่าจะขยายตัวได้อยู่ระหว่าง 5%-10% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะสินค้าวัตถุดิบในกลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้าฯ ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ และอัญมณีและเครื่องประดับ ตามทิศทางการขยายตัวของสินค้าส่งออก ขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ คาดว่าจะยังคงลดลงต่อเนื่อง

5 การวิเคราะห์ดัชนีชี้วัดภาวะธุรกิจ ของ MSME ปี 2565

ดัชนีชี้วัดภาวะธุรกิจ MSME ปี 2565

ดัชนีชี้วัดภาวะธุรกิจ MSME ไทย เป็นการคำนวณการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลในรูปแบบฐาน 100 โดยใช้ไตรมาสที่ 1 ปี 2562 เป็นฐานจากข้อมูลรายได้รายไตรมาสของสำนักงานสถิติแห่งชาติ วัตถุประสงค์เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงข้อมูลรายได้ในแต่ละธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย 131 กลุ่มธุรกิจในภาคการค้าและภาคบริการ เช่น ธุรกิจค้าปลีก ที่พักแรม การผลิต รายการโทรทัศน์ กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ เป็นต้น

ปี 2565 ภาพรวมระดับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในภาคการค้าเป็นหลัก จากการขยายผ่านการสั่งซื้อทางไปรษณีย์และผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนภาคบริการเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จากกิจกรรมทางด้านความบันเทิงและนันทนาการ



ดัชนีภาคการค้า มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 133 จากการขยายผ่านการสั่งซื้อทางไปรษณีย์/ผ่านอินเทอร์เน็ต และการขายสินค้าทางวัฒนธรรมและนันทนาการ เช่น สื่อบันทึกเสียง/วิดีโอ เกม และของเล่น ประกอบกับการขายสินค้าหลายชนิดในทีเดียวกัน เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ต และห้างสรรพสินค้า รวมไปถึงร้านขายสินค้าในร้านค้าเฉพาะ เช่น เสื้อผ้า รองเท้า ดอกไม้ สัตว์เลี้ยง และอื่น ๆ เป็นต้น



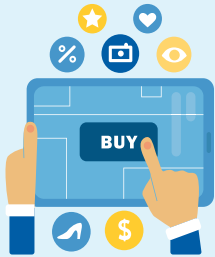
ดัชนีภาคบริการ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนร้อยละ 13.5 จากกิจกรรมการสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง ห้องพักหรือที่พักอาศัยสำหรับนักเรียน/นักศึกษา ลานตั้งค่ายพักแรม และที่ตั้งที่พักแบบเคลื่อนที่ กิจกรรมด้านการกีฬา และกิจกรรมการพนันและการเสี่ยงโชค

โดยแนวโน้มการฟื้นตัวของธุรกิจ SME ไทยในปี 2566 ส่วนใหญ่อยู่ในภาคบริการ โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นหลักจากการสิ้นสุดของวิกฤตโควิด-19 และการเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนเป็นสำคัญ

ภาคการค้า

ภาวะธุรกิจเทียบกับปีก่อน (YoY)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเทียบกับปีก่อน (YoY)



**การขายผ่านการ
สั่งซื้อทางไปรษณีย์/
ผ่านอินเทอร์เน็ต**
+1,391%

เป็นการเพิ่มขึ้นใน**กิจการที่ขายผ่านออนไลน์**เป็นหลัก ได้แก่ แพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ และเว็บไซต์ เป็นต้น ซึ่งเป็นสินค้าประเภทอุปโภคบริโภคทั่วไป เช่น อาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องสำอาง และคอมพิวเตอร์ ซึ่งเกิดจากความเคยชินและความคุ้นเคยกับการซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2563-2564 สู่พฤติกรรมใหม่หรือ “New Normal สู่ Next Normal” ซึ่งแนวโน้มยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีสินค้าที่ผู้บริโภคนิยมสั่งซื้อผ่านออนไลน์คือ อาหาร ของใช้ในบ้าน และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตามลำดับ



**การขายสินค้า
ทางวัฒนธรรม
และนันทนาการ**
+131%

เป็นการเพิ่มขึ้นใน**สินค้าประเภทงานฝีมือและของที่ระลึก**เป็นหลัก ได้แก่ เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองเหลือง งานหัตถกรรมที่ทำจากผ้าไหมหรือไม้ เป็นต้น ซึ่งเกิดจากการที่ผู้บริโภคหันมานิยมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติ ทำให้กิจการที่ขายสินค้าประเภทงานฝีมือและของที่ระลึกได้รับผลดีจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง ประกอบกับอานิสงส์ของงาน APEC 2022 ที่จัดในประเทศไทย ซึ่งมีของขวัญและของที่ระลึกเป็นสินค้าประเภทดังกล่าวด้วยเช่นกัน



**การขายสินค้า
หลายชนิด
ในที่เดียวกัน**
+120%

เป็นการเพิ่มขึ้นใน**กิจการที่ขายแบบดั้งเดิม (ร้านขายของชำ)**เป็นหลัก ซึ่งเป็นสินค้าประเภทอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวันหลายชนิด เช่น ข้าว แป้ง อาหารกระป๋อง น้ำตาล เครื่องเทศ ซึ่งเกิดจากการกำลังซื้อภาคครัวเรือนที่ทยอยปรับตัวขึ้น ทั้งการจ้างงานและรายได้ ประกอบกับมีมาตรการของภาครัฐที่ช่วยพยุงกำลังซื้อ ได้แก่ โครงการคนละครึ่ง และโครงการเพิ่มกำลังซื้อแก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นต้น



**ร้านขายสินค้า
ในร้านค้าเฉพาะ**
+131%

เป็นการเพิ่มขึ้นใน**สินค้าประเภทวัตถุโบราณ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนที่ใช้แล้ว (ของมือสอง)**เป็นหลัก รวมถึงกิจกรรมท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นเกิดจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่หันมาประหยัดค่าใช้จ่ายในสินค้าคงทน-กึ่งคงทนที่มีราคาปานกลาง-สูงเป็นผลจากค่าครองชีพโดยรวมและราคาพลังงานที่อยู่ในระดับสูงคอยกดดันกำลังซื้อภาคครัวเรือน ทำให้สินค้ามือสองประเภทดังกล่าวได้รับความนิยมในปี 2565

ภาคการบริการ

ภาวะธุรกิจเทียบกับปีก่อน (YoY)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเทียบกับปีก่อน (YoY)



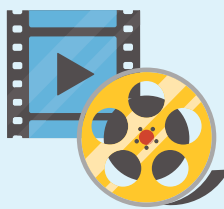
กิจกรรมทางด้าน
ความบันเทิง
และนันทนาการ
+54%

เป็นการเพิ่มขึ้นในกิจกรรมด้านสวนสนุกและรีมปาร์คเป็นหลัก ได้แก่ การเล่นเกมออนไลน์บังคับ เกมการแสดง การจัดนิทรรศการตามแนวคิด และการจัดสถานที่ปิกนิก เป็นต้น ซึ่งเกิดจากการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการให้บริการในปี 2565 ประกอบกับผู้ใช้บริการคลายความกังวลต่อสถานการณ์ของโรคโควิด-19 ลง ส่งผลให้กิจกรรมทางด้านความบันเทิงและนันทนาการที่เป็น การผ่อนคลายความเครียดและเสริมสร้างความสุขฟื้นตัวได้ดี ในช่วงปีที่ผ่านมา



กิจกรรมลาน
ตั้งค่ายพักแรม
และที่ตั้งพัก
แบบเคลื่อนที่
+26%

เป็นการเพิ่มขึ้นในกิจกรรมลานกางเต็นท์ ที่จอดรถ แคมป์ปิ้ง ค่ายนันทนาการ เป็นหลัก ซึ่งเกิดจากประชาชนคลายความกังวล กับสถานการณ์ของโรคโควิด-19 ส่งผลให้การท่องเที่ยวและกิจกรรม ที่เกี่ยวเนื่องภายในประเทศฟื้นตัวได้ดีส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรม ผู้บริโภคที่หันมานิยมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสัมผัสบรรยากาศ ธรรมชาติมากขึ้น ประกอบกับการจัดกิจกรรมเข้าค่ายของ นักเรียน/นักศึกษา หลังจากที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัยยังจัดกิจกรรม ประเภทนี้ไป



กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
ภาพยนตร์ วิดีทัศน์
และรายการโทรทัศน์
+15%

เป็นการเพิ่มขึ้นในกิจกรรมด้านการจัดฉายภาพยนตร์ในโรง ภาพยนตร์ (Motion picture projection activities) เป็นหลัก ซึ่งเกิดจากการที่โรงภาพยนตร์กลับมาเปิดให้บริการในช่วงไตรมาส สสุดท้ายของปี 2565 หลังจากที่ได้ปิดให้บริการในช่วงมาตรการ คุมเข้มสถานการณ์ของโรคโควิด-19 ประกอบกับผู้บริโภค มีความอดทนในการใช้บริการมานานจึงทำให้กิจกรรมดังกล่าว มีการฟื้นตัวได้เป็นอย่างดี แม้จะเปิดในช่วงสุดท้ายของปีก็ตาม



การบริการ
ด้านอาหาร
+12%

เป็นการเพิ่มขึ้นในกิจกรรมการบริการด้านอาหารเป็นหลัก ได้แก่ ภัตตาคารร้านอาหารแบบเคลื่อนที่และด้านการจัดเลี้ยง เป็นต้น ซึ่ง เกิดจากการยกเลิกมาตรการจัดกิจกรรมรวมกลุ่มของบุคคลจำนวนมาก และการกลับมาใช้บริการที่หน้าร้าน อีกทั้งเด็กนักเรียน นักศึกษา และพนักงานเอกชนหรือราชการ ที่กลับมา เรียน /ทำงานลักษณะแบบ on-site ประกอบกับการทยอยกลับ มาใช้ บริการจัดเลี้ยงอาหารที่เพิ่มขึ้นในงานสังสรรค์หรือกิจกรรมทาง ศาสนา ได้แก่ งานแต่งงาน งานเลี้ยงสังสรรค์บริษัท งานบวช และ งานฌาปนกิจ เป็นต้น

6 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 และแนวโน้มไตรมาสที่ 2 ปี 2566

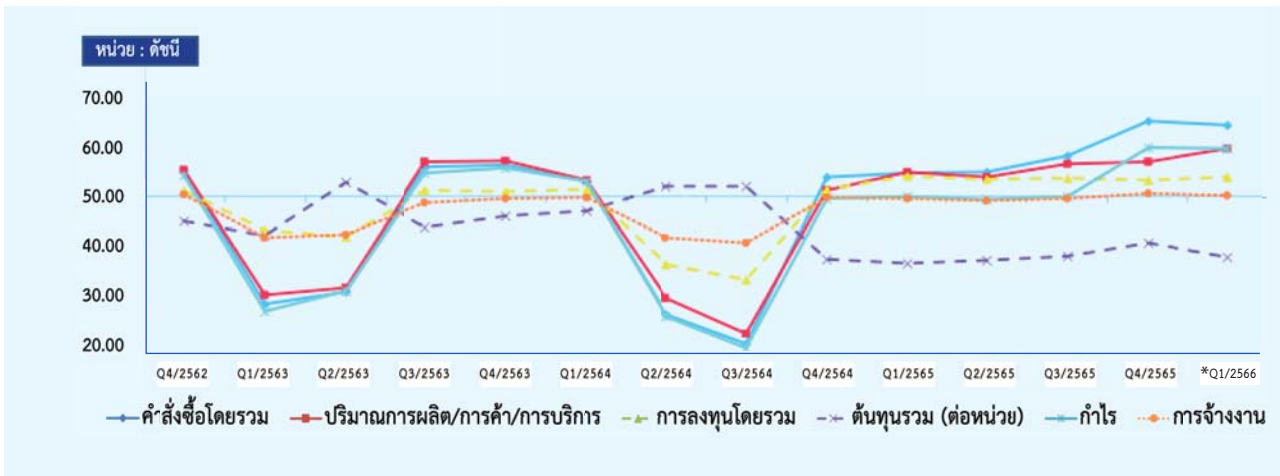
“ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยเดือน ม.ค. – ก.พ. 2566) อยู่ระดับทรงตัวจากไตรมาสก่อน กิจกรรมทางเศรษฐกิจเริ่มกลับสู่สถานการณ์ปกติและเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัว ภาคการผลิตขยายตัว ความต้องการสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์จากโลหะเพิ่มขึ้น ภาคธุรกิจการเกษตรขยายตัวดีขึ้น จากราคาปุ๋ยที่ปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงราคาสินค้าเกษตรที่เริ่มปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ภาคบริการชะลอตัวเล็กน้อย หลังเทศกาลปีใหม่แต่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นจากภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยคาดว่าจะได้รับคำสั่งซื้อเพิ่มเติมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวจีนที่กำลังกลับมา อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการยังคงมีความกังวล จากต้นทุนกลุ่มอาหารสดที่แพงขึ้น รวมถึงกลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะเชื้อเพลิงที่ยังอยู่ในระดับสูง”



หมายเหตุ : *Q1/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน ม.ค. - ก.พ. 2566, *Q2/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์ของเดือน เม.ย. - พ.ค. 2566

ภาพที่ 6.1 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (เฉลี่ยเดือน ม.ค.-ก.พ. 2566)

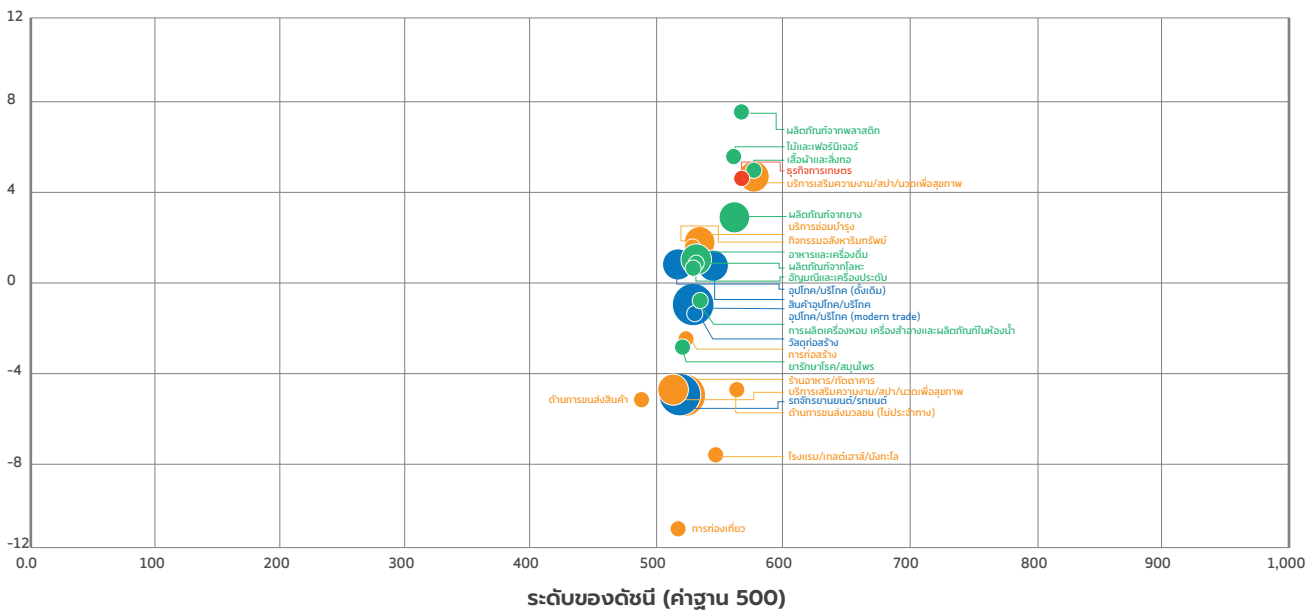
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ของประเทศ ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยเดือน ม.ค. – ก.พ. 2566) อยู่ที่ระดับ 54.1 โดยความเชื่อมั่นทรงตัวจากไตรมาสที่ 4 ปี 2565 อยู่ที่ระดับ 54.2 กิจกรรมทางเศรษฐกิจเริ่มกลับสู่สถานการณ์ปกติ และเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัว ภาคการผลิตขยายตัวเพิ่มขึ้นตามความต้องการสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์จากโลหะเพิ่มขึ้น ภาคธุรกิจการเกษตรขยายตัวดีขึ้นจากราคาปุ๋ยที่ปรับลดลงอย่างต่อเนื่องรวมถึงราคาสินค้าเกษตรที่เริ่มปรับตัวดีขึ้น ภาคการค้าอยู่ระดับทรงตัว โดยภาคการค้าปลีกแบบดั้งเดิมและ Modern trade ได้รับอานิสงส์จาก กำลังซื้อของนักท่องเที่ยวจีนขณะที่ภาคบริการชะลอตัวเล็กน้อยหลังจากเทศกาลปีใหม่ที่ผ่านมามีแนวโน้มจะขยายตัวเพิ่มขึ้นจากภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับคำสั่งซื้อเพิ่มเติมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวจีนที่กลับมา อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการยังคงมีความกังวลจากต้นทุนกลุ่มอาหารสดที่แพงขึ้นรวมถึงกลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะเชื้อเพลิงที่ยังอยู่ในระดับสูง



ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2566
หมายเหตุ : *Q1/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน ม.ค. - ก.พ. 2566

ภาพที่ 6.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME จำแนกตามองค์ประกอบดัชนี (ค่าเฉลี่ยเดือน ม.ค.-ก.พ. 2566)

องค์ประกอบดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ปริมาณการผลิต/การค้า/บริการ และการลงทุนปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ด้านต้นทุน ค่าสั่งซื้อโดยรวม การจ้างงานและกำไร ปรับตัวลดลงเล็กน้อย จากความกังวลด้านราคาพลังงานและวัตถุดิบที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ถึงแม้ว่าจะมีการเพิ่มราคาขายสินค้า/บริการเพื่อคงระดับกำไรไว้ อย่างไรก็ตามองค์ประกอบดัชนีเกือบทั้งหมดยังคงมีค่าอยู่เกินค่าฐานที่ 50ค่อนข้างมาก ยกเว้นด้านต้นทุน

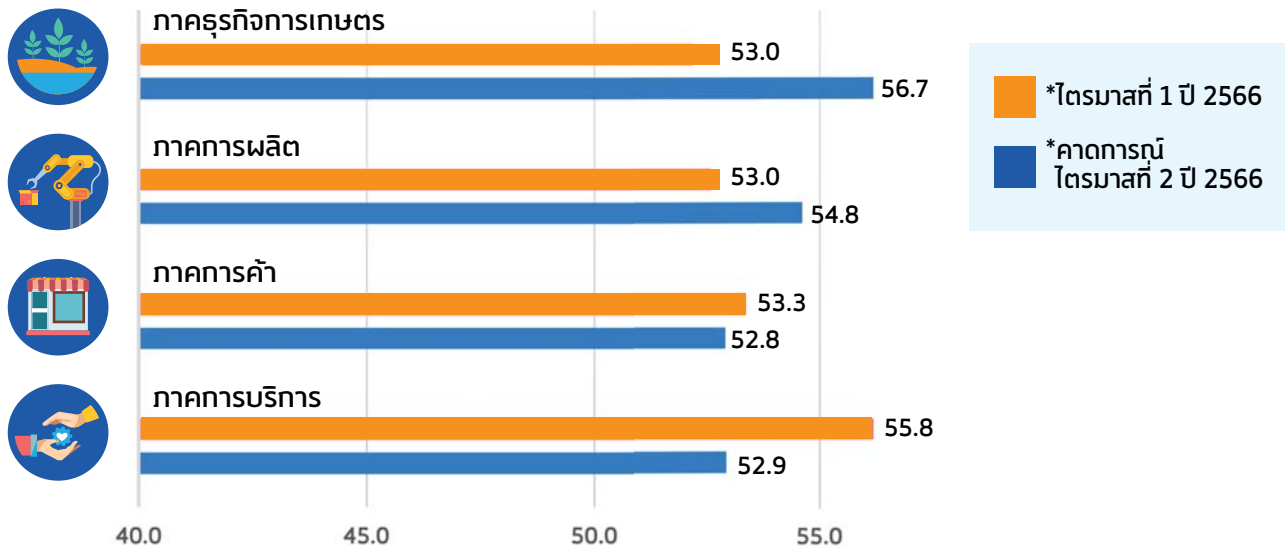


“สาขาธุรกิจเกือบทั้งหมดอยู่สูงกว่าระดับค่าฐาน โดยเฉพาะกลุ่มการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นชัดเจน”

- สี : ● สาขาธุรกิจภาคการผลิต
- สาขาธุรกิจภาคการค้า
- สาขาธุรกิจภาคบริการ
- สาขาธุรกิจภาคการเกษตร
- ขนาด : ● จำนวนกลุ่มตัวอย่าง น้อยกว่า 100 ราย
- จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100-200 ราย
- จำนวนกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 200 ราย

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2566
หมายเหตุ : *Q1/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน ม.ค. - ก.พ. 2566

ภาพที่ 6.3 การเปลี่ยนแปลงและค่าระดับดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME รายสาขาธุรกิจ (ค่าเฉลี่ยเดือน ม.ค.-ก.พ. 2566)



ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2566

หมายเหตุ : *Q1/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน ม.ค. - ก.พ. 2566, *Q2/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์ของเดือน เม.ย. - พ.ค. 2566

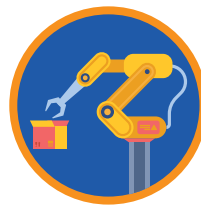
ภาพที่ 6.4 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME จำแนกตามภาคธุรกิจ ดัชนีไตรมาสปัจจุบัน และคาดการณ์ไตรมาสหน้า (ค่าเฉลี่ยเดือน ม.ค.-ก.พ. 2566)

ค่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ส่วนใหญ่ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะภาคธุรกิจการเกษตร ภาคการผลิต และภาคการค้าอยู่ในระดับทรงตัว ตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจในประเทศ



ภาคธุรกิจการเกษตร

ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนจากราคาปุ๋ยที่ปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวดีขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการมีผลประกอบการที่ดีขึ้น



ภาคการผลิต

ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าตามความต้องการสินค้าในตลาด โดยเฉพาะกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกและผลิตภัณฑ์จากโลหะ การผลิตอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้น



ภาคการค้า

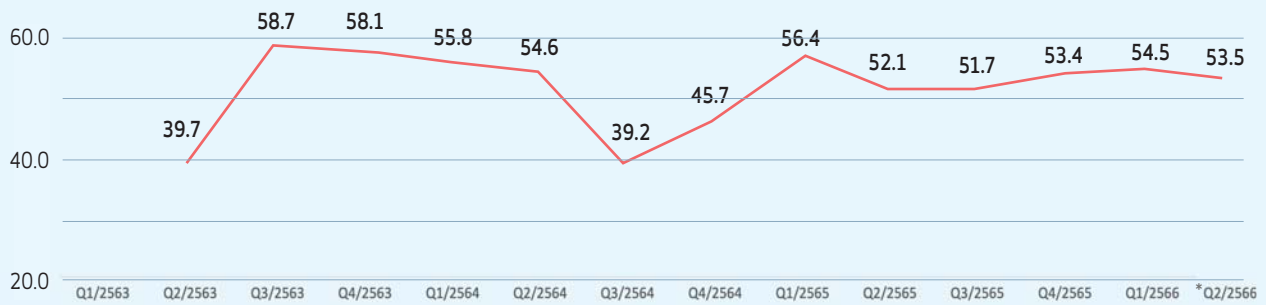
ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า จากการขยายตัวของการค้าปลีกแบบดั้งเดิม และ Modern trade ที่ได้รับอานิสงส์จากกำลังซื้อเพิ่มขึ้นจากนักท่องเที่ยวจีน แต่การค้าชะลอตัวลงจากการสต็อกสินค้าที่ลดลงจากต้นทุนสินค้าและค่าขนส่งที่ยังอยู่ในระดับสูง



ภาคการบริการ

ชะลอตัวลงจากช่วงเทศกาลวันหยุดยาวและวันปีใหม่ที่ผ่านมามีแนวโน้มจะขยายตัวเพิ่มขึ้นจากภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยจะได้รับกำลังซื้อเพิ่มจากนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่กำลังกลับมา

หน่วย : ดัชนี



ดัชนี > 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ดีขึ้น" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีมากกว่าจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)
ดัชนี = 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ทรงตัว" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีเท่ากับจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)
ดัชนี < 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ลดลง" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีน้อยกว่าจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2566
 หมายเหตุ : *Q2/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์ของเดือน เม.ย. - พ.ค. 2566

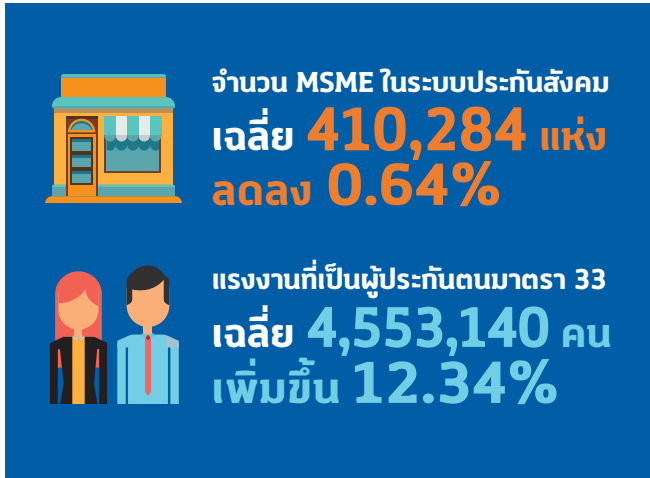
ภาพที่ 6.5 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME คาดการณ์ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์การของเดือน เม.ย.-พ.ค. 2566)

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME คาดการณ์ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์ของเดือน เม.ย. - พ.ค. 2566) สะท้อนถึงเมื่อเทียบกับคาดการณ์ไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากความกังวลต่อต้นทุนทั้งต้นทุนการผลิต ต้นทุนพลังงานและการลงทุนในอนาคตอย่างไรก็ตามผู้ประกอบการยังคงคาดหวังการขยายตัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงทิศทางความช่วยเหลือจากภาครัฐ ในการกระตุ้น การท่องเที่ยวและการใช้จ่ายใช้สอยของประชาชน



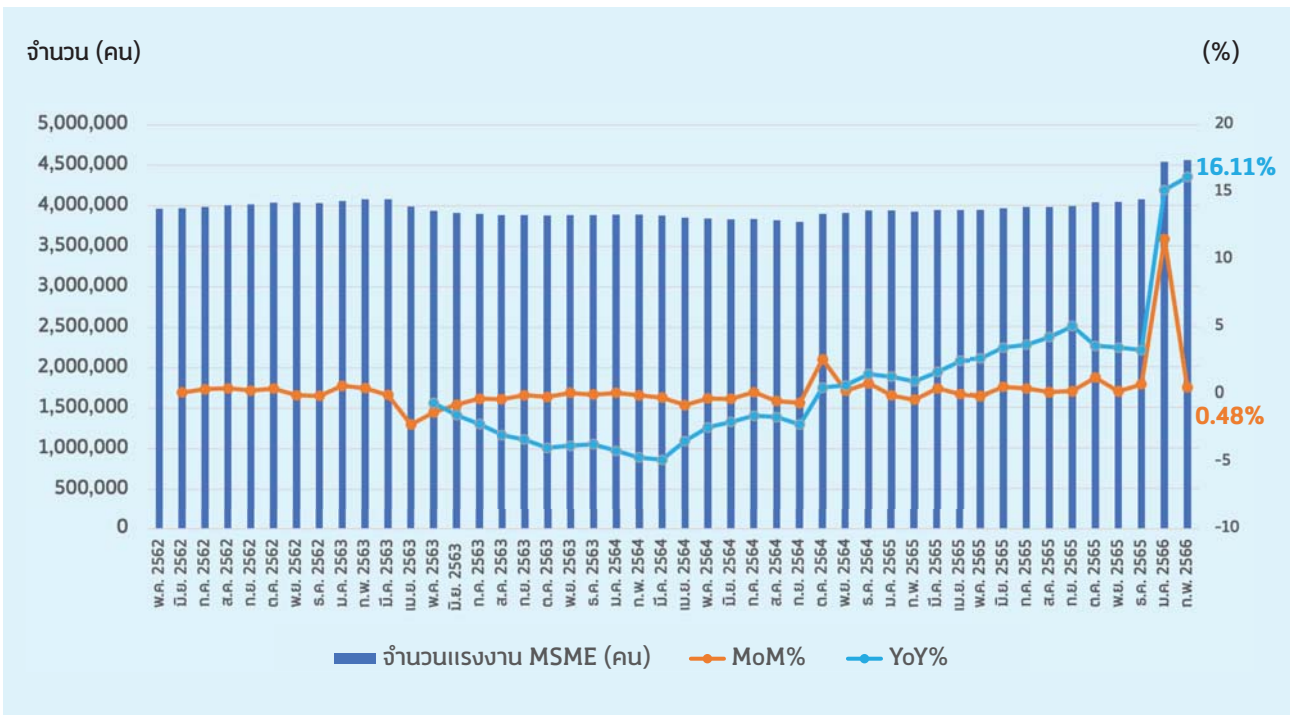
7 การจ้างงานของ MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

การจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม



การจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ม.ค. – ก.พ. 66) พบว่า มี MSME ในระบบประกันสังคมโดยเฉลี่ยจำนวน 410,284 แห่ง ลดลงร้อยละ 0.64 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.27 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน สำหรับจำนวนแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม เฉลี่ยจำนวน 4,553,140 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.34 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า (Q4) และเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.97 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกัน (Q1) ของปีก่อน (ปี 2565)

จำนวนแรงงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม (พ.ค. 62 - ปัจจุบัน)

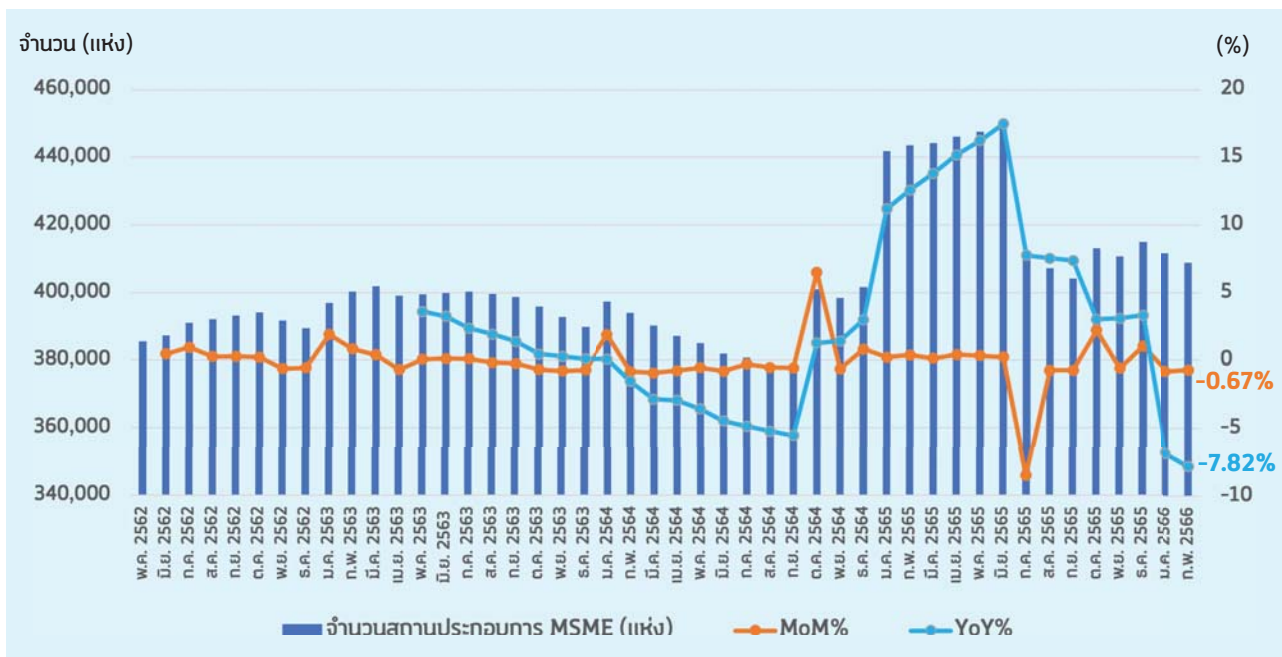


หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด 0 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ฐานข้อมูลการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ของ สสว. เริ่มตั้งแต่ พฤษภาคม 2562

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มี.ค. 66)
ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

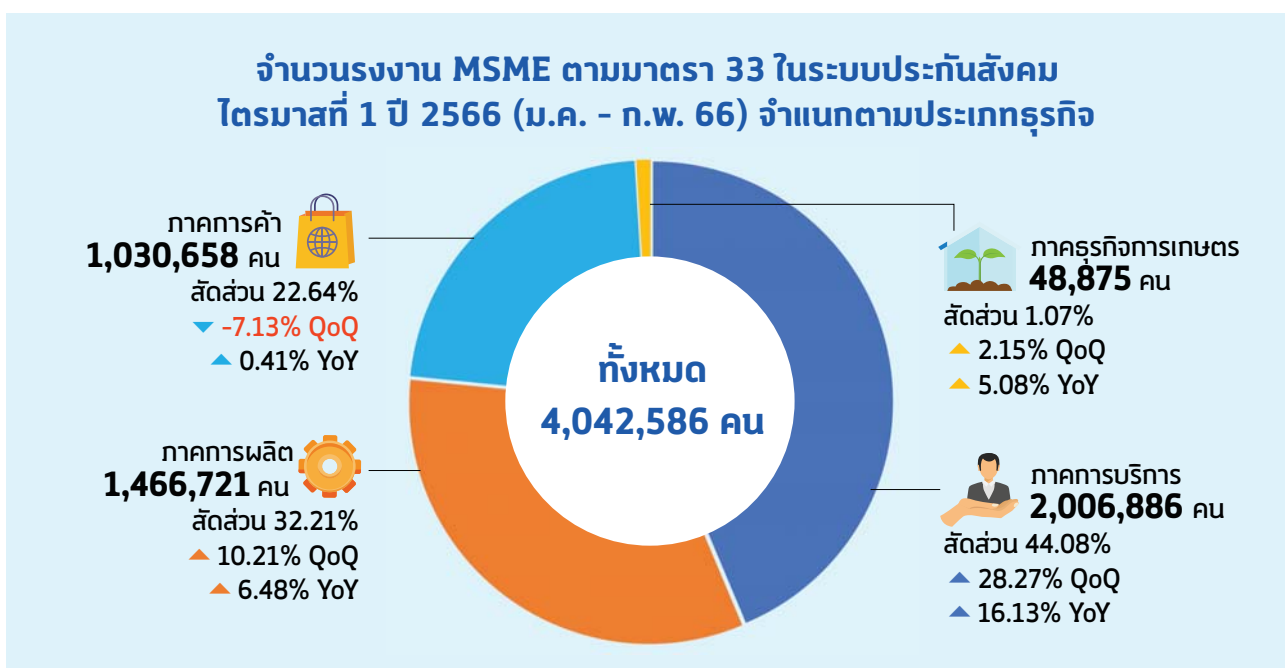
จำนวน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม (พ.ศ. 62 - ปัจจุบัน)



หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ฐานข้อมูลการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ของ สสว. เริ่มตั้งแต่ พฤษภาคม 2562 ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มี.ค. 66) ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

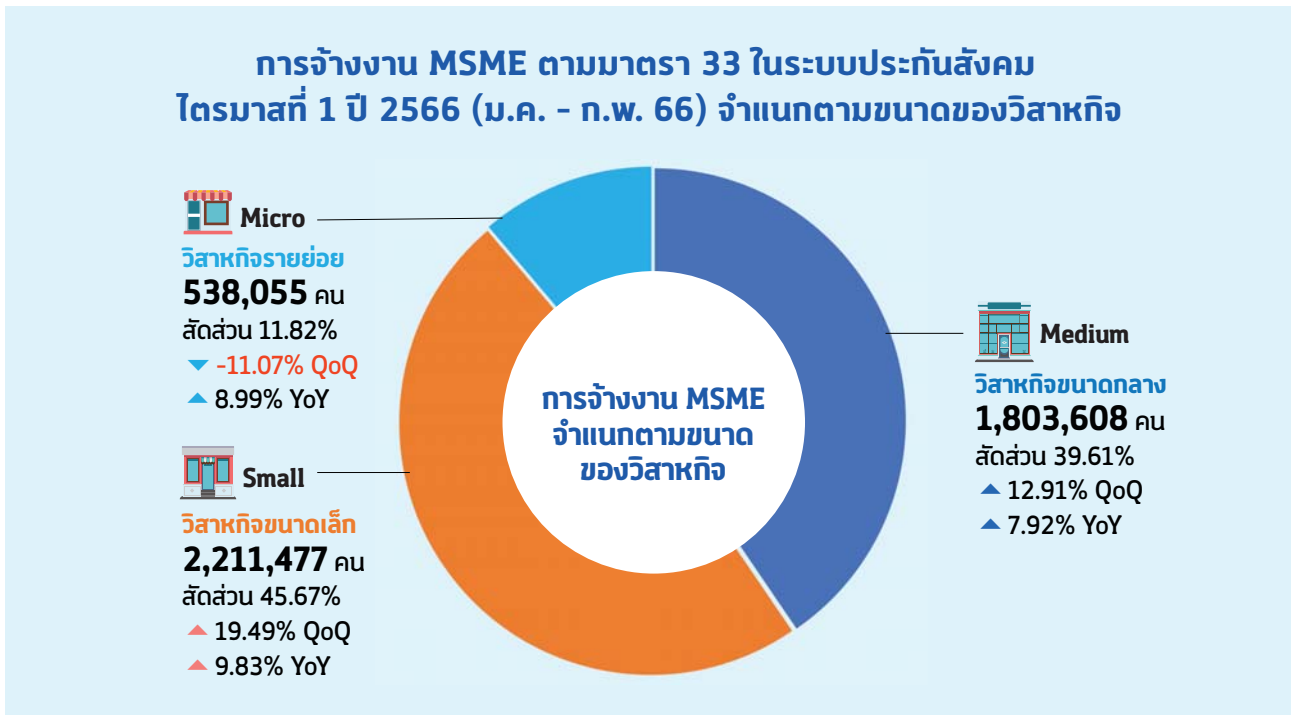
เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามประเภทของธุรกิจ ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ม.ค. - ก.พ. 66) พบว่า การจ้างงานกระจายตัวอยู่ในภาคบริการมากที่สุด มีการจ้างงานจำนวน 2,006,886 คน คิดสัดส่วนเป็นร้อยละ 44.08 ของการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม รองลงมาคือภาคการผลิต จำนวน 1,466,721 คน คิดสัดส่วนเป็นร้อยละ 32.21 ภาคการค้า จำนวน 1,030,658 คน คิดเป็นร้อยละ 22.64 และภาคธุรกิจการเกษตร จำนวน 48,875 คน คิดเป็นร้อยละ 1.07



หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มี.ค. 66) ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามขนาดของวิสาหกิจ ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลาง (ME) มีการจ้างงานเฉลี่ยจำนวน 1,803,608 คน คิดเป็นร้อยละ 39.61 เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.91 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อน และเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.92 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน วิสาหกิจขนาดเล็ก (SE) มีการจ้างงานเฉลี่ย 2,211,477 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.49 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.83 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน วิสาหกิจรายย่อย (Micro) มีการจ้างงานจำนวน 538,055 คน คิดเป็นร้อยละ 11.82 ลดลงร้อยละ 11.07 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าและเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.99 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน



หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

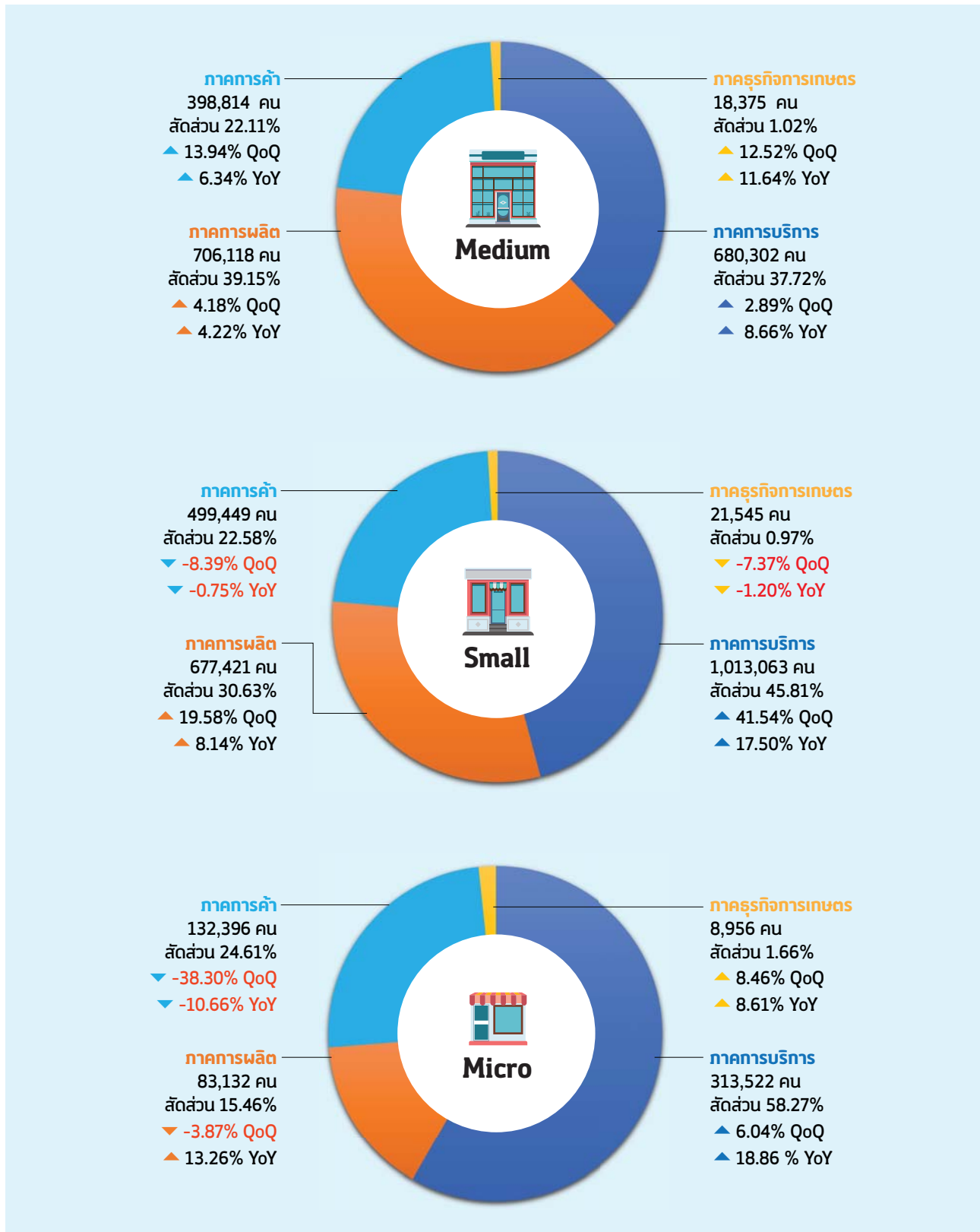
หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มี.ค. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามภาคธุรกิจพบว่า **วิสาหกิจขนาดกลาง (ME)** มีการจ้างงานกระจายตัวอยู่ในภาคผลิตมากที่สุดจำนวน 706,118 คน คิดเป็นร้อยละ 39.15 ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดกลางทั้งหมด รองลงมาคือภาคบริการ จำนวน 680,302 คน คิดเป็นร้อยละ 37.72 ต่อมาคือภาคการค้า จำนวน 398,814 คน คิดเป็นร้อยละ 22.11 และภาคธุรกิจการเกษตร 18,375 คน คิดเป็นร้อยละ 1.02 สำหรับ**วิสาหกิจขนาดย่อม (SE)** การจ้างงานกระจายตัวอยู่ในภาคบริการมากที่สุดจำนวน 1,013,063 คน คิดเป็นร้อยละ 45.81 ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดย่อม รองลงมาคือ ภาคการผลิตจำนวน 677,421 คน คิดเป็นร้อยละ 30.63 ภาคการค้าจำนวน 499,449 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.58 และ ภาคธุรกิจการเกษตรจำนวน 21,545 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97 สำหรับ**วิสาหกิจรายย่อย (Micro)** มีการกระจายตัวอยู่ในภาคบริการมากที่สุดจำนวน 313,522 คน คิดเป็นร้อยละ 58.27 ของการจ้างงานในวิสาหกิจรายย่อย รองลงมาคือภาคการค้า จำนวน 132,396 คน คิดเป็นร้อยละ 24.61 ภาคการผลิต จำนวน 83,182 คน คิดเป็นร้อยละ 15.46 และภาคธุรกิจการเกษตร 8,956 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66

การจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) มาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ม.ค. - ก.พ. 66) จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ



หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มี.ค. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

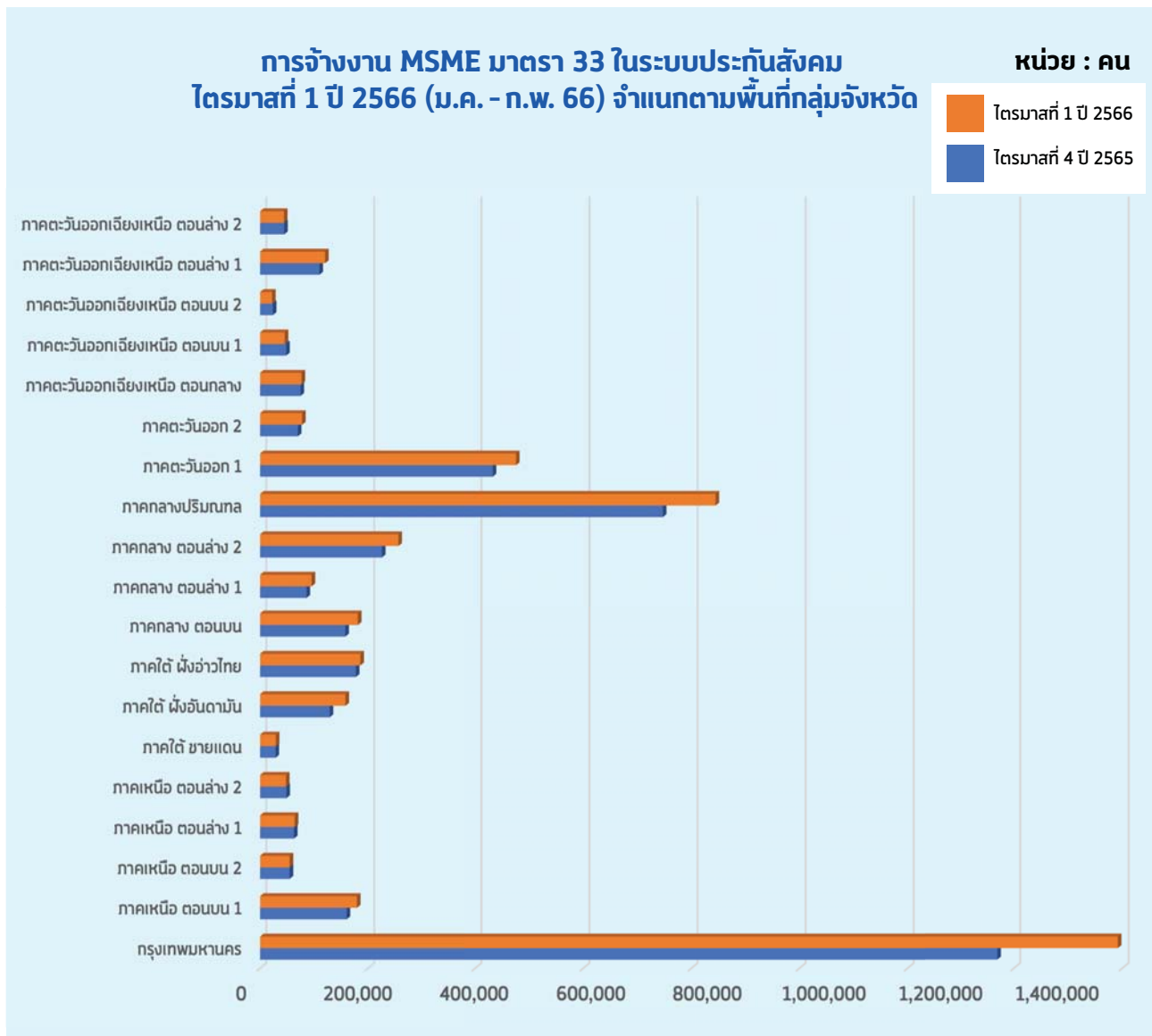
สำหรับการจ้างงานของ MSME เมื่อพิจารณาตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด พบว่า ช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ม.ค. – ก.พ. 66) กลุ่มจังหวัดที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ได้แก่

1. พื้นที่กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 2,635,423 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.96 ของการจ้างงาน MSME

2. กลุ่มภาคกลางปริมณฑล (สมุทรปราการ ปทุมธานี นครปฐม นนทบุรี) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.56

3. กลุ่มภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ระยอง ชลบุรี) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.45 ของการจ้างแรงงานรวมทุกพื้นที่

เมื่อเปรียบเทียบการจ้างงาน MSME ตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด ช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ม.ค. – ก.พ. 66) พบว่า ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ระนอง สตูล) การจ้างงานขยายตัวร้อยละ 22.81 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.63 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน รองลงมาคือ พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.48 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.98 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี) มีการจ้างแรงงานขยายตัวเพิ่มร้อยละ 11.04 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.48 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน



หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด 0 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

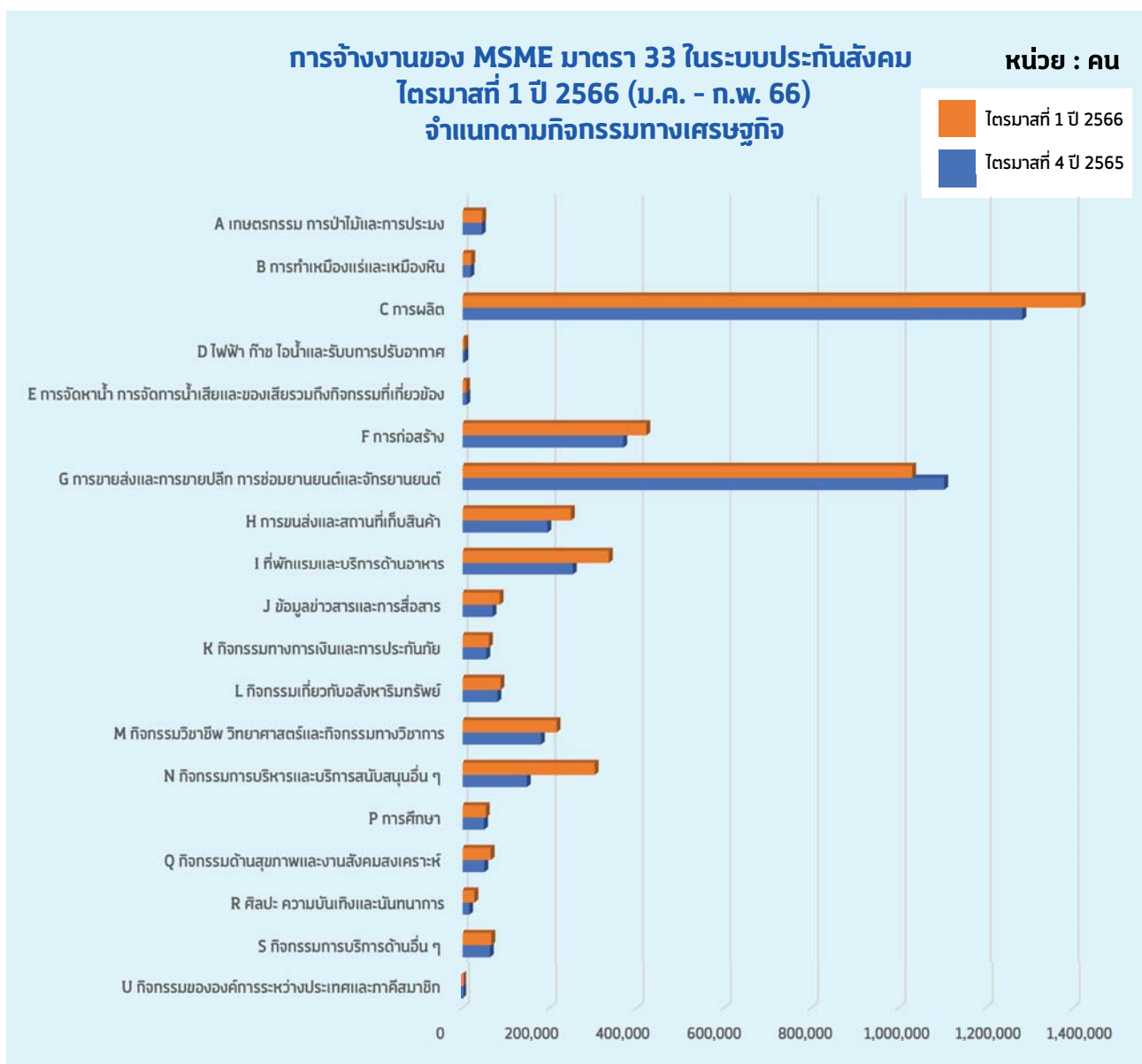
ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มี.ค. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับการจ้างแรงงานโดยจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (TSIC 2552) ในไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (ม.ค. – ก.พ. 66) พบว่า

1. **ธุรกิจสาขาการผลิต (หมวด C)** จำนวน 1,422,492 คน คิดเป็นร้อยละ 31.24
2. **ธุรกิจสาขาการขนส่งและการขายปลีก (หมวด G)** จำนวน 1,030,658 คน คิดเป็นร้อยละ 22.64
3. **ธุรกิจสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (หมวด I)** จำนวน 337,890 คน คิดเป็นร้อยละ 7.42

เมื่อเปรียบเทียบการจ้างงาน MSME ช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2565 พบว่า กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก (หมวด U) อัตราการจ้างงานขยายตัว 58.82% เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และขยายตัวคงที่เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน รองลงมาคือ กิจกรรมการจัดหาน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (หมวด E) เพิ่มขึ้น 5.12% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 12.04% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และกิจกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (หมวด I) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 4.27% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 17.87% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน



หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

ที่มา : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มี.ค. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเด็นที่น่าจับตามองในสถานการณ์ตลาดแรงงาน ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

หลังการเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติแบบเต็มรูปแบบรวมถึงสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่อนุญาตให้คนจีนเริ่มเดินทางออกนอกประเทศได้โดยมีประเทศไทยเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของการเดินทางท่องเที่ยว ส่งผลให้กิจกรรมต่าง ๆ เริ่มกลับมาหรือจัดขึ้นมาอีกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ การจัดอีเวนต์งานแสดงสินค้างานคอนเสิร์ตต่าง ๆ ดังนั้นภาพรวมการจ้างแรงงานส่วนใหญ่ของ MSME จะอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลพลอยได้จากการเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยว เช่น ภูเก็ต กระบี่ เชียงใหม่ นอกจากนี้ กลุ่มสาขาธุรกิจที่น่าจับตามองของตลาดแรงงาน MSME ในไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ได้แก่



สาขางานบริการต่าง ๆ เช่น การรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล การบริการทำความสะอาดทั่วไปของอาคาร



สาขางานศิลปะ ความบันเทิง และบันเทิงนาการ เช่น สายงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมด้านความบันเทิง



สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เช่น สายงานที่เกี่ยวข้องโรงแรม/ที่พัก การบริการร้านอาหาร/ภัตตาคาร

แม้ภาพรวมการจ้างแรงงานในช่วงต้นปี 2566 ปรับตัวดีขึ้น แต่ยังมีปัจจัยสำคัญที่ควรเฝ้าระวังและให้ความสำคัญ ได้แก่ สถานะเศรษฐกิจโลกถดถอย การส่งออกหดตัว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานในสาขาธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ปัญหาการหางานของเด็กจบใหม่ที่จบออกมาแล้วมีคุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานหรือเทรนด์การทำงานของเด็กรุ่นใหม่ ที่อยากทำงานแบบอิสระไม่อยากอยู่ในระบบ รวมถึงการขาดแคลนแรงงานที่เป็นผลมาจากแรงงานคืนถิ่นที่เดินทางกลับภูมิลำเนาในช่วงเกิดสถานการณ์โควิด-19 และยังไม่กลับเข้าระบบ เนื่องจากสถานการณ์ค่าครองชีพที่ปรับตัวสูงขึ้น หากกลับเข้ามาทำงานในเมืองเหมือนเดิมอัตราค่าจ้างที่ได้รับอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวัน รวมถึงปัญหาอัตราเงินเฟ้อที่คงอยู่ระดับสูงส่งผลให้สินค้าอุปโภคบริโภคปรับราคาเพิ่มขึ้นทำให้แรงงานกลุ่มนี้เลือกที่จะอยู่อาศัยในภูมิลำเนาและประกอบอาชีพที่เพียงพอต่อการยังชีพ

8 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และประจำปี 2565

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นการคำนวณในรูปแบบดัชนีเชิงประกอบ (Composite Index) ซึ่งสร้างขึ้นจากตัวชี้วัด (Indicator) ของศักยภาพและสภาพการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ประกอบด้วยดัชนีที่เกี่ยวข้อง 4 ด้าน ได้แก่ 1. มิติปัจจัยพื้นฐานของกิจการ 2. มิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการ 3. มิติการดำเนินงานของกิจการ 4. มิติผลประกอบการของกิจการ ซึ่งแต่ละด้านประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 17 ตัว ดังนี้



มิติปัจจัยพื้นฐานของกิจการ Factor Dimension

- เงินทุนสำรองของกิจการ
- ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ
- การมีเงินทุนอกระบบ



มิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการ Attribute Dimension

- ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย
- ความรู้และทักษะด้านการตลาด
- ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน
- ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน
- การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์



มิติการดำเนินงานของกิจการ Operation Dimension

- การจัดทำบัญชีและงบการเงิน
- การปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์
- การทำการตลาดเชิงรุก
- การรักษาฐานลูกค้าประจำ



มิติผลประกอบการของกิจการ Performance Dimension

- ความสามารถในการทำกำไร
- แนวโน้มของผลกำไร
- สถานะทางการเงิน
- มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน
- การกระจายความเสี่ยงของกิจการ (เฉพาะประเภทนิติบุคคล)

เกณฑ์การประเมินดัชนีชี้วัดศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้จากการคำนวณจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1

0.80 หรือมากกว่า

มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูงมาก

0.70 – 0.79

มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูง

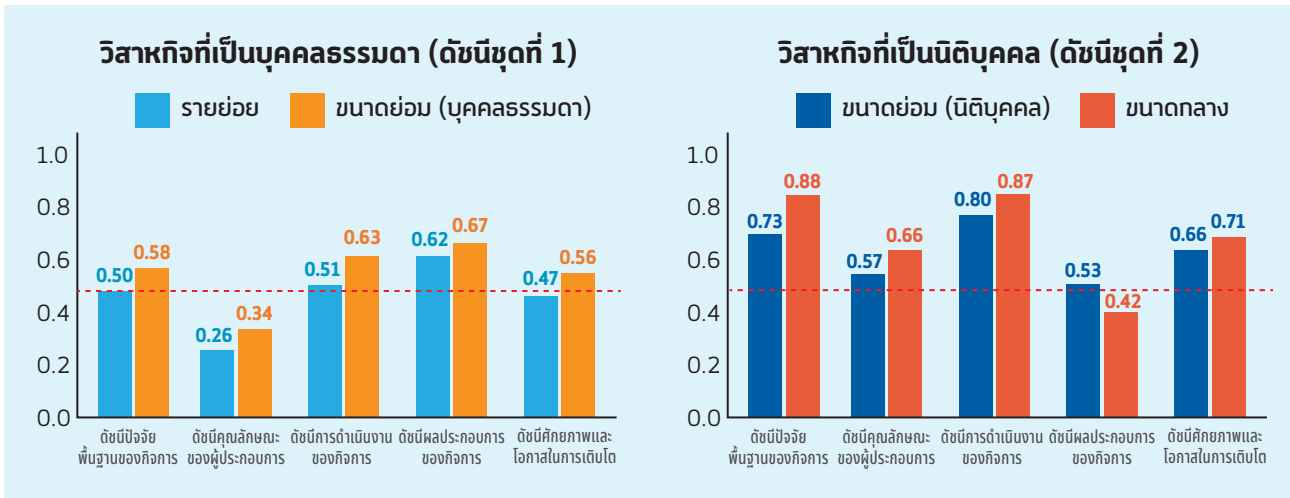
0.55 – 0.69

มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า 0.55

มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับต่ำ

สำหรับไตรมาสที่ 4 ปี 2565 สสว. ได้ดำเนินการสำรวจ SME จำนวน 1,006 ราย ทั่วประเทศ เพื่อจัดทำดัชนีชี้วัดศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้ประกอบการรายย่อย (Micro) ร้อยละ 79.52 ผู้ประกอบการขนาดย่อม (SE) ร้อยละ 18.59 และผู้ประกอบการขนาดกลาง (ME) ร้อยละ 1.89 กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสาขาภาคบริการ ร้อยละ 41.15 สาขาค้าปลีกค้าส่ง ร้อยละ 35.49 สาขาภาคการผลิต ร้อยละ 20.38 และสาขาภาคการเกษตรแปรรูป ร้อยละ 2.98 โดยเป็น SME ประเภทบุคคลธรรมดา ร้อยละ 94.53 และประเภทนิติบุคคล ร้อยละ 5.47 กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 43 ปี โดยผู้ประกอบการที่อายุมากที่สุดมีอายุถึง 82 ปี สำหรับอายุของกิจการ พบว่ากิจการมีอายุเฉลี่ย 11 ปี โดยกิจการที่เก่าแก่ที่สุดมีอายุ 80 ปี



ภาพที่ 8.1 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 แบ่งดัชนีและตัวชี้วัดออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ วิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา (ชุดที่ 1) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล (ชุดที่ 2) โดยมีการเพิ่มตัวชี้วัดเรื่องงบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนาและตัวชี้วัดการกระจายความเสี่ยงของกิจการ ซึ่งวัดจากสัดส่วนรายได้อื่น ๆ ที่มีใช้สินค้าและบริการหลักของกิจการ สำหรับวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล (ชุดที่ 2)

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา (ดัชนีชุดที่ 1)

พบว่าวิสาหกิจรายย่อยมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับต่ำขณะที่ขนาดย่อมมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพ และโอกาสในการเติบโตเท่ากับ 0.47 ในวิสาหกิจรายย่อย และ 0.56 ในวิสาหกิจขนาดย่อมสำหรับดัชนีย่อยทั้ง 4 ด้านพบว่าดัชนีชุดที่ 1 ของวิสาหกิจรายย่อยมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดในด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการปัจจัยพื้นฐานของกิจการและการดำเนินงานของกิจการ ตามลำดับ ขณะที่ ด้านผลประกอบการของกิจการมีศักยภาพระดับปานกลางสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาของวิสาหกิจรายย่อยคือขาดความพร้อมด้านความรู้และทักษะของผู้ประกอบการตลอดจนด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการและการดำเนินงานของกิจการซึ่งมีศักยภาพที่ต่ำแต่สามารถสร้างผลประกอบการได้ในระดับปานกลางขณะที่วิสาหกิจขนาดย่อมมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดในด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ขณะที่ด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ ด้านการดำเนินงานของกิจการ และด้าน ผลประกอบการของกิจการมีศักยภาพระดับปานกลาง

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล (ดัชนีชุดที่ 2)

สรุปได้ว่าวิสาหกิจขนาดย่อมมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับปานกลาง ขณะที่ขนาดกลางมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตเท่ากับ 0.66 ในวิสาหกิจขนาดย่อม และ 0.71 ในวิสาหกิจขนาดกลาง สำหรับดัชนีย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าดัชนีชุดที่ 2 ของวิสาหกิจขนาดย่อมมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดด้านผลประกอบการของกิจการ ขณะที่ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ อยู่ในระดับสูงและด้านการดำเนินงานของกิจการ อยู่ในระดับสูงมาก ขณะที่วิสาหกิจขนาดกลางมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุด ด้านผลประกอบการขณะที่คุณลักษณะของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการและด้านการดำเนินงานของกิจการ มีศักยภาพระดับสูงมาก

เมื่อพิจารณาดัชนีชุดที่ 2 กลุ่มนิติบุคคล ด้านผลประกอบการซึ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อยู่ในระดับต่ำกว่าดัชนีชุดที่ 1 ของวิสาหกิจที่เป็นบุคคลธรรมดา สาเหตุอาจมาจากการที่ SME ที่เป็นนิติบุคคลมักมีขนาดใหญ่ มีทรัพย์สินการผลิต และการจ้างงานในปริมาณมากกว่า ทำให้มีความยืดหยุ่นต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลธรรมดา ทำให้ปรับตัวได้ช้า ส่งผลทำให้ผลประกอบการไม่ได้เติบโตทันที แม้สถานการณ์ทางธุรกิจจะปรับตัวดีขึ้น สาเหตุสำคัญอีกประการคือ SME ที่เป็นนิติบุคคลมีศักยภาพในการจัดหาบัญชีและงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีสูงกว่า SME ที่เป็นบุคคลธรรมดา จึงทำให้สามารถจัดหาบัญชีและงบการเงินที่สะท้อนต้นทุนของกิจการอย่างครบถ้วน ทั้งต้นทุนที่เป็นตัวเงินและต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงิน จึงทำให้ตัวเลขกำไรของกิจการนิติบุคคลมีค่าต่ำกว่า

ตารางที่ 8.1 สถานภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 จำแนกตามองค์ประกอบ

| | | บุคคลธรรมดา | นิติบุคคล |
|--------------------------|--|-------------|-----------|
| ปัจจัยพื้นฐานของกิจการ | เงินทุนสำรองของกิจการ | 0.3255 | 0.7475 |
| | ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ | 0.2812 | 0.6485 |
| | การไม่มีเงินทุนอกระบบ | 0.9432 | 0.9091 |
| คุณลักษณะของผู้ประกอบการ | ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย | 0.1798 | 0.5753 |
| | ความรู้และทักษะด้านการตลาด | 0.2311 | 0.5564 |
| | ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน | 0.2465 | 0.6216 |
| | ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน | 0.3815 | 0.5514 |
| | การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ | 0.3151 | 0.6545 |
| การดำเนินงานของกิจการ | การจัดทำบัญชีและงบการเงิน | 0.3336 | 0.8955 |
| | การปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์ | 0.6609 | 0.9091 |
| | การทำตลาดเชิงรุก | 0.2489 | 0.5841 |
| | การรักษาฐานลูกค้าประจำ | 0.8905 | 0.9404 |
| ผลประกอบการของกิจการ | ความสามารถในการทำกำไร | 0.8608 | 0.5120 |
| | การกระจายความเสี่ยงของกิจการ | - | 0.1636 |
| | แนวโน้มของผลกำไร | 0.5178 | 0.5828 |
| | สถานะทางการเงิน | 0.6270 | 0.6727 |
| | มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน | 0.5039 | 0.5955 |

หมายเหตุ :

1. ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ กรณีของนิติบุคคลจะมีตัวชี้วัดมากกว่าบุคคลธรรมดา 1 ตัว ได้แก่ งบประมาณสำหรับการวิจัยและพัฒนา
2. การกระจายความเสี่ยงของกิจการ เป็นตัวชี้วัดเฉพาะกรณีนิติบุคคลเท่านั้น
3. สีแดง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับต่ำ/สีเหลือง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับปานกลาง/สีเขียว หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูง/สีฟ้า หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูงมาก

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของดัชนี 17 ตัว พบว่า

ในดัชนีชุดที่ 1 กลุ่มบุคคลธรรมดา องค์ประกอบที่มีศักยภาพในระดับต่ำที่สุด คือ ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย ตามด้วยด้านความรู้และทักษะด้านการตลาด ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน การทำการตลาดเชิงรุกปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ เงินทุนสำรองของกิจการ การจัดทำบัญชีและงบการเงินความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน และแนวโน้มของ ผลกำไร ตามลำดับ สำหรับองค์ประกอบที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ สถานะทางการเงินและการปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์ สำหรับองค์ประกอบที่มีศักยภาพ สูงมาก ได้แก่ การไม่มีเงินทุนอกระบบ การรักษาฐานลูกค้าประจำ และความสามารถในการทำกำไร

ในดัชนีชุดที่ 2 กลุ่มนิติบุคคล องค์ประกอบที่มีศักยภาพต่ำสุด ได้แก่ การกระจายความเสี่ยงของกิจการ และความสามารถในการทำกำไร องค์ประกอบที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ สถานะทางการเงิน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน การทำการตลาดเชิงรุก แนวโน้มของผลกำไร ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย ความรู้และทักษะด้านการตลาด และความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ไม่แน่นอน องค์ประกอบที่มีศักยภาพในระดับสูง ได้แก่ เงินทุนสำรองของกิจการ และองค์ประกอบที่มีศักยภาพสูงมาก ได้แก่ การรักษาฐานลูกค้าประจำ การไม่มีเงินทุนอกระบบ การปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์ และการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ตามลำดับ

ตารางที่ 8.2 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อม ปี พ.ศ.2565

| | วิสาหกิจรายย่อย | | | | วิสาหกิจขนาดย่อม | | | |
|--|-----------------|-------------|-------------|-------------|------------------|-------------|-------------|-------------|
| | Q1/65 | Q2/65 | Q3/65 | Q4/65 | Q1/65 | Q2/65 | Q3/65 | Q4/65 |
| ดัชนีปัจจัยพื้นฐานของกิจการ | 0.51 | 0.50 | 0.49 | 0.50 | 0.60 | 0.60 | 0.57 | 0.58 |
| ดัชนีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ | 0.29 | 0.27 | 0.26 | 0.26 | 0.34 | 0.38 | 0.33 | 0.34 |
| ดัชนีการดำเนินงานของกิจการ | 0.58 | 0.56 | 0.51 | 0.51 | 0.70 | 0.65 | 0.62 | 0.63 |
| ดัชนีผลประกอบการของกิจการ | 0.49 | 0.51 | 0.57 | 0.62 | 0.59 | 0.61 | 0.62 | 0.67 |
| ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโต | 0.47 | 0.46 | 0.45 | 0.47 | 0.56 | 0.56 | 0.53 | 0.56 |

หมายเหตุ : สีแดง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับต่ำ/สีเหลือง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับปานกลาง/สีเขียว หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูง/สีฟ้า หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูงมาก

- วิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อม กลุ่มบุคคลธรรมดา (ดัชนีชุดที่ 1) พบว่าวิสาหกิจขนาดย่อมมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตเหนือกว่าวิสาหกิจรายย่อยในทุกมิติ และในทุกไตรมาสตลอดปี 2565 และทั้งสองกลุ่มมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับที่ค่อนข้างคงที่ตลอด 4 ไตรมาสที่ทำการศึกษา โดยวิสาหกิจขนาดย่อมมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตอยู่ระหว่าง 0.53–0.56 สะท้อนว่าส่วนใหญ่มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่วิสาหกิจรายย่อยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตอยู่ระหว่าง 0.45–0.47 สะท้อนศักยภาพในระดับต่ำตลอดช่วงปี 2565
- เมื่อพิจารณาดัชนีย่อย พบว่า ดัชนีศักยภาพด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการและดัชนีด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการของทั้งวิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อมต่างมีระดับค่อนข้างคงที่ตลอด 4 ไตรมาส ปี 2565 สำหรับดัชนีด้านการดำเนินงานของกิจการ พบว่าทั้งวิสาหกิจขนาดย่อมและวิสาหกิจรายย่อยมีศักยภาพ ด้านการดำเนินงานของกิจการลดลงต่อเนื่องในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี 2565 ในทางตรงกันข้ามวิสาหกิจทั้งสองกลุ่มมีดัชนีศักยภาพด้านผลประกอบการของกิจการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี 2565

ตารางที่ 8.3 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี พ.ศ.2565

| | วิสาหกิจขนาดย่อม | | | | วิสาหกิจขนาดกลาง | | | |
|--|------------------|-------------|-------------|-------------|------------------|-------------|-------------|-------------|
| | Q1/65 | Q2/65 | Q3/65 | Q4/65 | Q1/65 | Q2/65 | Q3/65 | Q4/65 |
| ดัชนีปัจจัยพื้นฐานของกิจการ | 0.70 | 0.63 | 0.61 | 0.73 | 0.91 | 0.90 | 0.80 | 0.88 |
| ดัชนีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ | 0.44 | 0.44 | 0.41 | 0.57 | 0.69 | 0.69 | 0.48 | 0.66 |
| ดัชนีการดำเนินงานของกิจการ | 0.71 | 0.65 | 0.73 | 0.80 | 0.80 | 0.80 | 0.80 | 0.87 |
| ดัชนีผลประกอบการของกิจการ | 0.50 | 0.48 | 0.58 | 0.53 | 0.71 | 0.70 | 0.27 | 0.42 |
| ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโต | 0.59 | 0.55 | 0.58 | 0.66 | 0.78 | 0.77 | 0.59 | 0.71 |

หมายเหตุ : สีแดง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับต่ำ/สีเหลือง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับปานกลาง/สีเขียว หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูง/สีฟ้า หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูงมาก

- วิสาหกิจขนาดย่อมและวิสาหกิจขนาดกลางในกลุ่มนิติบุคคล (ดัชนีชุดที่ 2) พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตเหนือกว่าวิสาหกิจขนาดย่อมอย่างชัดเจน โดยวิสาหกิจขนาดย่อมมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตอยู่ระหว่าง 0.55–0.66 สะท้อนว่าส่วนใหญ่มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่วิสาหกิจขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตอยู่ระหว่าง 0.59–0.78 สะท้อนศักยภาพในระดับปานกลางและสูงตลอดช่วงปี 2565
- สำหรับดัชนีย่อย พบว่าศักยภาพทั้ง 4 ด้านแสดงแนวโน้มในเชิงบวก กล่าวคือ ดัชนีศักยภาพด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการมีระดับสูงขึ้นจากระดับปานกลางในไตรมาสที่ 1 เป็นระดับสูงในไตรมาสที่ 4 ดัชนีศักยภาพด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีระดับสูงขึ้นจากระดับต่ำในไตรมาสที่ 1 เป็นระดับปานกลางในไตรมาสที่ 4 และดัชนีศักยภาพด้านการดำเนินงานของกิจการมีระดับสูงขึ้นจากไตรมาสที่ 1 เป็นระดับสูงมากในไตรมาสที่ 4 อย่างไรก็ตามในด้านผลประกอบการของกิจการ แม้ศักยภาพด้านดังกล่าวมีแนวโน้มเชิงบวก แต่ศักยภาพด้านผลประกอบการของกิจการมีแนวโน้มลดลง ในปี 2565
- เมื่อเปรียบเทียบดัชนีชุดที่ 1 และ 2 จะเห็นได้ว่า SME ที่เป็นนิติบุคคลมีศักยภาพเหนือกว่าเป็นอย่างมากทั้งด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และด้านการดำเนินงานของกิจการ แต่กลับมีศักยภาพด้านผลประกอบการของกิจการต่ำกว่าอย่างชัดเจน สาเหตุที่สำคัญได้แก่
 - กิจการนิติบุคคลมักมีขนาดใหญ่ มีทรัพย์สิน การผลิต และการจ้างงานปริมาณมากกว่า ทำให้มีความยืดหยุ่นต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิสาหกิจขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา ทำให้ปรับตัวได้ช้า ส่งผลทำให้ผลประกอบการไม่ได้เติบโตทันที แม้สถานการณ์ทางธุรกิจจะปรับตัวดีขึ้น
 - กิจการนิติบุคคลมีศักยภาพในการจัดทำบัญชีและงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีสูงกว่าวิสาหกิจขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดาจึงทำให้สามารถจัดทำบัญชีและงบการเงินที่สะท้อนต้นทุนของกิจการอย่างครบถ้วน ทั้งต้นทุนที่เป็นตัวเงินและต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงิน จึงทำให้ตัวเลขกำไรของกิจการนิติบุคคลมีค่าต่ำกว่า
 - กิจการนิติบุคคลมีแนวโน้มที่จะมีกำไรมาก ทำให้ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมาก จึงมีแนวโน้มที่จะมีการจัดการกำไรเพื่อให้ตัวเลขกำไรมีค่าลดลงเพื่อให้ได้ประโยชน์ในทางภาษี
 - การคำนวณดัชนีศักยภาพด้านผลประกอบการเฉพาะกรณีของ SME ที่เป็นนิติบุคคลมีตัวชี้วัดสัดส่วนรายได้อื่น ๆ ที่มีได้มาจากการขายสินค้าและให้บริการ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดการกระจายความเสี่ยงของกิจการ โดยพบว่ากิจการเกือบทั้งหมดยังไม่มีการสร้างรายได้จากแหล่งอื่น ๆ ส่งผลทำให้ดัชนีผลประกอบการของกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคลมีค่าต่ำกว่า



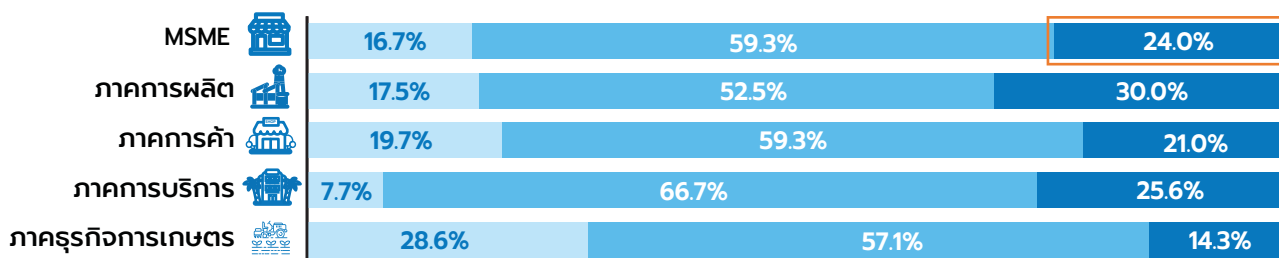
9 ผลสำรวจความคิดเห็น MSME

สถานการณ์การจ้างแรงงานต่างด้าวของธุรกิจ MSME



จากการสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการ SME จำนวน 2,684 ราย ระหว่างวันที่ 19-30 พฤศจิกายน 2565 พบว่า ธุรกิจ MSME ร้อยละ 86.7 มีการจ้างงานเฉพาะแรงงานไทย จะมีเพียงร้อยละ 13.3 ที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าว โดยมีแรงงานต่างด้าวเฉลี่ย 5 คน และภาคการค้ามีจำนวนแรงงานต่างด้าวเฉลี่ยมากกว่าภาคธุรกิจอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นการใช้กำลังแรงงานในสาขาค้าส่ง วัสดุก่อสร้าง และค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค และ MSME ส่วนใหญ่มีความเข้มข้นของแรงงานต่างด้าวในธุรกิจปานกลาง รองลงมา MSME ร้อยละ 24.0 มีความเข้มข้นของแรงงานต่างด้าวมาก โดยมากที่สูดอยู่ในภาคการผลิต

| ขนาดธุรกิจ | จำนวนแรงงานต่างด้าวเฉลี่ย (คน) | | | |
|-------------------|--------------------------------|--------------|---------------|-----------------|
| | จำนวนแรงงานทั้งหมด | ลูกจ้างประจำ | ลูกจ้างรายวัน | จ้างเหมาเป็นงาน |
| MSME | 5 | 3 | 1 | 1 |
| Micro | 3 | 2 | 1 | |
| Small | 5 | 3 | 1 | 1 |
| Medium | 17 | 7 | 9 | 1 |
| ภาคธุรกิจ | | | | |
| ภาคการผลิต | 6 | 4 | 2 | |
| ภาคการค้า | 7 | 4 | 2 | 1 |
| ภาคบริการ | 6 | 3 | 2 | 1 |
| ภาคธุรกิจการเกษตร | 3 | 2 | 1 | |



หมายเหตุ : ความเข้มข้นของการจ้างแรงงานต่างด้าว เป็นการคำนวณจำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดเทียบกับจำนวนแรงงานทั้งหมดของกิจการแรงงาน

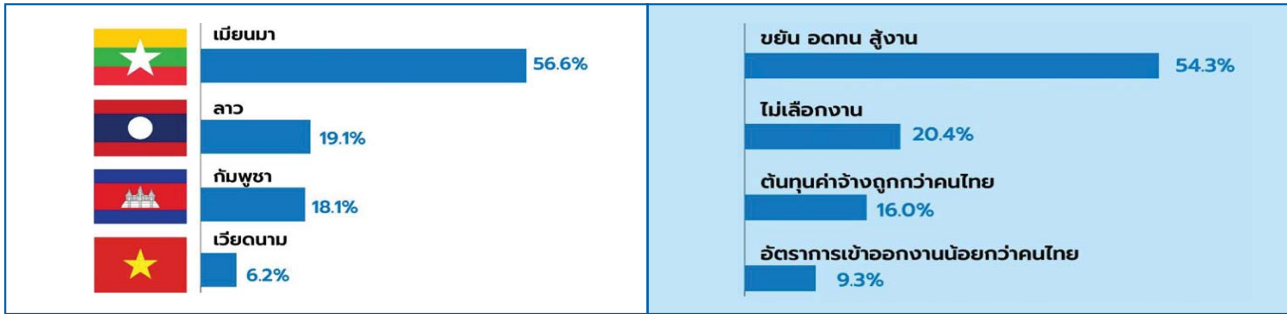
- ความเข้มข้นน้อย ความเข้มข้นน้อย = จำนวนแรงงานต่างด้าวน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20
- ความเข้มข้นปานกลาง ความเข้มข้นปานกลาง = จำนวนแรงงานต่างด้าวระหว่างร้อยละ 21 - 50
- ความเข้มข้นมาก ความเข้มข้นมาก = จำนวนแรงงานต่างด้าวมากกว่าร้อยละ 50

5 อันดับสาขาธุรกิจที่มีความเข้มข้นของแรงงานต่างด้าวมาก



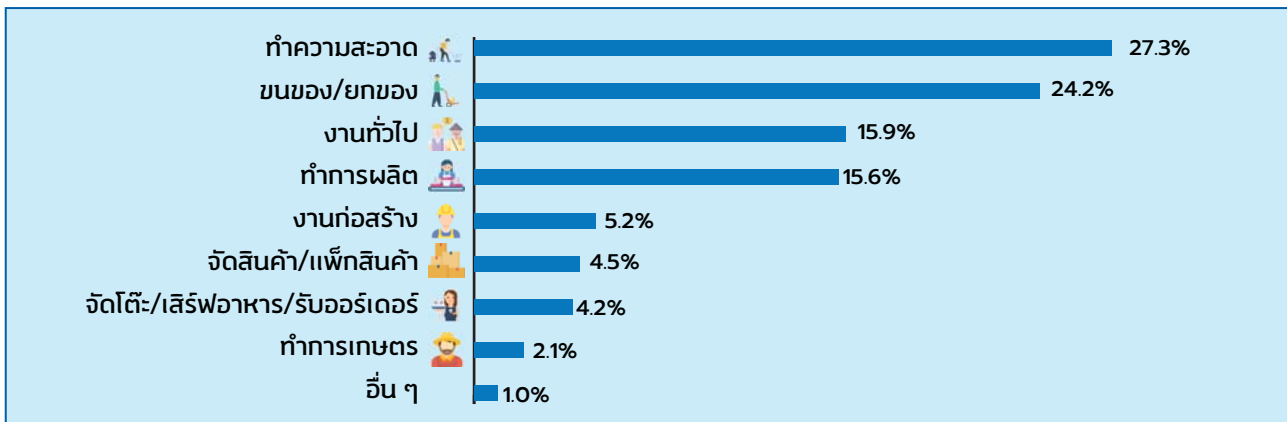
ภาพที่ 9.1 การจ้างแรงงานของธุรกิจ MSME และจำนวนแรงงานต่างด้าวเฉลี่ย (คน) และความเข้มข้นของการจ้างแรงงานต่างด้าวในธุรกิจ MSME

แรงงานต่างด้าวในธุรกิจ MSME ร้อยละ 56.6 เป็นแรงงานเมียนมา รองลงมา คือ แรงงานลาว โดยเหตุผลสำคัญที่ธุรกิจ MSME เลือกจ้างแรงงานต่างด้าว คือ ความขยัน อดทน สู้งานและไม่เลิกงาน เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้ MSME เลือกจ้างงานแรงงานต่างด้าว รวมถึงค่าแรงที่ถูกกว่าแรงงานไทย



ภาพที่ 9.2 แรงงานต่างด้าวในธุรกิจ MSME จำแนกตามสัญชาติและเหตุผลสำคัญที่เลือกจ้างงานแรงงานต่างด้าว

MSME นิยมจ้างแรงงานต่างด้าวทำงานทำความสะอาด รองลงมา คือ ขนของ/ยกของและงานทั่วไป ตามลำดับ และ MSME ร้อยละ 57.3 จ่ายค่าจ้างแรงงานต่างด้าวถูกกว่าแรงงานคนไทย โดยส่วนใหญ่จ่ายถูกกว่าประมาณร้อยละ 20 ส่วน MSME ที่มีการจ่ายค่าจ้างแรงงานต่างด้าวแพงกว่าแรงงานคนไทย ส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มธุรกิจกลุ่มงานที่ต้องใช้แรงงานหนัก เช่น สาขาบริการก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์โลหะและโรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล



เปรียบเทียบอัตราการจ่ายค่าจ้างแรงงานต่างด้าวเทียบกับแรงงานคนไทย



MSME ที่จ่ายค่าจ้างแรงงานต่างด้าวแพงกว่าแรงงานไทย ร้อยละ 75 จ่ายแพงกว่าประมาณร้อยละ 15 ของค่าจ้าง โดยอยู่ในสาขาบริการก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์โลหะ และโรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล

สัดส่วนการจ่ายค่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่แตกต่างจากแรงงานคนไทย

| สัดส่วนการจ่ายค่าจ้าง | ร้อยละ 1-10 | ร้อยละ 11-20 | ร้อยละ 21-50 |
|-----------------------|-------------|--------------|--------------|
| จ่ายถูกกว่า | 26.5% | 50.0% | 23.5% |
| จ่ายแพงกว่า | 25.0% | 75.0% | |

ภาพที่ 9.3 งานที่ธุรกิจ MSME จ้างงานแรงงานต่างด้าว และเปรียบเทียบอัตราการจ่ายค่าจ้างแรงงานต่างด้าวเทียบกับแรงงานคนไทย



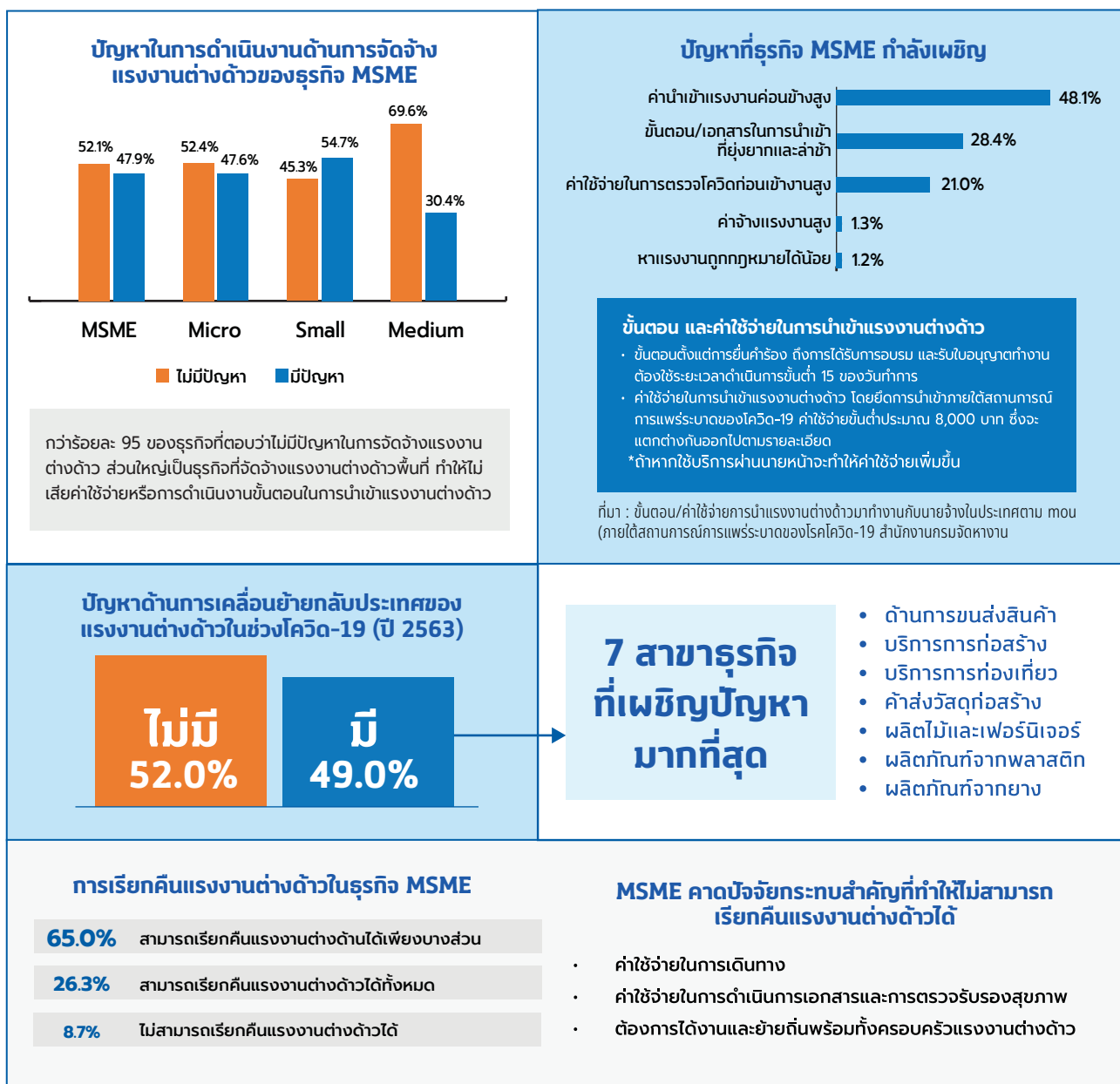
สาขาธุรกิจที่ตอบว่ามีค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานต่างด้าวมากที่สุดในช่วง 10,001-25,000 บาทต่อวัน โดยมากที่สุดคือ สาขาบริการก่อสร้าง กิจกรรมร้านอาหารริมรั้ว และโรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล ตามลำดับ

หมายเหตุ : การประมาณการค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการ นับรวมทั้งค่าธรรมเนียมการดำเนินการต่างๆ ค่าใช้จ่ายในการตรวจโควิด รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเอกสาร และค่าเสียเวลาต่อการดำเนินการ

การจัดจ้างแรงงานต่างด้าวในธุรกิจ MSME ร้อยละ 52.3 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานเนื่องจากรับสมัครจากการบอกต่อและแรงงานเดินทางมาสมัครเองที่สถานประกอบการ ส่วน MSME ร้อยละ 47.7 มีค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานโดยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายไม่เกิน 10,000 บาท

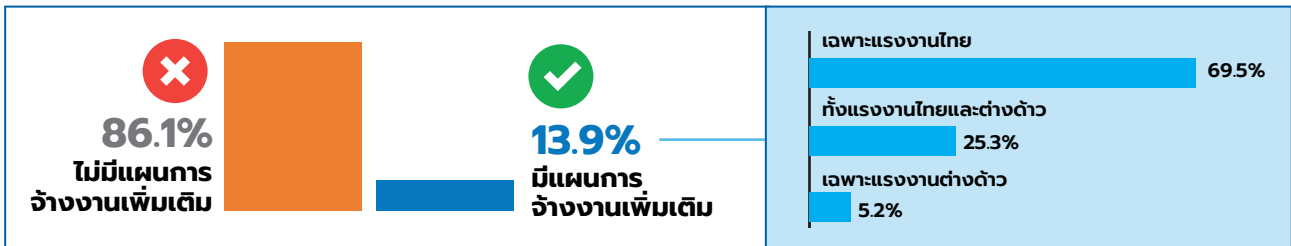
ภาพที่ 9.4 ค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานต่างด้าวของธุรกิจ MSME (ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน)

ผู้ประกอบการ MSME ร้อยละ 47.9 กำลังเผชิญปัญหาในการจัดจ้างแรงงานต่างด้าว โดยส่วนใหญ่กำลังเผชิญปัญหาค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานต่างด้าวที่ค่อนข้างสูง รองลงมาคือ ขั้นตอน/เอกสารในการยื่นขอนำเข้าที่ยุ่งยาก และ MSME ร้อยละ 49.0 ได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายกลับประเทศของแรงงานต่างด้าวในช่วงโควิด โดยเฉพาะในสาขาด้านการขนส่งสินค้า บริการก่อสร้าง ซึ่งในปัจจุบันธุรกิจสามารถเรียกคืนแรงงานต่างด้าวได้เพียงบางส่วนเท่านั้น



ภาพที่ 9.5 ปัญหาในการดำเนินงานด้านการจัดจ้างแรงงานต่างด้าวของธุรกิจ MSME และปัญหาด้านการเคลื่อนย้ายกลับประเทศของแรงงานต่างด้าวในช่วงโควิด-19 (ปี 2563)

ผู้ประกอบการ MSME ส่วนใหญ่ร้อยละ 86.1 ยังไม่มีแผนการจ้างงานเพิ่มเติม มี MSME เพียงร้อยละ 13.9 ที่มีแผนจะจ้างแรงงานเพิ่มเติม โดยส่วนใหญ่ต้องการจ้างแรงงานคนไทย และพบว่า ธุรกิจที่จ้างแรงงานที่ต่างด้าวอยู่แล้วจะต้องการแรงงานต่างด้าวเพิ่ม ส่วนธุรกิจที่มีเฉพาะแรงงานไทยจะต้องการแรงงานเฉพาะคนไทย



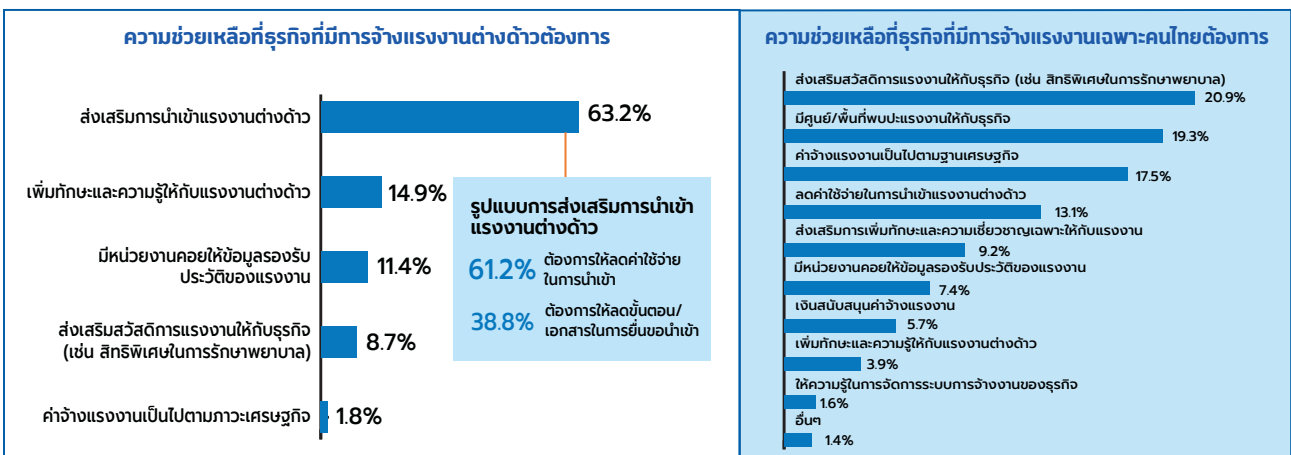
กว่าร้อยละ 90 ของธุรกิจที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวมีแผนที่จะจ้างแรงงานทั้งไทย และต่างด้าวเพิ่มเติมในอนาคต เนื่องจากต้องการกำลังแรงงานที่ไม่เลือกงานมีความอดทนสูงในการทำงานหลังร้าน ส่วนแรงงานคนไทย ต้องการให้บริการลูกค้าหน้าร้าน

ธุรกิจที่การจ้างเฉพาะแรงงานคนไทยกว่าร้อยละ 80 มีแผนการจ้างงานเพิ่มเติมเฉพาะคนไทย เนื่องจากสามารถเข้าถึงแรงงานได้ง่าย และมองว่าช่วยต่อการสื่อสาร

ธุรกิจที่ยังไม่มีการจ้างงาน มีแผนจะจ้างแรงงานเพิ่มเติม เฉพาะแรงงานคนไทยมากที่สุด เนื่องจากผู้ประกอบการบางรายยังไม่ทราบช่องทางในการนำเข้าแรงงานต่างด้าว และมองว่าสามารถเข้าถึงแรงงานได้ง่าย และให้ความเชื่อใจมากกว่า

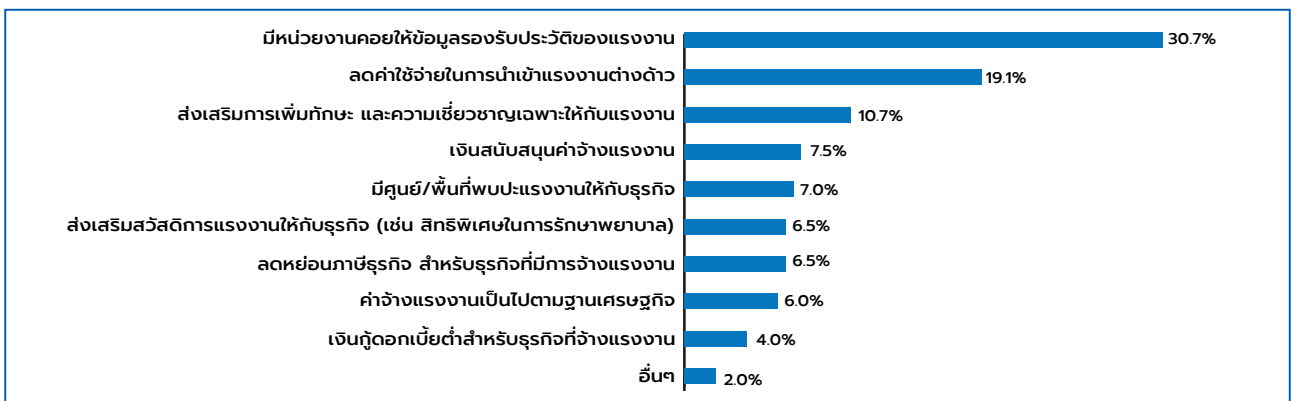
ภาพที่ 9.6 แผนการจ้างงานแรงงานเพิ่มเติมในอนาคตของธุรกิจ MSME

ผู้ประกอบการ MSME ที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวย้อยละ 63.2 ต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมการนำเข้าแรงงานต่างด้าว คือ การลดค่าใช้จ่ายในการนำเข้าและการลดขั้นตอน/เอกสารในการยื่นขอ และ MSME ที่มีการจ้างแรงงานเฉพาะคนไทยต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมสวัสดิการแรงงานให้กับธุรกิจ (เช่น สิทธิพิเศษในการรักษาพยาบาล) มากที่สุด ซึ่งจะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านการจ้างงานได้ รองลงมาคือต้องการให้มีศูนย์/พื้นที่ให้ธุรกิจพบปะแรงงานเพื่อช่วยให้ธุรกิจเข้าถึงแรงงานที่น่าเชื่อถือได้ง่ายขึ้น และค่าจ้างแรงงานเป็นไปตามฐานเศรษฐกิจตามลำดับ



ภาพที่ 9.7 สิ่งที่ธุรกิจ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือด้านการจ้างแรงงานมากที่สุด

ผู้ประกอบการ MSME ที่ยังไม่มีการจ้างแรงงาน ร้อยละ 30.7 ต้องการให้ภาครัฐมีหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลรับรองประวัติของแรงงาน เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นในการจัดจ้าง รองลงมาคือ ต้องการให้ลดค่าใช้จ่ายในการนำเข้าแรงงานต่างด้าว ซึ่งในปัจจุบันธุรกิจมองว่าค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับที่สูงจึงยังไม่มีมีการจ้างงาน



ภาพที่ 9.8 สิ่งที่ธุรกิจ MSME ที่ไม่มีการจ้างแรงงาน ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือด้านการจ้างแรงงานมากที่สุด

ความพร้อมและมุมมองของธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวปี 2566

จากการสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการ MSME จำนวน 572 ราย ระหว่างวันที่ 20-29 มกราคม 2566 จากสาขาธุรกิจภาคการท่องเที่ยวทั้งหมด 5 สาขาธุรกิจ จำนวน 572 ราย ดังนี้



ร้านอาหาร
ภัตตาคาร
49.1%



โรงแรม/เกสต์เฮาส์
บังกะโล
17.1%



ขนส่งมวลชน
(ไม่ประจำทาง)
12.6%



บริการ
การท่องเที่ยว
11.2%



บริการเสริมความงาม
สปา/นวดเพื่อสุขภาพ
10.0%

เมืองท่องเที่ยวสำคัญ

การแบ่งกลุ่มเมืองท่องเที่ยว และเมืองอื่น ๆ อ้างอิงตามจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสม ปี 2565 โดยจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสมสูงเป็น 5 อันดับแรก (ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสมใกล้เคียง 1 ล้านคน หรือมากกว่า) ของจังหวัดที่มีการเก็บแบบสำรวจ จะอยู่ในกลุ่มเมืองท่องเที่ยว ส่วนเมืองอื่น ๆ คือ จังหวัดอื่น ๆ ที่มีการเก็บแบบสำรวจ

เมืองท่องเที่ยว 5 จังหวัด จำนวน 214 ราย

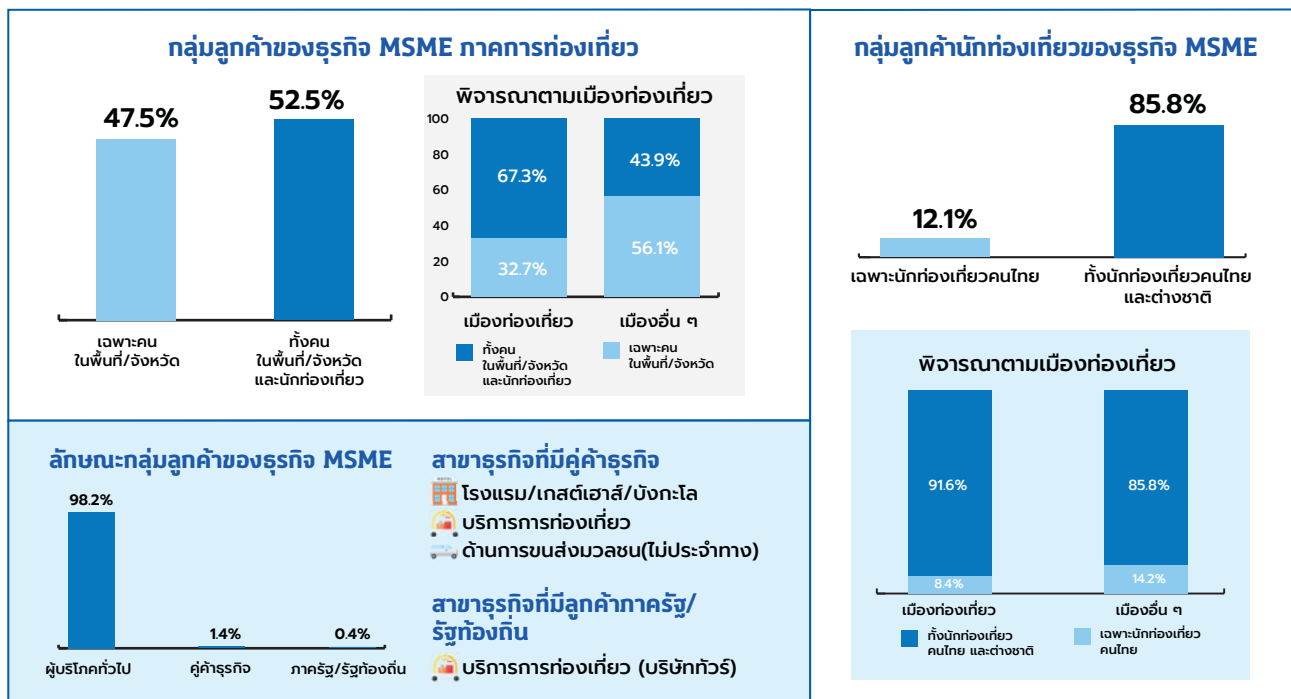
1. กรุงเทพมหานคร
- 2.ภูเก็ต
- 3.ชลบุรี
- 4.เชียงใหม่
- 5.สงขลา

เมืองอื่น ๆ 18 จังหวัด จำนวน 358 ราย

1. เชียงราย
2. ขอนแก่น
3. ฉะเชิงเทรา
4. นครปฐม
5. นครราชสีมา
6. นครศรีธรรมราช
7. นครสวรรค์
8. นนทบุรี
- 9.บุรีรัมย์
10. ปทุมธานี
11. พระนครศรีอยุธยา
12. พิษณุโลก
13. ระยอง
14. สุนทรปราการ
15. สุราษฎร์ธานี
16. สุรินทร์
17. อุตรดิตถ์
18. อุบลราชธานี

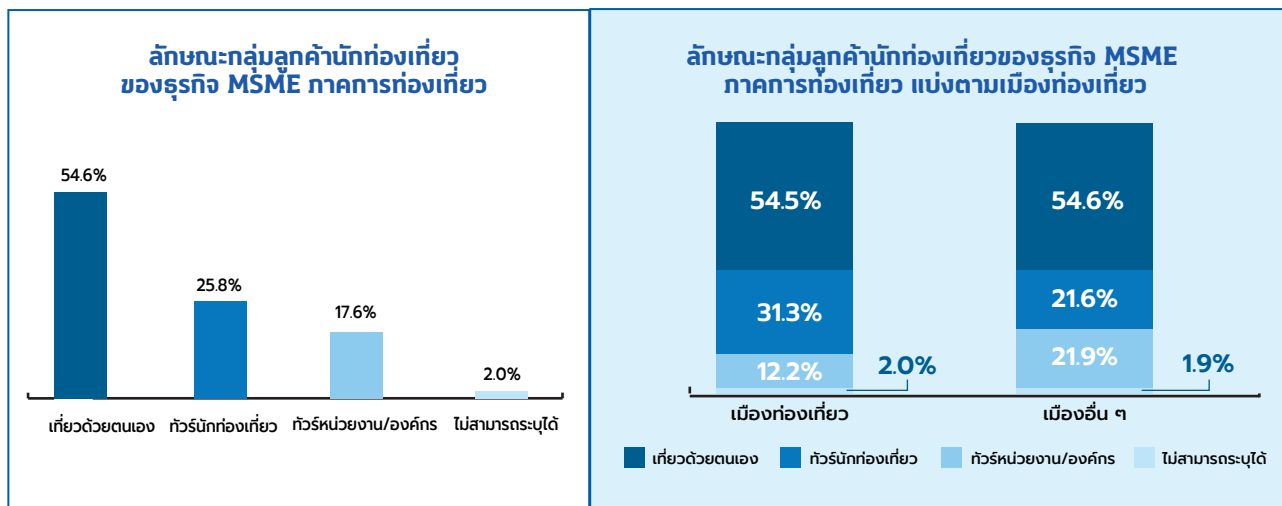
ภาพที่ 9.9 ขอบเขตการวิเคราะห์ข้อมูล

MSME ภาคการท่องเที่ยวร้อยละ 52.5 มีลูกค้าทั้งคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว และลักษณะกลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าทั่วไป กรณีธุรกิจมีกลุ่มลูกค้า คือ กลุ่มธุรกิจสาขาโรงแรมและการท่องเที่ยว เป็นสำคัญ โดยกลุ่มลูกค้าของ MSME ภาคการท่องเที่ยวร้อยละ 85.8 เป็นนักท่องเที่ยวคนไทยและต่างชาติ



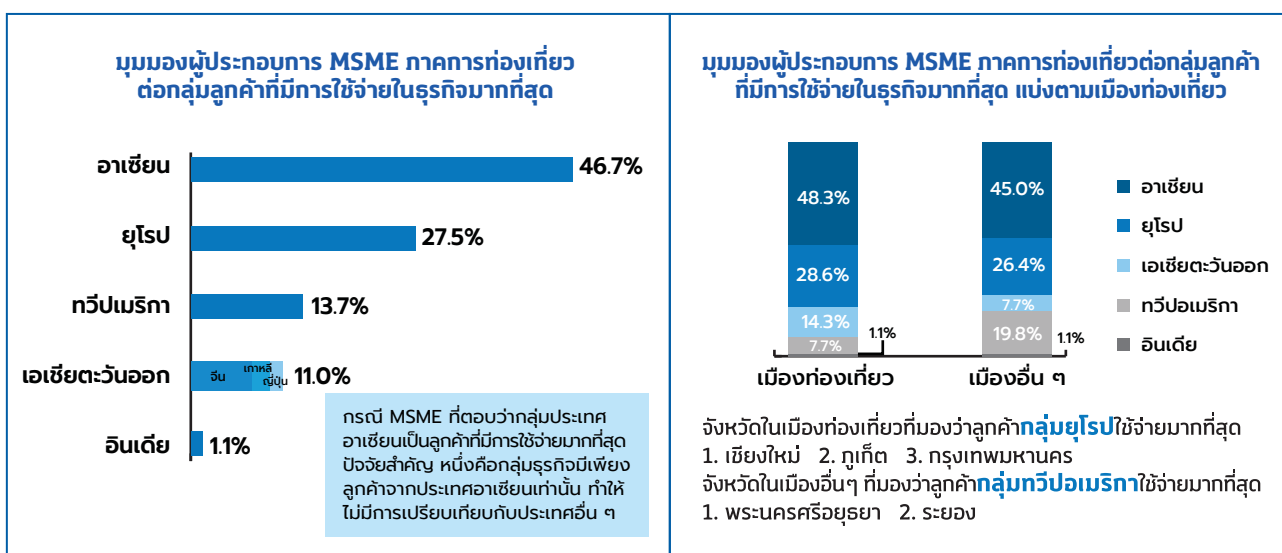
ภาพที่ 9.10 กลุ่มลูกค้าของธุรกิจ MSMS และลักษณะกลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวของธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยว

กลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวของ MSME ภาคการท่องเที่ยว พบว่า ร้อยละ 54.6 เป็นนักท่องเที่ยวที่ที่เที่ยวด้วยตนเองเป็นสำคัญ และเมื่อพิจารณาตามเมืองท่องเที่ยว พบว่า เมืองท่องเที่ยวจะมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวมากกว่า ส่วนเมืองอื่น ๆ จะมีสัดส่วนทัวร์หน่วยงาน/องค์กรมากกว่า



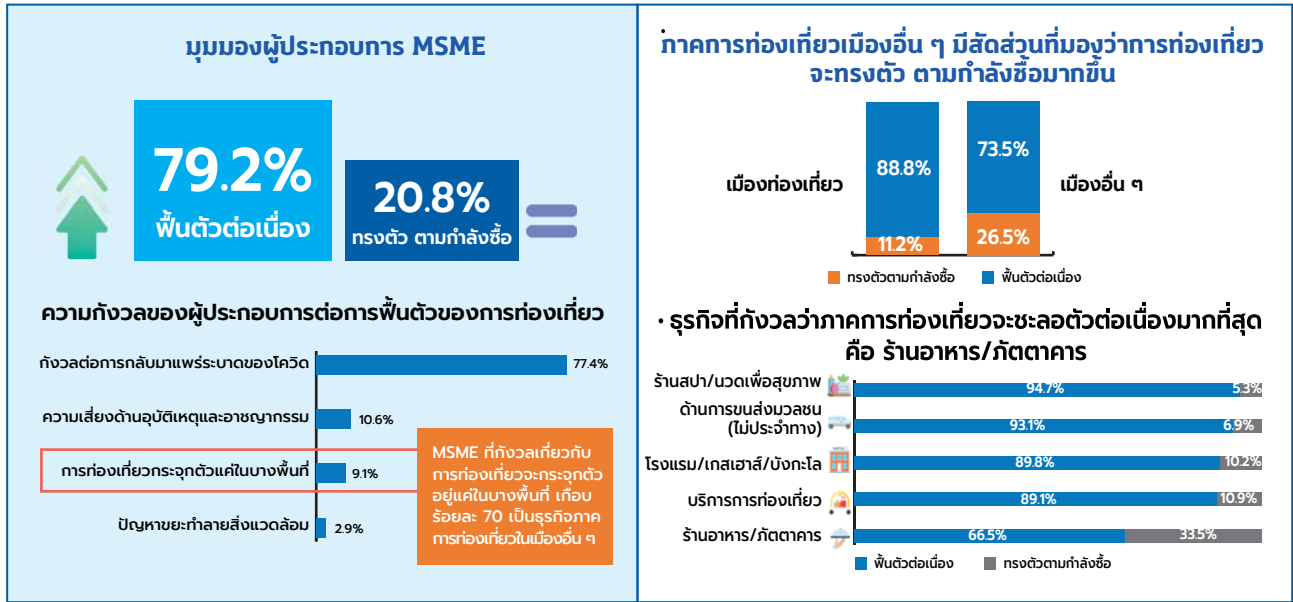
ภาพที่ 9.11 ลักษณะกลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวของธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการภาคการท่องเที่ยว มองว่าลูกค้าที่มีการใช้จ่ายมากที่สุด คือ กลุ่มประเทศอาเซียน ยุโรปและทวีปอเมริกา ตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงกันไม่ว่าจะเป็นเมืองท่องเที่ยวหรือเมืองอื่น ๆ โดยจังหวัดในเมืองท่องเที่ยวที่มองว่าลูกค้ากลุ่มยุโรปใช้จ่ายมากที่สุด คือ เชียงใหม่ รองลงมา ภูเก็ต และกรุงเทพมหานคร ตามลำดับ ในขณะที่ในเมืองอื่น ๆ ที่มองว่าลูกค้ากลุ่มทวีปอเมริกาใช้จ่ายมากที่สุดคือ พระนครศรีอยุธยา รองลงมา ระยอง



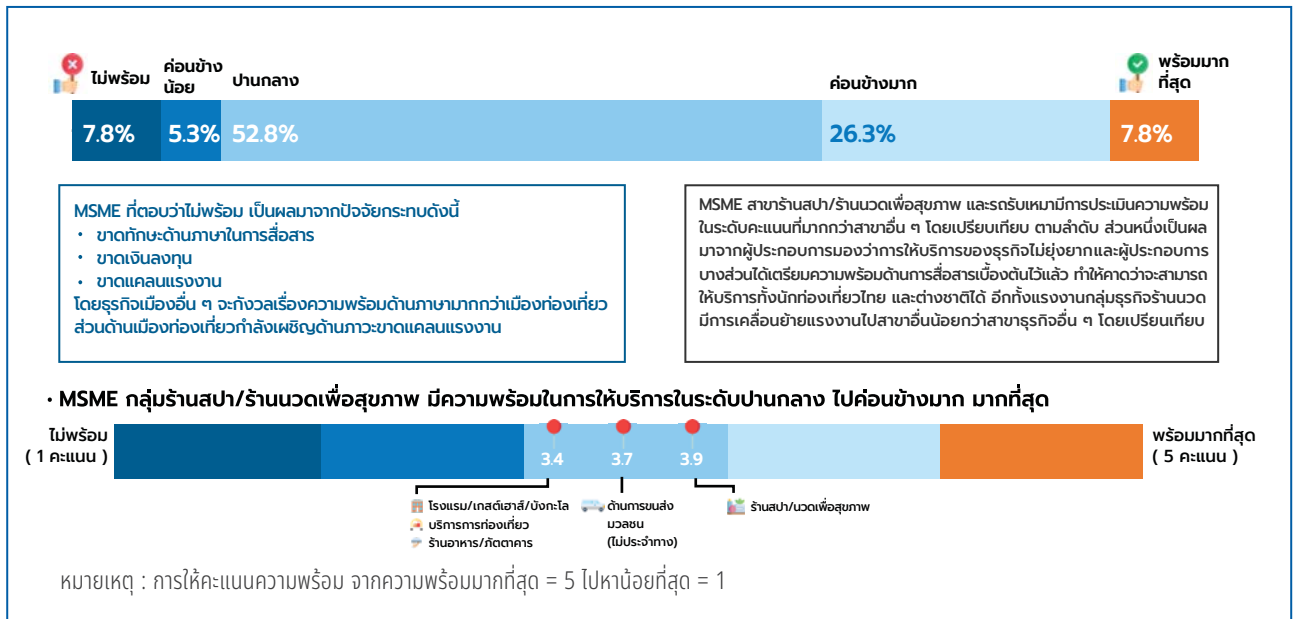
ภาพที่ 9.12 มุมมองของผู้ประกอบการ MSME ภาคการท่องเที่ยวต่อกลุ่มลูกค้าที่มีการใช้จ่ายในธุรกิจมากที่สุด

MSME ภาคการท่องเที่ยวร้อยละ 79.2 มองว่าปี 2566 สถานการณ์การท่องเที่ยวจะฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยสัดส่วนในเมืองท่องเที่ยวมากกว่าเมืองอื่น ๆ แต่มีความกังวลต่อการแพร่ระบาดของโรคอีกครั้งอย่างมาก และความเสี่ยงด้านอุบัติเหตุและอาชญากรรมรวมถึงการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวบางพื้นที่ และร้านอาหารเป็นธุรกิจที่มีความมั่นใจน้อยที่สุด



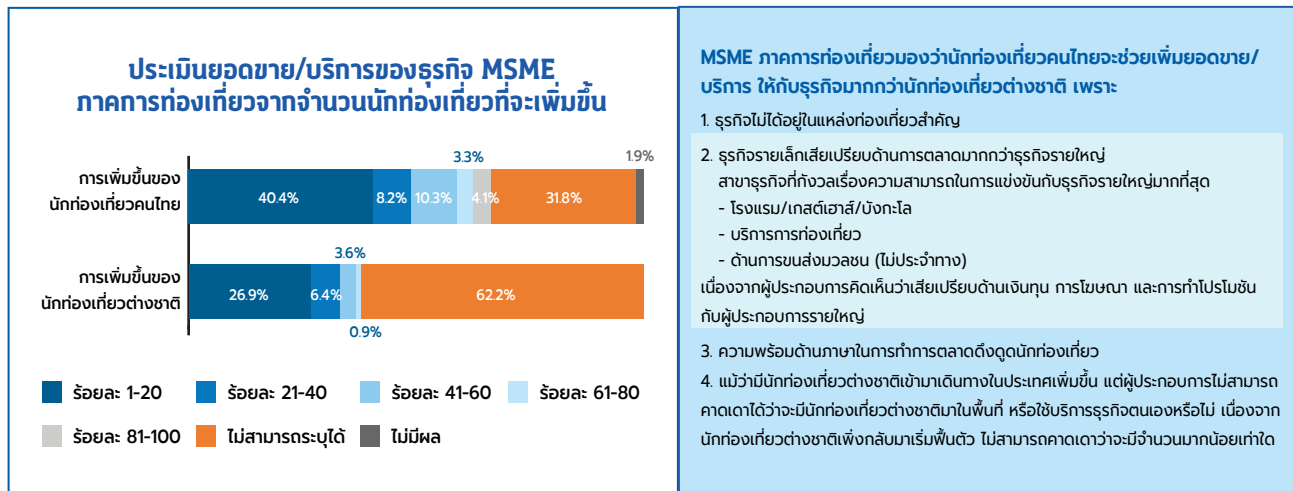
ภาพที่ 9.13 มุมมองของผู้ประกอบการ MSME ภาคการท่องเที่ยว ต่อสถานการณ์การท่องเที่ยวในปี 2566

ผู้ประกอบการ MSME ภาคการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ประเมินความพร้อมในการให้บริการในระดับปานกลางถึงมาก แต่มี MSME บางส่วนที่ยังไม่พร้อม เนื่องจากขาดทักษะด้านภาษาในการสื่อสาร ขาดเงินลงทุน และขาดแคลนแรงงาน โดย MSME กลุ่มร้านสปา/ร้านนวดเพื่อสุขภาพ มีความพร้อมในการให้บริการในระดับปานกลางไปค่อนข้างมาก มากที่สุด



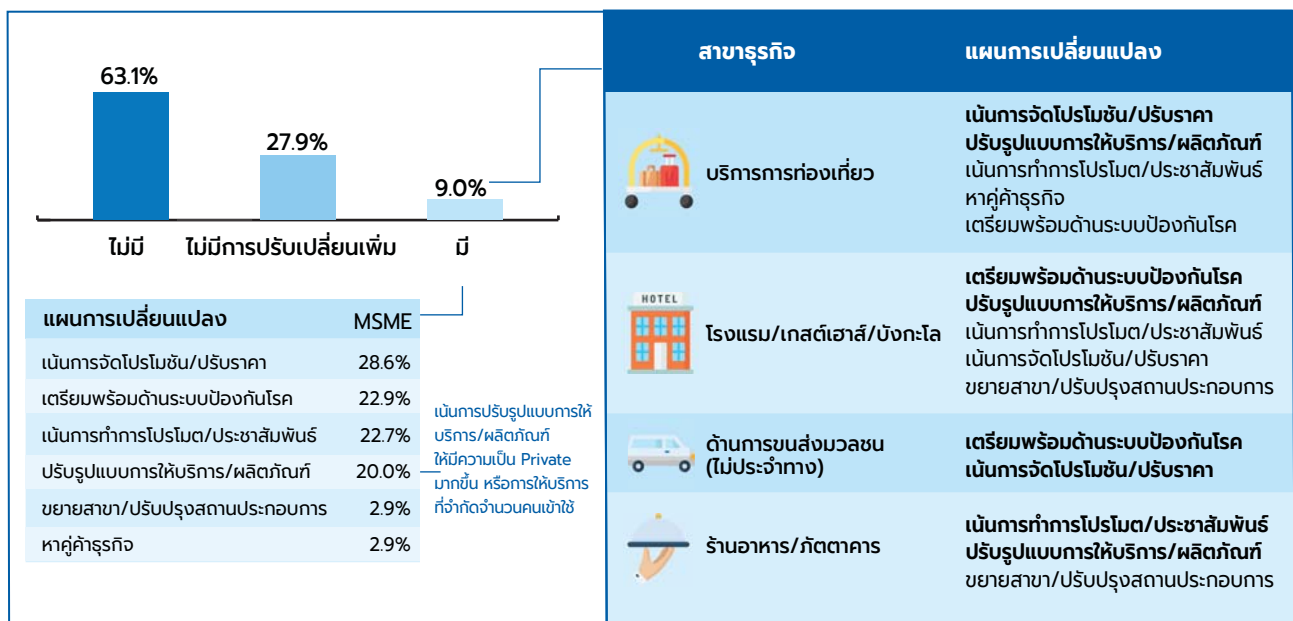
ภาพที่ 9.14 ความพร้อมของธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยว จากแนวโน้มการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติ

ผู้ประกอบการ MSME ภาคการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองว่านักท่องเที่ยวไทยจะช่วยเพิ่มยอดขายได้มากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ เพราะความไม่พร้อมของธุรกิจ และความกังวลต่อการแข่งขัน รวมถึงความกังวลต่อการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวบางพื้นที่ และมีผู้ประกอบการจำนวนมากไม่สามารถประเมินผลดีจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติได้



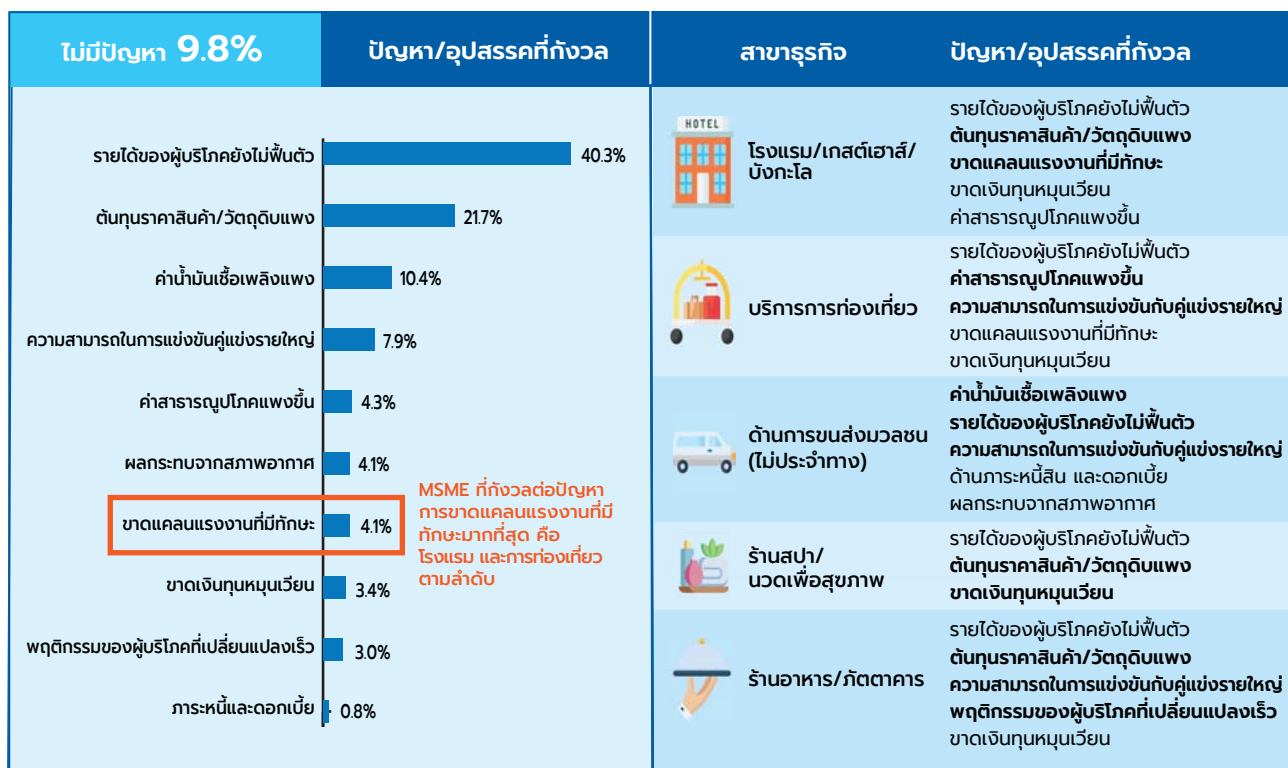
ภาพที่ 9.15 การประเมินยอดขาย/บริการของธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยวจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้น

ผู้ประกอบการ MSME ร้อยละ 63.1 ยังไม่มีแผนการดำเนินการใหม่ ส่วนที่มีการทำแล้วส่วนใหญ่เป็นมาตรการดูแลด้านสุขอนามัย อย่างไรก็ตามมี MSME ร้อยละ 9.0 ที่มีแผนการเปลี่ยนแปลง ส่วนใหญ่เน้นการเปลี่ยนแปลงด้านการตลาด



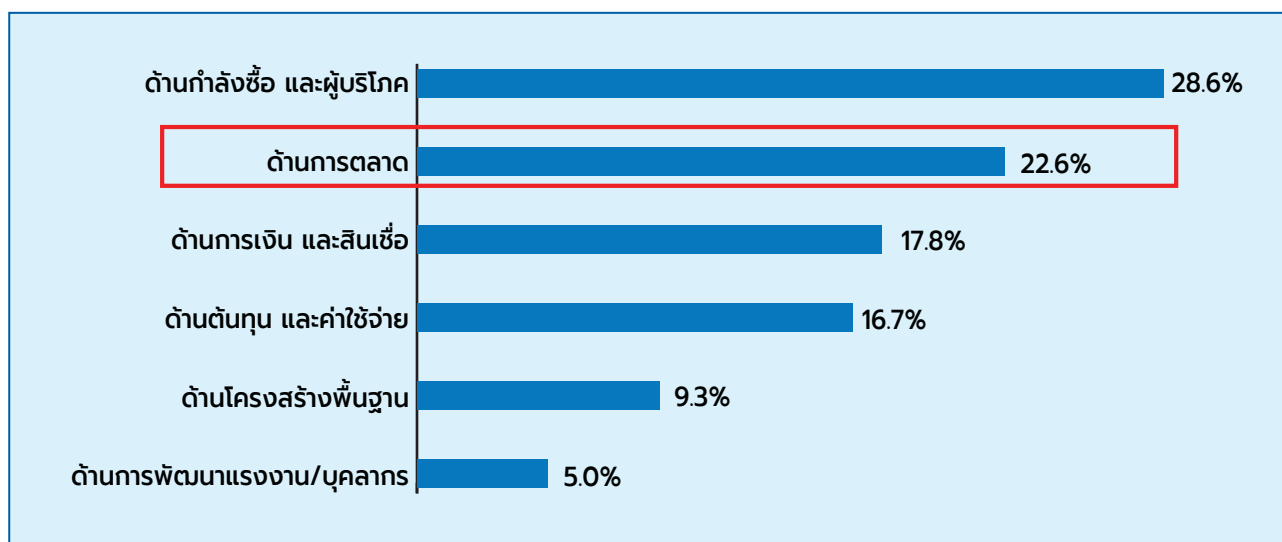
ภาพที่ 9.16 แผนการเปลี่ยนแปลงด้านการดำเนินงาน/การตลาดของธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยว พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยว และภาวะเศรษฐกิจ ปี 2566

ปัญหา/อุปสรรคที่ MSME ภาคการท่องเที่ยวกังวลมากที่สุด คือ รายได้ของผู้บริโภคยังไม่ฟื้นตัว รองลงมาคือ ต้นทุนราคาสินค้า/วัตถุดิบ/น้ำมันเชื้อเพลิงแพง และความสามารถในการแข่งขัน ตามลำดับ



ภาพที่ 9.17 ปัญหา/อุปสรรค เกี่ยวกับการดำเนินงานของธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการ MSME ภาคการท่องเที่ยวร้อยละ 28.6 ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือด้านกำลังซื้อและผู้บริโภคมากที่สุด โดยการออกมาตรการกระตุ้นการใช้จ่าย รองลงมาคือ ด้านการตลาด ต้องการให้ช่วยโปรโมตแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองต่าง ๆ เพื่อลดการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว



| ด้านกำลังซื้อ และผู้บริโภค | ด้านการตลาด | ด้านการเงิน และสินเชื่อ |
|---|--|---|
| ขยายโครงการคนละครึ่ง ออกมาตราการกระตุ้นการใช้จ่าย ในทุกสาขาธุรกิจ | ช่วยโปรโมท/โฆษณาพื้นที่ท่องเที่ยว เมืองรองอื่นๆ | ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สินเชื่อสำหรับธุรกิจรายเล็ก |
| มีโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว | อบรมให้ความรู้ในการโปรโมท/โฆษณา | ปรับโครงสร้างหนี้ |
| ลดค่าครองชีพเพื่อกระตุ้นการใช้จ่าย | จัดหาแหล่งจำหน่าย/กลุ่มลูกค้าให้ธุรกิจ | กองทุนช่วยเหลือสำหรับธุรกิจรายเล็ก |
| ขยายโครงการเราชนะ | มีหน่วยงานคอยให้คำปรึกษาด้านการทำการตลาด | ขยายระยะเวลามาตรการพักชำระหนี้ |
| ขยายโครงการเราชนะ | อบรมให้ความรู้ในการทำตลาด | |
| ด้านต้นทุน และค่าใช้จ่าย | ด้านโครงสร้างพื้นฐาน | ด้านการพัฒนาแรงงาน/บุคลากร |
| ลดค่าสาธารณูปโภค | ปรับปรุงถนนให้ดี ไม่ขรุขระ | อบรมเพิ่มทักษะแรงงานให้มี ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา |
| ควบคุมราคาสินค้า/วัตถุดิบ | ปรับปรุงการให้บริการรถสาธารณะ | สนับสนุนการนำเข้าแรงงานต่างด้าว |
| ควบคุมราคาน้ำมันเชื้อเพลิง | ปรับปรุงเรื่องความสว่างของไฟฟ้า และมีไฟฟ้าเข้าถึงในทุกพื้นที่ | เงินอุดหนุนค่าจ้างแรงงาน |
| | จัดระบบการจัดการขยะ และความสะอาด | ทักษะการทำสื่อออนไลน์ |
| | | ศูนย์พอบปะแรงงานและนายจ้าง |

ภาพที่ 9.18 สิ่งที่ธุรกิจ MSME ภาคการท่องเที่ยว ต้องการให้หน่วยงาน/ภาครัฐช่วยเหลือธุรกิจมากที่สุด ในการกระตุ้นการใช้จ่ายและการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการ MSME ภาคการท่องเที่ยวร้อยละ 84.0 มองว่าควรมีการขยายโครงการเราเที่ยวด้วยกัน และสิ่งที่ต้องการให้โครงการปรับปรุงมากที่สุด คือ การเพิ่มวงเงินส่วนลดและเพิ่มสิทธิคนเข้าร่วม



ภาพที่ 9.19 มุมมองของผู้ประกอบการ MSME ภาคการท่องเที่ยว ต่อการขยายโครงการเราเที่ยวด้วยกัน

คณะผู้จัดทำเนื้อหา

ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย
นายปริญญา เลื่อนขีด prinya@sme.go.th
โทร. 0-2298-3067
- GDP MSME และการค้าระหว่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
นายณัฐกฤติ นิธิประภา nattakrit@sme.go.th
โทร. 0-2298-3046
- การประมาณการเศรษฐกิจของ MSME
นายธนบดี รนพวงฤกษ์ thanabodee@sme.go.th
โทร. 0-2298-3049
นางสาวปริญญา แป้นแก้ว patinya@sme.go.th
0-2298-3122
- การวิเคราะห์ดัชนีทางเศรษฐกิจชี้ภาวะเศรษฐกิจไทย
นายอรรถพล ทองอุ่น atthapon@sme.go.th
โทร. 0-2298-3125
- ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) และผลการสำรวจความคิดเห็น MSME
นางธวชนี พ่วงนาคพันธุ์ thawachinee@sme.go.th
โทร. 0-2298-3056
- ภาพรวมการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม
นางสาวดวงพร สิงห์โต tuangporn@sme.go.th
โทร. 0-2298-3003
- ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSME Scoring)
นางสาวศุภริน เจริญพานิช suparin@sme.go.th
โทร. 0-2298-3057



ออกแบบและจัดพิมพ์ : บริษัท วิชั่น พรินท์ส จำกัด

www.visionprepress.com โทร. 084-723-6912, 02-147-3175-6



สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
The Office of Small and Medium Enterprises Promotion (OSMEP)



osmep



www.sme.go.th



osmep



Call Center 1301



osmep